

ஞானம்

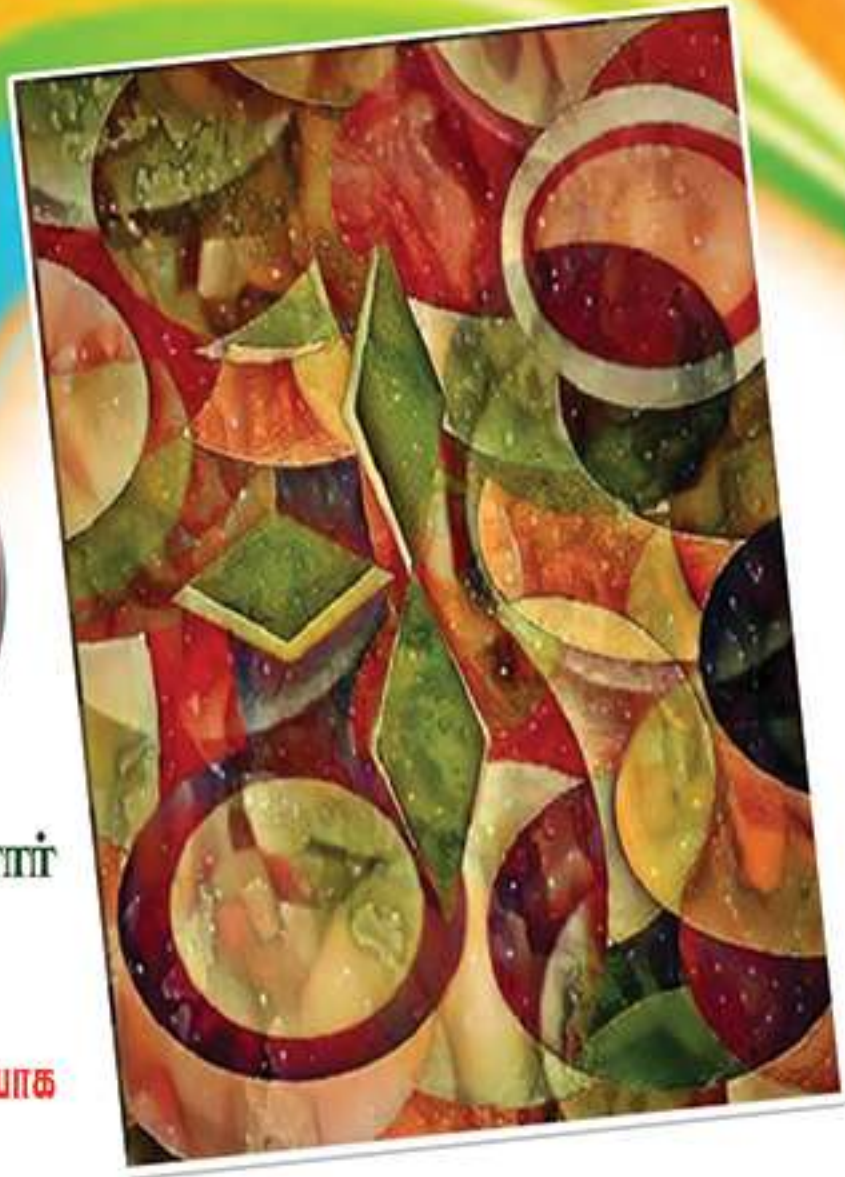
230

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

தனிநாயகம் அடிகளார்
தோற்றுவித்த
உலகத் தமிழாராய்ச்சி
மாநாடுகளின் தொடர்ச்சியாக
சீக்காகோவில்
10 ஆவது மாநாடு

ஒளி:20

சுடர்:02

230

பகீர்தவ்னீ மூலம் வீரீவும் ஜமுமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீற்றிடுக்கும் குருடெரல்லாம்
விற்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்

நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.   ↪ 0094-11-2586013
                  ↪ 0094-77-7306506

தொ.நகல்   ↪ 0094-11-2362862

இணையம்   ↪ www.gnanam.info
                  ↪ www.gnanam.lk

தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ↪ editor@gnanam.info
                  ↪ editor@gnanam.lk

அஞ்சல்   ↪ 3B-46th Lane, Colombo-6,
                  Sri Lanka

வங்கி விபரம் ↪ T. Gnanasekaran
                  Acc. No. - 009010344631
                  Hatton National Bank,
                  Wellawatha Branch.
                  Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ↪ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=

ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=

ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்

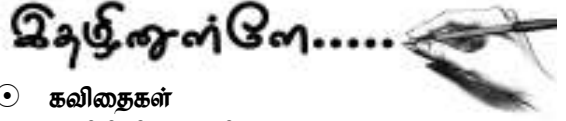
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

◎ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.

◎ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

◎ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

◎ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

◎ கவிதைகள்	
வதிரி.சி.ரவீந்திரன்	06
கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்	11
ஷெல்லிதாசன்	17
வல்வைக் கமல்	21
டி.எஸ் எலியட் /	
கெக்கிறாவை ஸுலைஹா	29
இனியவன் இசார்தீன்	34
மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா	38
◎ சிறுகதைகள்	
பிரமீளா பிரதீபன்	04
மோகன முகாரி	14
கொற்றை பி.கிருகக்ஷணானந்தன்	26
◎ கட்டுரைகள்	
முஸ்லீன்	07
என்.செல்வராஜா	22
பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகம்	31
அந்தனி ஜீவா	36
கலாபூஷணம் கண்டி இரா.அ. இராமன்	39
◎ சிந்தனை	
தி.ஞானசேகரன்/ ஜீவா சதாசிவம்	18
◎ நூல் விமர்சனம்	
தமிழ்மணி அகலாங்கர்	36
◎ பத்தி	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	41
◎ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	44
◎ வாசகர் பேசுகிறார்	45

அட்டைப்பட ஓவியம் : மும்பை ஹபீன்

ஆசிரியர் பக்கம்

10^{ஆவது} உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடும் ஈழத்தமிழ் ஆய்வின் தற்போதைய அடையாளமும்

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” எனும் சொற்தொடரைத் தனது உரையிலே உள்ளடக்கி 1966^{ஆம்} ஆண்டு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை ஈழத்திற்குள் தனிநாயகம் அடிகளார், மலேசியா-கோலாலம்பூர் பெரும் முயற்சியில் தொடக்கி வைத்தார்.

தொடர்ந்து 1968^{ஆம்} ஆண்டு **இந்தியா-சென்னை**யில் நடைபெற்ற இரண்டாவது மாநாடு, 1970^{ஆம்} ஆண்டு **யூரான்ஸ்-பார்ஸ்** நாட்டில் நடைபெற்ற மூன்றாவது மாநாடு, 1974^{ஆம்} ஆண்டு **இலங்கை-யாழ்ப்பாணத்தல்** நடைபெற்ற நான்காவது மாநாடு ஆகியனவற்றையும் முன்னின்று நடத்துவதிலும் தனிநாயகம் அடிகளார் பெரும்பங்கு வகித்தார். மேலும் மேற்கண்ட மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து தொகை நூல்களை வெளியிட்ட அடிகளாரின் பங்கு தனித்துவமானது; அளப்பரியது; போற்றுதற்குரியது.

1950-1980 காலப்பகுதியில் தமிழியல் ஆய்வை உலக வரைபட்டத்திலே இணைத்தவர்களில் தலையானவராகத் தனிநாயகம் அடிகளார் கணிக்கப்பெறுகின்றார். இக்கணிப்புக்கு அவர் முன்னின்று நடத்திய நான்கு மாநாடுகளும் உறுதுணை புரிந்துள்ளன என்பது வெளிப்பட. **இந்நான்கு மாநாடுகளிலும் நடைபெற்ற தமிழாய்வின் தரமானது படிப்படியாக உயர்ந்து வந்துள்ளது** என்பதற்கு 1974^{ஆம்} ஆண்டு நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலே தனிநாயகம் அடிகளார் வழங்கிய தொடக்க உரையின் பின்வரும் பகுதி பறைசாற்றும். **இம்மாநாடுகளின் பயனை நாம் கணிக்க வேண்டுமாயின், சென்ற மூன்று மாநாடுகளின் தொகை நூல்களைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்நூல்களைப் பார்த்தால் தமிழாராய்ச்சி எவ்வளவுக்கு முன்னேற்ற வநகின்றது என்பதை உணரக்கூடும்.**

இதன்பின்னர் ஐந்தாம் மாநாடு 1981^{ஆம்} ஆண்டு **இந்தியா-மதுரை**யிலும், ஆறாவது மாநாடு 1987^{ஆம்} ஆண்டு **மலேசியா-கோலாலம்பூர்**லும் நடந்தேறின. இம்மாநாடுகளிலே முன்னைய மாநாடுகளின்போன்று பிறமொழி அறிஞர்களின் பரந்துபட்ட பங்களிப்பைக் காணமுடியவில்லை என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. அடிகளாரின் மறைவுடன் பன்னாட்டு, பலமொழி அறிஞர்களின் தமிழுக்கான பங்களிப்பின் ஒருங்கிணைப்பானது வலுக்குறைந்து போயிற்று என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

தொடர்ந்தும் ஏழாவது மாநாடு 1989^{ஆம்} ஆண்டு **மொராசியஸ்** நாட்டிலும், எட்டாவது மாநாடு 1995^{ஆம்} ஆண்டு **இந்தியா-தஞ்சையிலும்**, இறுதியாக ஒன்பதாவது மாநாடு நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் 2015^{ஆம்} ஆண்டு **மலேசிய-கோலாலம்பூர்**லும் நடைபெற்றன. பிந்திய மாநாடுகளில் நடைபெற்ற **தமிழாய்வின் தரமானது** முந்தைய மாநாடுகளைவிட உயர்ந்துள்ளதா? என்கிற வினாவுக்கான விடையானது திருப்தி தருவதாய் அமையவில்லை. மேலும் பிந்திய மாநாடுகளிலே திட்டமிடலில் குறைபாடுகளும், மாநாடுகளில் எடுக்கும் தீர்மானங்களைச் செயற்படுத்தலில் இடைவெளிகளும் வெளிப்பட்டுத் தெரிந்தன. தமிழ் ஆய்வு எனும் முதன்மை நோக்கத்திலிருந்து மாநாடுகள் விலகிச் செல்லத் தொடங்கின.

இத்தகைய பின்புலத்திலேதான் தற்பொழுது **பத்தாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு அமெரிக்கா-சாகாசோ** நகரிலே 2019 ஜூலை மாதம் 4-7 திகதிகளில் நடைபெறவுள்ளது. இம்மாநாட்டினை உலகத் தமிழ்

ஆய்வு மன்றத்துடன் (IATA), வட அமெரிக்கத் தமிழ் சங்கப் பேரவையும், சிகாகோ தமிழ்ச் சங்கமும் இணைந்து நடத்துகின்றன. இம்மாநாட்டின் கருப்பொருளாக,

தமிழ்நாம், தமிழ் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, நாடகம் ஆகியவற்றின் தொன்மை, தற்கால இலக்கியம், தமிழ்ச் சமூகம் ஆகியன குறித்து புது வரலாற்றியல் நோக்கிலும், அறிவியல் அடிப்படையிலும், ஒப்பீட்டு முறையிலும் ஆய்வு செய்தல்.

என்னும் நோக்கம் முன்வைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஆரம்ப அமர்வுடன் தொடங்கும் மாநாட்டிலே இருபதுக்கும் மேற்பட்ட அமர்வுகளில் ஏறத்தாழ 80க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் முன்வைக்கப்பெற உள்ளன. திருக்குறள், தொல்காப்பியம், தமிழரின் பழங்கால நாகரிகம், சங்க இலக்கியம், தமிழ் மொழியும் மொழியியலும், தமிழ் இசையும் கலைகளும், மற்றும் தற்கால தமிழ் இலக்கியம் ஆகிய பெருந்தலைப்புகளில் இக்கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன.

நடைபெறவிருக்கும் 10^{ஆவது} உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடும் அங்கும் முன்வைக்கப்பெறும் கட்டுரைகளும் தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வுகளை திசைமுகப்படுத்தி மீண்டும் உலகப் பரப்பிலே வீரயத்துடன் இணைக்குமா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

10^{ஆவது} உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடைபெறுகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளுக்கு வித்திட்ட ஈழத்தவரின், தற்போதைய வகிபாகம் எந்நிலையில் உள்ளது? என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய நிலையிலுள்ளோம்.

10^{ஆவது} உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடைபெறும் இந்தக் காலகட்டத்திலே, அமைப்பின் **மையக்குழுவிலே** இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்க, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் அங்கம்வகிக்கும் அதேதருணம் **ஈழத்து அறிஞர் ஒருவர்கூட இல்லாதமை** பெரியதொரு கேள்விக்குறியை முன்வைக்கின்றது! மையக்குழுவில் மாத்திரமன்றி **செயற்குழு** மற்றும் **ஆய்வுகள்-அறிவுரைக்குழு** ஆகிய எந்தவொரு குழுக்களிலும் ஈழத்தறிஞர் எவரும் அங்கம் வகிக்காமை பல சலசலப்புகளையும் சந்தேகங்களையும் ஈழத்தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியிலும் தமிழறிஞர் மத்தியிலும் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மாநாட்டு தொடக்க விழாவிலே **ஈழத்தறிஞர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்** அவர்கள் உரையாற்றுவதும், இரண்டு-மூன்று ஈழத்தறிஞர்கள் மாநாட்டிலே கட்டுரைகளை முன்வைப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், யாழ்ப்பாணம், பேராதனை, கிழக்கு, தென்கிழக்கு என பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் தனித் தமிழ்த்துறைகளைக் கொண்டுள்ள நாம், தற்கால தமிழியல் ஆய்வுக்கு வழங்கும் வகிபாகமும் அடையாளமும் என்ன?!

நடைபெறவிருக்கும் 10^{ஆவது} உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலே ஈழத்தவர் அடையாளம் பெறாமையே, உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு குழுவினரின் உதாசீனத்தினாலா? அல்லது கவலையீனத் தவறுதலினாலா? அல்லது எம்மவர்களின் தகுதிகள் சரிவரக் கணிக்கப்பெறாத காரணத்தினாலா? அல்லது வேறுபிற காரணங்களாலா? எனப் பல சந்தேகங்கள் இந்தப் பின்னணியில் எழுகின்றன.

இடைவெளிகள் அடையாளம் காணப்பெற்று, அவை தகுந்த முறையிலே சீர்செய்யப்பெற்று ஈழத்துத் தமிழ் ஆய்வுப் புலமையானது மீண்டும் உலகத்தமிழ் ஆய்வுப் புலத்துடன் இணைந்து செழுமைபெறல்வேண்டும் என்பது தமிழ் ஆர்வலர்களின் அபிப்பிராயம் உள்ளது.

இந்த நம்பிக்கையுடன் 10^{ஆவது} உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு சிறப்புற நடைபெற்று உலகத்தமிழ் ஆய்வுகளை அடுத்த நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றது.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!

ஒரு அரசமரத்தின் சில வெளவால்களும்

விரமினா விரத்பன்

“இன்னு கொஞ்ச நாள்ல வீட்டுக்குள்ளயும் வேர் வந்து வீடெல்லாம் வெடிக்கப்போகுது பாரு...”

அம்மா பேசிக்கொண்டிருப்பது மரத்துடன் என்பதையறியாமல் நான் பதில் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்.

“அதுக்காக வேர் எங்கெல்லாம் போகுதுன்னு தேடி வெட்ட முடியுமா என்ன...?”

“பின்ன என்னடி, அரச மரமாச்சே வெட்டக் கூடாதுன்னு பாதுகாத்துவச்சா முழுசா அபகரிச்சிடும் போலிருக்கே...!”

என்னதான் அடிக்கடி இப்படித் திட்டினாலும் இந்த அரசமரத்தின் மீதான ஈர்ப்பு நாளுக்குநாள் அதிகரித்தப்படியேதான் இருந்தது.

பெருத்த தன் உடலுடன் கிளைகளையும் இலைகளையும் இயலுமானவரைக்கும் விஸ்தரித்துக் கொண்டு என் வீட்டு பின்வாசலுக்கு நேராக சற்றே எட்டி நின்றதந்த மரம்.

இளைப்பாற வந்தமரும் பெயர்தெரியா பட்சிகள் பகற்பொழுதுகளிலும், எண்ணிக்கொள்ளவியலா வெளவால்கள் இராப் பொழுதுகளிலும் மரத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டன. போதாக் குறைக்கு மரத்தின் ஆரூயர தண்டுப் பகுதியில் தென்பட்ட இருள் கௌவிய சிறு பொந்தொன்றுக்குள் காவிறும் படிந்த உடும்பொன்றும் தன்னைப் பதுக்கிப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தது.

மரத்தினடியைக் கடந்து செல்வோர் மாத்திரமின்றி தூரத்தேயிருந்து மரத்தின் குளிர்ச்சியை அவதானிப்போர்வரை எல்லோராலும் மரம் பற்றியதான ஏதோ ஒரு கருத்து அன்றாடம் பரப்பப்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது.

பௌத்த மக்கள் நிரம்பிய என் வீட்டுச் சூழலில் அந்த அரசமரத்திற்கென்று தனித்தொரு மரியாதை கிடைத்ததெனினும், அம்மரத்தினடியில் கௌதம புத்தரின் சிலையொன்று வைக்கப்படாமையே காரணம் எதுவாக இருக்கமுடியுமென்று தெரிந்துகொள்ள நான் ஒருபோதும் முயற்சித்ததில்லை. என்றாலும், நாங்கள் பிற மதத்தவர்களாய் இருப்பதாலும், எங்கள் வீட்டு வாசலில் அம்மரம் நிற்பதுவும் அதற்குக் காரணங்களாக இருக்கக்கூடுமென என்னால் ஊகிக்க முடிந்தது.

என்னதான் நாங்கள் வேறானவர்களாய் இருந்திட்ட பொழுதிலும் அம்மரத்தின் புனிதமும் வரலாற்றுச் சிறப்புகளும் எங்கள் உணர்வுகளிற்குள்ளும் பரவியேதான் இருந்தன.

கூடவே எங்கள் மூத்த பரம்பரையினரது அரசமரத்துடனான தொடர்புகள் பற்றிய அம்மாவின் நினைவு மீட்டல்களையும் தவிர்க்க இயலாமலிருந்தது.

அம்மாவிற்கும் அரச மரத்திற்குமிடையிலான உறவு விசித்திரமானது. மரத்தின்மீது எவரையும் ஏற விடவோ ஒரு கிளையைத்தானும் முறிக்கவோ மறுக்கும் அவள், காலைப்பொழுதுகளில் வாசலைச் சுத்தம் செய்கையில் மாத்திரம் இடையறாது திட்டிக்கொண்டேயிருப்பாள்.

அவளது வசவுகள் அம்மரத்தின் பெருத்த தண்டிலேயே பட்டு மீண்டு வந்து எங்கள் காதுகளுக்குள்ளும் விழும்.

“தூருல நோண்டி பெருங்காயத்த வச்சாலும் பரவால்ல...”

“எழுவெடுத்த மரம் உசர வாங்குது...”

தொலஞ்சுபோன வெளவாலுக்கெல்லாம் வேற எடமே இல்லையா...”

“கருமம்.. கருமம்.... செத்து தொலையு துகளா பாரு...!”

இரவுப்பொழுதில் மரத்தை முழுதாய் ஆட்சி செய்யும் வெளவால்களுடன் அம்மா படும் துயரம் அவளை என்னவெல்லாமோ பேச வைத்தது.

தினமொரு விதமான எச்சங்கள். சில பொழுதுகளில் வாசலெங்கும் பச்சையிலைகளை மென்று துப்பினாற் போல சக்கை சக்கையாய் சிதறிக்கிடக்கும். சில நாட்களில் அடர்பச்சைநிற அல்லது கபிலநிறம் கலந்த எச்சங்கள். வேறு சில பொழுதுகளில் மரத்தின் காய்ந்த கிளைகள் ஒருமித்து விழுந்து வாசலெங்கும் நிரம்பி வழியும்.

இவற்றைத் தாண்டிய அடுத்த கட்டமாய் மரத்தில் பழங்கள் பழுக்கும் இடைவெளியைக் கடப்பதுதான் அறவும் முடியாத காலமாகிப்போகும். பழவிதைகள் எச்சங்களாகி பச்சைத்தன்மையுடன் ஆங்காங்கு குவியலாய்... ஒரு விதமான துர்மணத்துடன்... சுத்தப்படுத்தி முடிப்பதற்குள் கைகள் இரண்டும் நோவெடுத்து குமட்டிக் கொண்டு வருவதாய் அம்மா நொந்துகொள்வாள்.

எப்படியோ, இந்த வெளவால்கள் மீதான அத்தனை கோபமும் மரத்தின் மீதான கோபமாக மாறத்தொடங்கியிருந்தது.

இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, அரசமரத்து நிழலில் பிள்ளையார் விரும்பி உறைவார் என்ற நம்பிக்கையையும், அதன் கிளைகளுக்கிடையே தெரியும் வெளிகளுக்கூடான மாலைநேர மஞ்சள் வெயிலை தினமும் ரசிப்பதையும் அம்மா நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை.

எனக்கென்றால் அரச மரத்தைவிட அதன் இலைகள் மீதான விருப்பமே அதிகமாக இருக்கிறது. இவ்விலைகளுக்கு ஒப்பானதொரு அழகான இலை இதுதானென, வேறொரு இலையைக் காட்டி நிரூபித்துவிட அதிகளவு பிரயத்தனப்பட வேண்டியிருக்குமென்றே தோன்றுகிறது.

தடித்துப் புடைக்காத மென்மையான நரம் புகளைக் கொண்டு இலையின் நுனிப்பகுதியில் சற்றே நீண்டு வளைந்த மெல்லிய வால் போன்றதொரு இணைப்புடன், இதய வடிவினதான சமச்சீர் அச்சுடன், ஒற்றை விரலால் மெதுவாய் அவ்விலையைத் தடவிப் பார்க்கும் போதுதான் புரிகின்றது அரசிலைகள் பெண்தன்மையினதென்று...

இத்தகையதொரு மிருதுத்தன்மையும், தோற்றத்தின் பளபளப்பும் நிச்சயமாய்

ஆண்தன்மையுடனான தாவரங்களுக்கு அரசிலைகளின் பாலொரு ஈர்ப்பை உருவாக்கு மென்று...

பல்லாயிரம் இலைகள் மரக்கிளைகளுடன் பின்னிப்பிணைந்து கிடந்தாலும், உற்று அவதானித்தால் அவ்விலைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றுடனொன்று ஒட்டாமலும், தவறுதலாக ஓரிரண்டு இலைகள் பிரிதொன்றுடன் மோதுண்ட போதும் அவை தனித்து நின்று தனக்கெனவொரு தனித்துவம் பேணியே தம்மை அசைத்துக்கொள்வதையும் காண்கையில் அளவற்றதொரு ஆச்சர்யம் பெருகிக்கொண்டே போகிறது.

தேசியக்கொடியில் கம்பீரமாக நிற்கும் சிங்கத்தின் நான்கு புறத்தேயும் நான்கு அரசிலைகள் உள்ளன. அதற்கு காருண்யம், இரக்கம், திருப்தி, பற்றின்மை என்பவைகளே பொருளாகக் கொள்ளப்படுகிறதென தெரிந்தபின், ஒருபடி அதிகமாய் அதிசயிக்கிறேன்.

ஓரிலையைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்க, ஆதிகால கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதையொத்த எழுத்து வடிவம் இலை முழுவதும் விரவியிருக்கிறது. அவை ஏதோ ஒன்றைப் புரிய வைக்க முயற்சிக்கும் நவீன ஓவியமாகவும் தோற்ற மளிக்கிறது.

அவை எழுத்துக்களாக இருக்கும் பட்சத்தில், நிச்சயமாய் ஒவ்வொரு இலையும் துளியள வேனும் அறக்கருத்துக்களை போதிக்கவே உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். அப்படியெனின்

எத்தனை ஆயிரம் இலைகள்...? எத்தனை விதமான அறச்சிந்தனைகள்...?

மரத்தில் வந்தமரும் பகற்பொழுதுப் பட்சிகளால், அதனை இனங்கண்டிருக்க முடியுமாயிருக்க வேண்டும். பிறரைத் துன்பிக்காத பக்குவம் அவைகளுக்கு உண்டெனில் அவை இந்த அரசிலைகள் கூறும் அறநெறிகளைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு வர்க்கத்தினராகின்றன.

ஆனால் இந்த வெளவால்கள் .....

தமக்கு பார்வைதெரியும் மொத்த நேரத்திலும் முழுதாய் மரத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. இரவு முழுவதும் அவற்றின் ஓலங்களும் கொண்டாட்டங்களும், மரத்தின் மீதான பற்று துளியளவும் இன்றி, இந்த மரம் தாம் சார்ந்ததென்றும் தமக்கு மட்டுமே உரியதென்றும் ஒரு மாயையை உருவாக்கி மிதப்பில் திரிகின்றன.

தூரத்தேயிருந்து அரசமரத்தின் அழகினை வியந்து பேசும் எவரொருவராயினும் அருகில் வந்து இந்த வெளவால்களின் தூர்நடத்தையை அனுபவிப்பாராயின் அரசமரத்தையே வெறுத்து ஒதுக்கக்கூடும்.

தவறு அரசமரத்தினது அல்ல... அதனைத் தனக்கு மட்டுமேயெனக் கொண்டாடும் வெளவால்களது என்ற புரிந்துணர்வு இல்லாமல் போகக்கூடும்.

மரத்தை அத்தனையளவு நேசித்த அம்மாவே, சதா இந்த வெளவால்களினது எச்சம் அள்ளி துவண்டவளாய் ஒரு கட்டத்தில் சோர்ந்து போகிறாள். மரத்தை வெட்டி விடுவதென முடிவெடுக்கிறாள்.

“எத்தனை தடவ சொல்லிட்டேன்...? இந்த மரத்த வெட்டி தொலைங்ளே...”

என்று யார் யாரிடமோ சண்டையிடுகிறாள். இந்த அரசமரத்தின் தொடர்பற்று தள்ளி வாழவேண்டும். தம்மையும் தம் பிள்ளைகளையும் பாதுகாக்க வெண்டுமென்பதை தனது கொள்கை யாக்கிக் கொள்கின்றாள்.

மரத்தை வெட்ட அனுமதியில்லையென்றும். அரசிடம் அனுமதி எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரியவருகின்றது.

அப்படியே போராடி அனுமதி எடுத்தாலும், அம்மரத்தில் ஏறி வெட்டும் துணிவு எவருக்கும் வர முடியாத அளவிற்கு அரசமரத்தின் புனிதம் பாதுகாக்கப்படுவது தெளிவாகின்றது.

வீட்டைச் சூழவும் ஆழ ஊடுருவி பரந்து வேர்விட்ட அரசமரத்தின் பகுதிகளை என்னவென்று எளிதில் அகற்றிவிட இயலும்...? அல்லது மொத்த வெளவால்களையும் ஒரேயடியாய் அழித்து இல்லாமல் ஆக்குதல் எங்ஙனம் சாத்தியமாகக்கூடும்...?

அம்மாவிற்கு அது புரியவில்லை.

தொடர்ச்சியான இடைஞ்சல்கள் சலிப்பையே மிதமாக்கின.

காலப்போக்கில் வெளவால்களை விடுத்த தொரு அரசமரம் பற்றியதான எண்ணமே இல்லாமல் போகத் தொடங்கியது. மரத்தின் மீதான இரசனை உணர்வும் மொத்தமாய் மங்கிப் போயிருந்தது.

வழமைப்போல நான் மரத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதே தனித்துவத்துடன் அந்தரத்தில் தொங்குவதையொத்து இலைகள் மினுங்கி அசைகின்றன. மெலிதான ஒரு சலசலப்பு காற்றோடு சேர்ந்து பரவுகிறது.

மரப்பொந்துக்குள் பதுங்கியிருந்த காவி நிறத்தையொத்த அந்த உடம்பு அக்கம் பக்கம் பார்த்தபடி மெதுவாய் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

○○○

வல்லமை தாரையோ!

நாட்டு நடப்புகளால் நாம் படும் துயர்.
ஏட்டைப் புரட்டினாலோ எங்கும் மரணம்.
போதைக் கடத்தல்களும்
வீதி விபத்துகளும்
நீதிமுறை தவறி நிகழும் சம்பவங்கள்
மதவாதம் வந்து மகிழ்ச்சிகள் இழக்கையிலே
இனவாதம் மெலெழுந்து எமை அடக்குறது.
இனங்களுள் ஒற்றுமையை ஏற்றாமெனில்
சனங்களிடையே சாதிச் சண்டைகளும் சமய முறுகல்களும்
மெத்தப் படித்தவர்கள் மேதினியில் வளர்ந்து
சீந்தை குழம்பி நிந்தை செய்கின்றார்.
எல்லைப் பிரச்சனையும் எடுக்கும் கத்தி கொட்டனும்
முத்தியடைகையில் முழுவதும் கொண்டு செல்வோராய்
நின்று சண்டையிடும் நிலையமுண்டே!
வரலாற்றை வசதிக்காய் மாற்றுவோர்கள்.
எத்தனையோ துயரோடு வாழுகின்றோமே!
வல்லமை தாரையோ இறைவா வாழ்வு சிறக்க!

வதிரி. சி. ரவீந்திரன்

இலங்கையின் ஒரு தசாப்த சமாதான சூழ்நிலைக்கு சடுதியாக விழுந்த அடி தேசத்தின் மூலை முடுக்கெங்கும் அச்சத்தை விதைத்து இயல்பு நிலையைக் குழப்பி மக்களின் நிம்மதியைச் சூறையாடி இனவாதப் பிசாசுகளைத் தட்டியெழுப்பிவிட்டு அனைத்து விளைவுகளையும் காலத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டு மறைந்துவிட்டது. அவசரகாலச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும்போது எழுத்தும் தனது முழுமையான சுதந்திரத்தை இழந்தேவிடுகின்றது என்பதை உள்வாங்கிக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

பயங்கரவாதம் எங்கெல்லாம் நிலைகொள்கின்றதோ அங்கெல்லாம் உள்ளக வேலைத்திட்ட மொன்று மக்களின் எண்ணங்களைத் திசை திருப்பி தனது காரியத்தைச் சாதிக்க முனைகின்றது என்பதைதான் அர்த்தமாகக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. கடந்த ஏப்ரல் 21ஆம் திகதி இலங்கையில் நடாத்தப்பட்ட தாக்குதல் குறித்து மிக முக்கியமான நான்கு பரப்புகளை அடையாளப்படுத்தி எழுதலாம்

01. வஹாப்வாதம் மற்றும் தாக்குதலுடன் தொடர்புடைய தேசிய தொழில்துறை ஐமாஅத் மற்றும் அதன் அங்கத்தவர்கள் ஏனைய துணைப்பயங்கரவாத அமைப்புகளின் சிந்தனை
02. தாக்குதலில் ஈடுபட்ட குழு தொடர்பாக முஸ்லீம் அமைப்புகளால் பாதுகாப்புத் தரப்புகு முறையான தகவல் அளிக்கப்படும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? அத்தோடு இந்தியா வழங்கிய புலனாய்வுத் தகவலுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாதது ஏன்?
03. பயங்கரவாதத் தாக்குதல் நடாத்தப்படுவதற்கான சூழ்நிலை எப்படி உருவாகி இருந்தது, அரசு ஏன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை?
04. இந்தத் தாக்குதலுக்கு யார் பொறுப்புக் கூறுவது

01.

இந்தப்பரப்பை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வஹாபிசம் பற்றிய புரிதல் மிகவும் அவசியமானது. சவுதியில் மன்னராட்சி நிறுவப்பட்ட பின்னர் மத்திய கிழக்கில் மீண்டும் ஒருமித்த இஸ்லாமிய ஆட்சிக் கனவுகள் சுமந்து யாரும் வெளிப்பட்டுவிடக் கூடாதென்ற தொலைநோக்கில் மத்தியகிழக்கின் ஆட்சிப்பிராந்தியங்கள் இரண்டாம் உலக மகாயுத்த காலத்தோடு பிரிக்கப்பட்டு தமக்குத் தோதான ஆட்சியாளர்கள் அரியாசனங்களைப் பெற்றபின்னர் கிடைத்த பொக்கிசம்தான் எண்ணெய்வளம், 1967களில் சவுதி மன்னர் பைசல் மேற்குக்கு எதிராக எடுத்த முடிவுகள் அவரை நஞ்சுட்டிக் கொலைசெய்யும் வரை கொண்டு சென்றது. அதன்பின்னர் மத்தியகிழக்கின் மத்தியதளமாக ஈரான் தேர்வுசெய்யப்பட்டு மன்னர் (சாஹ்) ரிழா முஹம்மத் பஹ்லவியின் நெருங்கிய நட்புடன் மேற்கின் எல்லாத் திட்டங்களும் முன்னெடுக்கப்படுகையில் 1979இல் ரூஹுல்லா எனப்படும் கொமெய்னியின் நெறிப்படுத்தலில் ஈரானியப் புரட்சி வெற்றிபெற்றது. அதைத் தோற்கடிக்க எடுக்கப்பட்ட எல்லா முயற்சிகளும் தோற்றுப் போன பின்னர் சன்னி-ஷியா பிளவை முன்னிறுத்தி அரசு நாடுகளின் துணையோடு பாரசீக நாட்டின் மீது நீண்ட யுத்தம் சத்தாம்

ஹுஸைன் தலைமையில் திணிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் ஷியா என்ற பதத்தை சர்வதேச அளவில் சிதைக்கும் சிந்தனைக் குழுவின் அவசியம் உணரப்பட்ட போது நிறுவப்பட்ட கருத்தியல்தான் வஹாபிசம். 1980களுக்குப் பின்னர்தான் அது ஒரு Brand ஆக மாற்றப்பட்டு தொண்டர்களை உள்வாங்கும் அமைப்புமுறைச் செயற்பாடாக முன்னெடுக்கப்பட்டது அதற்காக சவுதியின் ரியால்கள் தர்மம் என்ற பெயரில் வாரியிணைக்கப்பட்டன. இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அது மிகவும் நுணுக்கமாக நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டது.

வஹாப்வாதத்துக்கு எளிய வரைவிலக்கணம் சொல்வதாக இருந்தால் “சவுதிசார் மன்னராட்சியைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளை உள்வாங்கி திறம்பட்ட புலனாய்வுச் சக்திகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட பிரிவினைக் கூறுகளையும் முரண்பாட்டுக் கையாள்கையையும் கொண்ட ஓர் எதிர்மறைத் தன்மைக் கோட்பாடு” என்று சொல்லலாம். (வேறுபட்டகருத்துகளும் இருக்கலாம்)

வஹாப்வாதம் ஒருகாலத்திலும் கேள்விக் குட்படுத்தப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்த கொள்கை வகுப்பாளர்கள் அதை ‘ஏகத்துவம்’ அல்லது ‘ஓர் இறைக் கொள்கை’ (தெளஹீத்) என்ற இஸ்லாத்தின் அடிப்படைமீது கட்டமைத்தனர். அதாவது வஹாப் வாதத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்துவது என்பது இஸ்லாத்தின் அடிப்படை மூலமான ஓர் இறைக் கொள்கையை கேள்விக்குட்படுத்துவதற்கு நிகரானது. அதையும் மீறி கேள்விக்குட்படுத்துபவன் ஏகத்துவத்துக்கு எதிரானவன், ஏகத்துவத்துக்கு எதிரானவன் இஸ்லாமில் இருக்க முடியாத எதிரி, என்று அது தீவிரமாக வேருன்றியது. தனக்கான தொண்டர்களை உள்வாங்க இந்தத் தீவிரச் சிந்தனை சிறப்பான முறையில் செயற்பட்டது. ஆனால் ஏகத்துவக் கொள்ளையின்பால் ஈர்க்கப்படும் ஆழச் சிந்தித்து கேள்விக்குட்படுத்தும் திறனில்லாத எந்தவொரு குடிமகனாலும் வஹாபியத்தின் ஆக்கிரமிப்பை விளங்கிக்கொள்ளவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. அவன் நிச்சயம் புனர்வாழ்வளிக்கப்படவேண்டியவன். (அதைத்தான் இப்போது சின்ஜியான் மாநிலத்தில் சீனா நிர்ப்பந்தமாக அடக்குமுறைக் கரங்கொண்டு செய்கின்றது- எந்தச் சமரசமும் செய்துகொள்ளாமல். சீனா கைக்கொள்ளும் எல்லை மீறிய வழிமுறை தொடர்பில் வாதப் பிரதிவாதமுண்டு.)

எந்தவொரு தீவிரச் சிந்தனையும் ஒற்றுமையாக இருப்பது கிடையாது அதனால் “என்னுடைய கருத்தியலோடு உனக்கு உடன்பாடில்லலை என்றால் பிரிந்து போ” என்று தொடங்கிய ‘பிரிவு’ வஹாப்வாத்தின் செம்மையான இயங்கு தளத்தை நிறுவியது. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஒரே அமைப்பாக இயங்கிய தொஹீத் இயக்கங்கள் பிரிந்துபோதல் என்ற செயற்பாட்டுக்கு இஸ்லாத்தினை மட்டுமே முன்னிறுத்தின. எதிர்காலத்தில் ஏற்படப்போகும் பிளவுகளும் இஸ்லாத்தினை முன்னிறுத்தியே நிகழும் இந்தப் பிரிவினை இஸ்லாத்தின் வணக்கவழிபாடுகளில் உள்ள சின்னச் சின்ன முரண்பாடுகளை வாதப்பொருளாக்கி மனிதர்களைக் கூறுபோட்டு தனக்குத் தேவையான மூளைகளையும் உணர்ச்சியாளர்களையும் தூய இஸ்லாமின் பெயரிலும் ஏகத்துவத்தின் பெயரிலும் உள்வாங்கிக் கொண்டே இருந்தது. வருத்தப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் இராணுவப் புலனாய்வுச் செயற்பாட்டாளர்களால் மாத்திரமே உள்வாங்கக் கூடிய செயற்பாட்டுக் கட்டமைப்பின் கூறுகளை பொதுமக்களால் அவ்வளவு எளிதில் விளங்க முடியாது. உச்சகட்ட இஸ்லாமியத் தீவிர சிந்தனை கொண்ட செயற்பாட்டாளர்கள் அடுத்த கட்டம் பயங்கரவாதிகளாக மாறுவதுதான். வஹாப்வாத்தின் பின்னணியில் உருவாகும் ஒவ்வொரு இஸ்லாமியப் பயங்கரவாதிக்குப் பின்னாலும் நிச்சயம் சவுதி ரியால்கள் இருக்கவே செய்யும். (இதுவே செச்சனியா, டாகெஸ்தான், ஈராக், சிரியா விவகாரத்திலும் தாக்கம் செலுத்தியது)

தற்கொலைக் குண்டுதாரியான சஹ்ரான் முன்னர் தலைமை வகித்த தேசிய தெளஹீத் ஜமாஅத், அது போன்று இப்போது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கும் ஜமாஅத்தே மில்லத்து இப்றாஹீம், விலாயத்தே சிலான் போன்ற அனைத்தும் வஹாப்வாதத்தின் இறுதிக் கூறான சஹாதத்தை அடைவதற்கான இலகு வழியாக இஸ்திஸ்ஹாத் தாக்குதலைப் பயன்படுத்துதல் (புனிதத் தியாகியாக மரணித்து சுவனத்தை அடைந்துகொள்ள தற்கொடைத் தாக்குதலை மேற்கொள்ளல்) என்ற எல்லையில் வந்து நின்றனர். இங்கு கவனிக்க வேண்டிய அம்சம் ‘தற்கொலை’ என்ற சொற்பிரயோகத்தில் இருந்து அது ‘தற்கொடை’ (தன்னை இஸ்லாத்துக்காகத் தியாகம் செய்தல்) என்று திறம்பட மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டவர்களாக இருப்பர். சொத்து

செல்வம் பதவி புகழ் எதனையும் ஒரு பொருட் டாகவே எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். மனிதன் ஆசை கொள்ளும் இவை எவற்றின் மீதும் பற்றில்லாத ஒருவன் எவ்வளவு தாக்கமிரு சக்தியாக இருப்பான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தத் தேவையில்லை. (பயங்கரவாதத்தைத் தேர்வு கொள்ளும் அனைத்து மதங்களும் தமது தொண்டர்களை 'இறை சேவை' என்ற மையப்புள்ளியில் வைத்துத்தான் இயக்குகின்றன)

02.

சமுதாயத்தின் பொது அலகில் இருந்து பிரிந்துபிரிந்து பிரச்சினைகளை மட்டுமே பேசுபொருளாக்கி ஏனைய முஸ்லிம்களை கேள்விக்குட்படுத்தி அவர்களை தலைகுனியச் செய்ய நியாயமான காரணங்களைத் தேர்வு செய்து தொடுக்கப்படும் தொடர்கருத்தியல் தாக்குதலால் பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் இவர்கள் பிரச்சினையாகவே தென்பட்டார்கள் அதனால் வஹாப்வாதத்தின் கூறுகளுக்குள் சிக்கிக்கொள்ளாத ஏனைய இயக்கங்கள் இவர்களை அபாயகரமானவர்களாகச் சித்தரித்து சட்டத்துக்கு முன் நிறுத்தி இவர்களின் செயற்பாடுகளை மட்டுப்படுத்தி தமக்குச் சவாலாக அமையாத வண்ணம் பார்த்துக்கொள்வதற்காகவே தற்கொலைதாரி சஹ்ரான் உட்பட்டவர்கள் பற்றி இலங்கையின் பாதுகாப்பு தரப்பிடம் முறைப்பாடு செய்யப் பட்டது.

முறைப்பாட்டில் இணைக்கப்பட்ட அடுத்த முக்கியமான ஆவணம் சஹ்ரானுடைய ஆவேசமான பேச்சு. “பௌத்தர்களே! ஒன்றை மட்டும் மனதில் இருத்திக் கொள்ளுங்கள் இறையில்லங்கள் மீது நீங்கள் கைவைத்திருக்கின்றீர்கள் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் குண்டுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வந்து நீங்கள் எதிர்பாராதவண்ணம் உங்களைக் கொன்று குவிப்பார்கள்”

இந்த வார்த்தைகள் பாதுகாப்பு தரப்பால் அவ்வளவு சீரியசான பேச்சாக எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருப்பதற்கு மற்றுமொரு முக்கிய காரணம் அப்பேச்சை வெறும் உணர்ச்சியுடனும் பேச்சாக மட்டும் கருதிக் கொண்டதுதான்.

2017ஆம் ஆண்டு சஹ்ரான் குழுவினரால் காத்தான் குடியில் முன்னெடுக்கப்பட்ட வாள்வெட்டுதாக்குதல் சம்பவத்தில் முக்கிய சந்தேக நபராகக் கொள்ளப்பட்டபோது காத்தான் குடி பொலிசார் இது குறித்த விசாரணைகளை

முன்னெடுக்கையில் சஹ்ரான் தலைமறைவாகி இருந்தமை மேற்கொண்டு சட்டத்தின் பிடியில் அவர்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதற்கான நிலைமை பெலிசாருக்கு இல்லாமல் போனது. அப்போதே பொலிசார் தீவிரமாகத் தேடி இருக்க வேண்டும். தம்மால் முடியாதபோது சீஐடி விசாரணைக்கேனும் கோப்புகளைச் சமர்ப்பித்திருக்கவேண்டும்.

2017 தொடக்கம் 2019 வரையான இரண்டு வருட காலப் பகுதியில் சஹ்ரானின் தலைமறைவு வாழ்க்கை மேலும் பாதுகாப்பான முறையில் தகவல் வெளியே கசிந்திடாதபடி தொடர்புகளை மேற்கொள்ளவும் தயார்படுத்தல்களை முன்னெடுக்கவும் சிறப்பான அவகாசத்தை வழங்கியது. இக்குறிப்பிட்டகாலப் பகுதியில் இவர்கள் குறித்த முறையான தரம்வாய்ந்த எத்தகைய புலனாய்வுத் தகவல்களையும் இந்தியாவால் வழங்க முடியவில்லை. அதே நேரத்தில் இலங்கையில் புலனாய்வு அமைப்புகள் எதுவுமே இவர்களை இவ்வளவு சீரியசாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது தான் உண்மை. அதை தாக்குதலின் பின்னர் தனது பதவியை ராஜிமானாச் செய்த பாதுகாப்புச் செயலாளரின் வார்த்தைகளே உறுதிப்படுத்துகின்றன. “தாக்குதல் பற்றிய அறிவுறுத்தல் கிடைக்கப்பெற்றிருந்தபோதும் இந்தளவுக்கான தாக்குதலை நாங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை” என்றார்

ஆனால் இறுதிக்கட்டத்தில் இந்தியா வழங்கிய தாக்குதல் பற்றிய புலனாய்வுத் தகவலை சரியான முறையில் செயற்படுத்தி இருந்தால் இந்தத் தாக்குதலைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்றும் அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஒரு பக்கமும் பிரதமர் இன்னொருபக்கமும் நின்றதனால் தேசிய பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த முடியாமல் போனது என்றும் சொல்லப்படும் வாதங்கள் ஏற்கத்தக்கனவல்ல.

பொதுவாகப் பிறநாட்டுப் புலனாய்வுத் தகவல்கள் கிடைக்கப்பெறும்போது அதை மறுநாளே ஆய்வுக்குட்படுத்துவதுதான் பாதுகாப்புத் தரப்பினரின் பொறுப்பு அப்பொறுப்பு சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டதா என்ற கேள்விக்கு முன்வைக்கப்படும் பதில்கள் காத்திரமானதாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பிரதான காரணம் 2009 யுத்த முடிவின் பின்னர் கிடைத்த சமாதானத்தின் முழுமையான வாசனையை அனைவரும் தாராளமாக நுகர்ந்தனர். அந்த நுகர்ச்சி எது குறித்தும் யாரையும் அச்சம் கொள்ளச் செய்யவில்லை.

மற்றபடி அரசியல் பிரிவினைகள் என்பது பாதுகாப்பில் தாக்கம் செலுத்த முடியாது. ஏனெனில் 2002ஆம் ஆண்டு இதை மிகவும் கடினமான நிலையில் ஜனாதிபதியாக இருந்த சந்திரிக்கா அம்மையார் ஒருகட்சியையும் பிரதமர் ரணில் விக்ரமசிங்க வேறோர் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவே இருந்தார்கள். அப்போது நாட்டில் சமாதானம் இருக்கவில்லை. இரு தலைவர்களின் கட்சி பேதங்களுக்கு மத்தியில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை முன்னெடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அப்போது எவ்வகையிலும் தேசியபாதுகாப்புக்கு குந்தகம்நேர பாதுகாப்பு தர்ப்பு இடமளிக்கவில்லை. இக்காலப்பகுதியில் புலிகளின் ஆயுதக் கப்பல்கள் அழிக்கப்பட்டமையையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியா வழங்கிய புலனாய்வுத் தகவல் பிரமுகர் பாதுகாப்புப் பிரிவினர்க்கு கவனத்தில் எடுக்கும்படி அறிவித்தமையோடு நின்றுவிட்டதற்கும் மேலே சொன்ன “இந்தளவுக்கு எதிர்பார்க்கவில்லை” என்ற விடயமே அடிப்படைக்காரணம்

03.

ஏப்ரல் 21 தாக்குதல்கள் எடுத்த எடுப்பில் தீர்மானிக்கப்பட்டு நடாத்தப்படவில்லை. அந்தத் தாக்குதலைச் செய்யவைக்கும் அளவுக்கு அவர்களை இட்டுச் சென்ற காரணிகளையும் ஆராயவேண்டும். அதுதான் எதிர்காலத்தை சிறந்த முறையில் நேர்கொள்ள உதவும்.

யுத்தம் முடிந்து நான்கு வருடங்களின் பின்னர் பரவலாக முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரத்தையும் கலாசாரத்தையும் வழிபாட்டுத்தலங்களையும் மையப்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள் தீவிர பௌத்த இனச் சிந்தனைச் சாயம் பூசப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டமையும் அதை அரசு பெரிதாகப் பொருட்படுத்தாத நிலைமையினையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அளுத்தமை மற்றும் தர்காநகர் ஆகிய ஊர்களில் முஸ்லிம்களின் வர்த்தக மையங்கள் மட்டும் இலக்கு வைக்கப்பட்டு கலவர சூழ்நிலையில் எரிக்கப்பட்டமையும் வீடுகள் சேதமாக்கப்பட்டு உயிரிச்சேதம் விளைந்தமையும் மஹிந்த அரசு காலத்தில் இடம்பெற்றபோது முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்பில்லாத தன்மையை உணரவேண்டியேற்பட்டது. அதனடியாகவே ஆட்சிமாற்றமும் 2015இல் எதிர்பாராதவிதமாக நிகழ்ந்தது. அதன் பின்னர் 2018இல் கண்டி-திகன பகுதியில் இஸ்லாமியர்களின்

வர்த்தகத் தளங்களும் வீடுகளும் இலக்கு வைக்கப்பட்டன. எல்லாம் முடிந்த பின்னர் பாதுகாப்புத் தர்ப்பு பலரைக் கைது செய்தது. ஆயினும் கலவரத்தைத் தடுக்க ஆவன செய்யவில்லை என்பது பொதுவான மக்கள் அபிப்பிராயம். இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தின் காலப்பிரிவில் இடம்பெற்ற இத்தாக்குதல் எந்தக் கட்சி அரசமைத்தாலும் சிறுபான்மை முஸ்லிம்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கப்போதுமானதாக இருந்தது. அதனடியாகத்தான் தற்கொலைக்குண்டுதாரி சஹ்ரானின் உணர்சியூட்டும் ஆவேசமான பேச்சு வெளிப்படுகின்றது சிலரால் சரிகாணப்படுகின்றது. அது பௌத்தத்தை இலக்கு வைத்தே மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவ்வுரை சமூக ஊடகங்கள் வாயிலாக பரப்பப்படுகின்றது. ஆக சஹ்ரானை வளர்த்துவிட்டதில் இந்த நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னணியில் இருந்த அனைவருக்கும் பங்கிருக்கின்றது என்பதே உண்மை.

வன்முறையைத் தூண்டும் அச்சுறுத்தல் மிகுந்த சஹ்ரானின் பேச்சு இக்காலப்பகுதியில் எடுபடாமல் போனதற்கு மற்றுமொரு காரணம் இருக்கின்றது. உலக அளவில் பலம்பொருந்திய அமைப்பாகக் கருதப்பட்ட தனி அரசு நாத்திய விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தையே இந்நாட்டில் முற்றுமுழுதாக அழித்தொழித்த பின்னர் இதெல்லாம் எம்மாத்திரம் என்ற தம்மீதுள்ள அபரிமிதமான நம்பிக்கைதான் இவர்களையும் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கச் செய்தது. அதுதான் வவுணதீவில் இரு பொலிசார் கொல்லப்பட்ட போது பிழையான திசையில் புலிகளை மையப்படுத்தியே விசாரணைகளைச் செய்ய வைத்திருந்தது. சம்பந்தமில்லாத நபர்களை கைது செய்து அவர்களே குற்றவாளிகள் என நம்பவும் வைத்தது. ஆக முழுக்க முழுக்க இலங்கைப் படைத்தர்ப்பும் சரி, பொலிஸ் தர்ப்பும் சரி, சரியான கோணத்தில் தயார்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதை மறுக்கவியலாது.

மூன்று தசாப்தங்கள் இந்நாட்டைப் பீடையாகப் பிடித்திருந்த யுத்தம் முடிவுற்ற தறுவாயில் கிடைத்த நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் அருமையான சந்தர்ப்பத்தையும் சகவாழ்வை உறுதிப்படுத்தும் சிறப்பான சூழலையும் இந்நாட்டின் இனவாதம் வீணாக்கிவிட்டதென்றே கருத வேண்டும். தாக்குதலின் பின்னர் இப்போது வரையும் நாட்டில் விதைக்கப்பட்டிருக்கும்

இனம்புரியாத அச்சத்தை மீளவும் இனவாதம் கையாளத் தொடங்கியிருக்கின்றது. அது மேலும்மேலும் சகவாழ்வை சீரழித்து சஹ்ரான் பயங்கரவாதிகளை சரிகாணும் இளைஞர்களை உருவாக்கிவிடவல்லது. 2012இல் அரசு கடைப்பிடித்த பொருட்படுத்தாமை இப்போதும் தொடருமாயின் இந்நாட்டினை பயங்கரவாத்தின் சாபம் இன்னும் பல தசாப்தங்களுக்குச் சீரழித்துவிடும் என்பதைப் பொறுப்புடன் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தாக்குதல்தாரிகளைத் தயார்படுத்தும் மிக இலகுவான சாதக நிலையினை மேற்படி சூழலே ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஒருவரை மூளைச்சலவை செய்ய இது போன்ற களம் மிகவும் தோதானது. ஏனெனில் கண்ணுக்கு முன்னால் முகாமிட்டிருக்கும் அபாயத்தைக் காட்டி அச்சுறுத்தி எதிர்காலத்தை இருளாக உணரச் செய்வதற்கு பௌத்த மேலாதிக்க இனவாதச் செயற்பாடுகளும் அச்செயற்பாட்டாளர்களால் ஊடகங்களுக்கு அளிக்கப்படும் வீரப் பேச்சுகளுமே போதுமானவை. இன்னும் இலகுவாகச் சொல்வதானால் தற்கொலைப் பயங்கரவாதிகளை உருவாக்குவதற்கான உற்பத்திச் செலவு இந்தச் சூழலில் மிகவும் குறைவானது. அரசாங்கம் இதை மிகத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் புதிதான தளத்தில் பயங்கரவாதிகளை முதன்முறையாக உருவாக்கி எடுப்பது மட்டும் தான் மிகவும் சிரமமானது. உருவாக்கிவிட்டபின்னர் அதை வளர்ப்பதும் பரிபாலிப்பதும் அவ்வளவு சிரமமானதல்ல. அத்துடன் பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவிக்க இன்னுமொரு பயங்கரவாதம் போதுமானது.

04.

தற்கொலை செய்பவன் இஸ்லாத்தைச் சார்ந்தவனில்லை, ஓர் உயிரை அநியாயமாகக் கொல்பவன் முழுமனித சமுதாயத்தையும் கொன்றவனாவான், எனவே அவன் இஸ்லாத்தில் இல்லை, இந்தப்பயங்கரவாத மிலேச்சத்தனமான தாக்குதல் இஸ்லாத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல. எனவே குண்டுதாரிக்கும் இஸ்லாத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று இலங்கை முஸ்லிம் சமுதாயம் தனது பொறுப்புக் கூறலில் இருந்து இலகுவாகத் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. முஸ்லிம் சமுதாயம் இஸ்லாம் என்ற சமயத்தின் கூறுகளிலேயே தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டுள்ளது என்றால் அதன் எந்தப் பகுதி பலவீனமாக இருக்கின்றது என்பதைச் சரிபார்த்து அதைப் பலப்படுத்தி

இருக்க வேண்டும். பயங்கரவாதம் வசதியாக நுழைந்துகொள்ளவும் தன்னை அல்லாஹ்வின் பெயரால் தயார்படுத்திக் கொண்டு 'அல்லாஹ் அக்பர்' என்று வெடித்துச் சிதறும் வரை திறந்திருந்த கதவுகள் எதிர்மறையான விளைவைத் தந்தவுடன் வசதியாக நழுவிக்கொள்ள முடியாது. எனவே பயங்கரவாதம் அனுமதிக்கப்படாத இஸ்லாத்தில் அது இருப்புக்கொள்ளும் எனச் சந்தேகிக்கும் அனைத்து ஓட்டங்களையும் அடைக்க வேண்டிய பொறுப்பு அதன் சமூகத்துக்கு இருக்கின்றது.

வஹாபியத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏகத்துவத்தின் பெயரால் இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்த அனைத்து இயக்கங்கள்களும் இதற்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டும். ஏகத்துவ இயக்கங்களை இந்த வஹாபியத்தின் பிடியிலிருந்து மீட்டெடுக்காவிட்டால் தமிழ்நாடு தனது நிம்மதியை விரைவில் இழப்பதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

தாக்குதல்தாரிகள் பயங்கரவாதத்தைத் தேர்வு செய்ய மற்றுமொரு காரணி இனவாதம். இனவாதத்தை கண்டுகொள்ளாமல் விட்டமைக்காக அரசுக்கும் அரச இயந்திரத்துக்கும் இராணுவப் பாதுகாப்புத் துறைக்கும் பொலிஸ் மற்றும் சட்ட அமுலாக்கல் பிரிவினருக்கும் பொறுப்புக் கூறவேண்டிய முக்கியகடப்பாடு இருக்கின்றது. அத்துடன் இதற்குள் இன்னுமொரு விடயத்தையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சிங்களத் தினத் தீவிரத் தரப்பு முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பில் இலங்கையின் இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தை அரச அதிகார எல்லைக்குள் முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்து ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் வடிவமைத்து ஒழுங்குபடுத்தியிருக்க வேண்டும். அது அரசுக்கு முடியாத காரியமும்ல்ல. அதற்கு இயலுமையுள்ள புத்திஜீவிகளையும் சிந்தனைச் செயற்பாட்டு வடிவமைப்பாளர்களையும் இனங்கண்டு அவர்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கவேண்டும். ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகம் தனது இருப்பை அச்சத்துக்குள்ளானதாகக் கருதாதவகையிலும் பெரும்பான்மைச் சமூகம் அவர்களைக் கொண்டு தனக்கான இனவாத சூழலைக் கட்டமைக்காதவகையிலும் சமரசம் செய்துகொள்ளத்தக்க வகையில் அது வடிவமைக்கப்பட்டால் இந்தளவுக்கு நிலைமை கைமீறிப் போய் இருக்காது. (இந்தியாவில் இந்துப் பெரும்பான்மை, இந்துத்துவா

கட்டமைக்கும் தளம், மற்றும் அங்குள்ள சிறுபான்மைச் சமுதாயங்கள் ஆகிய அம்சங்கள் அனைத்திலும் இந்தியா இந்த விடயத்தை அமுல்படுத்தலாம். அதுதான் ஒரு நாட்டின் நிம்மதியை உறுதிப்படுத்தும்.)

“இலங்கையில் யார் மீதும் தாக்குதல் நடாத்த வேண்டிய தேவை பௌத்தர்களுக்கு இல்லை, பௌத்தன் பின்னால் இருந்து கல் லெறிபவன் அல்ல, எதையும் தீக்கிரையாக்கும் அவசியம் பௌத்தர்களுக்கு இல்லை” என்று உபதேசம் செய்யும் இலங்கை பௌத்தர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான பொறுப்பு இருக்கின்றது. அவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கும் நாட்டில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் கடந்தகாலத்தில் முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவர் உட்பட்ட சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தின்மீது வன்முறையைப் பிரயோகித்தது யார் என்பதை அடையாளப்படுத்திட வேண்டும். ஏனெனில் வன்முறையாளர்கள் வேற்றுக்கிரகத்தில் இருந்து வருவதற்கு சாத்தியமில்லை. அதனால் இலங்கையின் பெரும்பான்மைக்கும் பொறுப்புக் கூறலில் பங்குண்டு.

இறுதியாக

01. பௌத்த தீவிர சிந்தனைகொண்ட இனவாத சக்திகளால் முஸ்லிம்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலுக்கு ஏன் சமபந்தமே இல்லாத கிறிஸ்தவ சமுதாயம் பயங்கரவாதிகளின் தற்கொலைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்?
02. நட்சத்திர ஹோட்டல்களுக்கும் - கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுத் தலங்களும் ஏன் இலக்குகளாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்? இதற்குப் பின்னால் உள்ள தொடர்பு என்ன?
03. ISIS அல்லது ISIL பயங்கரவாத அமைப்பு இதற்கு ஏன் உரிமைகோர வேண்டும்? அதற்குப் பின்னால் உள்ள மறைகரம் என்ன? தொடர்புகள் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டன?
04. இந்தியா இறுதிக்கட்டத்தில் தகவல் வழங்குமளவுக்கான தகவல் மூலம் எங்கிருந்து எப்படிப்பெறப்பட்டது?
05. சீன-இந்திய - அமெரிக்க பொருளாதார மற்றும் பிராந்திய வல்லமையைத் தக்கவைத்தல் செயற்பாட்டுக்கும் இந்தத் தாக்குதலுக்குமான தொடர்புகள் இருக்குமா?

06. இலங்கையின் வடகடல் பகுதி தொடங்கி மேற்கு ஊடாக தென் எல்லைவரை பரந்திருக்கும் எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை வாயுவை எடுப்பதற்கான சர்வதேச நிறுவனத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கான சர்வதேச டெண்டர் மே 09 இல் முடிவுற இருக்கும் நிலையில் இடம்பெற்ற இத்தாக்குதல் எதைச்சொல்ல வருகின்றது?
07. தற்கொலைத் தாக்குதல் எந்தவிதமான இரண்டாம்கட்ட பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுமில்லாமல் அவசரஅவசரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கான பின்புலம் என்ன? (மிகமிக விரிவாகவும் அவதானமாகவும் ஆராயப்பட வேண்டியபகுதி)
08. ISIS அல்லது (ISIL) ஆட்கொள்ள நினைக்கும் இலங்கை மற்றும் இந்தியப் பிராந்தியத்தில் இனிவரும் நாட்கள் எப்படிப்பட்டவை.

என்பன குறித்து விரிவாக அலச வேண்டும் அதன் பின்னர்தான் உயிர்த்த ஞாயிறன்று இலங்கையின் நட்சத்திர ஹோட்டல்களிலும் தேவாலயங்களிலும் நடாத்தப்பட்ட மனிதாபிமானமற்ற மிலேச்சத்தனமான பயங்கரவாதத் தாக்குதலை நாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் (காவியம்) பற்றிய ஒரு அறிமுகக் குறிப்பை **சீ.வை. தாமோதரம்ப்ள்ளை** அவர்கள் 1895ஆம் ஆண்டு **சூளாமணி** நூலைப் பதிப்பிக்கும் போது தந்துள்ளார்.

சீறகாவியம் ஐந்து. சிவை உதயண காவியம். சூளாமணி, நீலகேச. நாகமுர காவியம், யசோதரக் காவியம் எனச் சீலர் சொல்லினும் சிதற்கு நல்ல சிதாரம் காணாம். நாகமுர காவியத்தை ஒழுத்து மேருந்தர பூராணத்தைச் சேர்ப்பாரும் உளர்.

இதன்படி ஐஞ்சிறு காப்பியம் பற்றிய பரிச்சயம் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் தமிழலகிற்கு வந்துள்ளது என்பது தெரிகின்றது.

வீடெங்கும் வயலின் இசை நிறைந்திருந்தது.

ஆரம்பப் பாடசாலையொன்றின் அதிபரான என்னுடையதும், அதேபாடசாலையின் ஆசிரியையான எனது மனைவி வேணியினதும், ஆண்டு நான்கு கற்கும் மகள் துர்க்காவினதும் ஒவ்வொரு நாளைய காலைப்பொழுதையும் இரம்மியமாக்குவது இந்த வயலின் இசைதான். காலைப் பொழுதின் இயந்திர வேகத்தைக் கலகலப்பாக்கிவிடும் அது.

என்னிடம், லால்குடி ஜெயராமன் வாசித்த அனைத்துக் கச்சேகரிகளுமுண்டு. மனதைக் கொள்ளும் அவரது குழைவான வாசிப்பிற்கு நான் அடிமை. அவரது தில்லானாக்களைக் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம். எல்.சுப்பிரமணியன், எல்.சங்கர், எல்.வைத்தியநாதன், சந்திரசேகர், கன்னியாகுமாரி, நம்மூர் இராதாகிருஷ்ணன் என்று அத்தனை வித்துவான்கள், வயலின் மேதைகளினதும் இசைஅம்பலங்களில் பெரும்பாலானவை என்னிடத்திலுண்டு.

ஏனோதெரியவில்லை, சின்னவயதில் குன்னக்குடி வைத்தியநாதனின் வயலினிசையைக் கேட்டுத்தான் வயலின் வாத்திய இசையின்பால் கவரப்பட்டேன். ஆனால், லால்குடி ஜெயராமன், சந்திரசேகர் ஆகியோரினதுவாசிப்பினது அறிமுகம் கிடைத்ததன் பின்னர், குன்னக்குடியைக் கேட்பதைத் தவிர்த்தது எனது மனது.

அவர் பெரிய ஜாம்பவான். எனினும், என்னுடன் படித்த ஒருவர் குன்னக்குடியின் இறுவெட்டுக்களில் ஒன்றை விரும்பிக் கேட்டபொழுது, அவர் வாசித்த அத்தனையையும் தூக்கிக் கொடுத்துவிட்டேன்.

அதிகாலையிலும், இரவு நித்திரைக்கும் எமது பொழுதுகளிலும் வயலின் வித்துவான்கள் எனது மகிழ்ச்சிகரமான குடும்பத்தை இன்னுமின்னும் மகிழ்ச்சிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

நானும், வேணியும் நான்கு வருடங் களாகக் காதலித்து, பெற்றோரது ஆசீர் வாதத்துடன் இல்லறவாழ்வில் இணைந்தோம்.

நாங்களிருவரும் வயலின் வாத்தியக் கலைஞர்களில்ல. ஆனால் இருவருக்கும் வயலினின் சப்தத்தில் ஒரு ஈர்ப்பு இருக்கிறது. நான் பிறந்துவளர்ந்த நல்லூர்ச் சூழலும், வேணி பிறந்து வளர்ந்த அளவெட்டிச் சூழலும் கலைகளின் இருப் பிடமாக, கலைஞர்களின் இயங்குதளமாக அமைந்திருந்தமையினால் எமது வாழ்வுச் சூழல் இயல்பாகவே எம்முன் கலா ரசனையைத் தோற்றுவித்திருந்தது.

ஆனால், இருவரதும் இளமைக் காலத்தின் ஒரு பகுதியைப் போடும், இன்னொரு பகுதியை இடப்பெயர்வுகளும், வறுமையும் தின்றிருப்பதனால், எங்களிருவரினாலும் ஒரு கலையைக் கற்கமுடியாது போய்விட்டது. ஆசிரிய நியமனத்தின் பின்னர், ஆசிரியர் கலாசாலையில் இருவரும் சந்தித்துக் கொண்டபொழுது, எங்களது ஒத்தபிரச்சினைகள், ஒத்த விருப்பங்கள் கொண்ட இரண்டு மனசுகளும் ஒன்றையொன்று ஈர்த்துக்கொள்ள, வாழ்க்கையில் இணைந்துகொண்டோம்.

எங்களது சந்தோஷம் நிறைந்த தாம்பத்தியவாழ்வின் அடையாளமாக மகள் துர்க்கா வந்துபிறந்தாள்.

மகள் பிறந்தவுடனேயே முடிவெடுத்துக் கொண்டோம், எங்களது வாழ்வில் நிராசையாகிப் போனதான கலையொன்றைக் கற்கும் ஆசையை அவள் மூலம் நிறைவேற்றுவது என்று, அவளுக்கு ஆறு வயது நிரம்பியதுடன், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலின் அருகே நடந்துகொண்டிருக்கும் வயலின் வகுப்பு ஒன்றில் அவளை இணைத்துவிட்டேன்.

எனதும், மனைவியினதும் வயலினிசை மீதான தீராத விருப்பத்தின் காரணமாகவோஎன்னவோ, துர்க்காவும் வயலினிசையில் ஆழக் காதல் கொண்டிருந்தாள். எதிர்காலத்தில் தானொரு வயலின் வித்துவாட்டியாகத் திகழவேண்டுமெனத் தனது இந்த எட்டுவயதுப் பருவத்திலேயே திடசங்கற்பங் கொண்டிருந்தாள் துர்க்கா.

எவராவது ஒருவயலின் வித்துவானினது வயலின் கச்சேரியை நான் இயங்கவிட்டதும் வாசிப்பைவைத்தே அது லால் குடியா, சந்திரசேகரா, கன்னியாகுமாரியா, இராதா கிருஷ்ணா என்று சொல்லுமளவிற்கு அவளது கேள்விஞானம் வளர்ந்திருந்தது.

“அப்பா....., இண்டைக்கு எம்.எஸ். கோபாலாகிருஷ்ணனின் சி.டி.யைப் போடுங்கோ” என்று கேட்குமளவிற்கு அவளது இரசனைமட்டம் உயர்ந்திருந்தது.

நான் வாங்கிக் கொடுத்த வயலினை தோளில் கொளுவிக் கொண்டு, எனது மோட்டார் சைக்கிளில் பின்னுக்கு அமர்ந்தவாறு வயலின் வகுப்பிற்குச் சென்றுவருவாள் துர்க்கா. ஆசிரியர் தரும் பயிற்சிகளை ஆசையுடன் வீட்டில் பயிற்சிசெய்வாள்.

ஒருநாள் இரவு, நானும், வேணியும், துர்க்காவும் இரவுணவை உட்கொண்டு இருக்கும் பொழுது, துர்க்காசொன்னாள், “அப்பா.....

இண்டைக்கு பாடசாலைமட்ட தமிழ்த்தினப் போட்டிக்கு, தனிவாத்திய இசைப்போட்டிக்காக பெயர் எடுத்தவை....”என.

“என்ன வாசிக்கவேணுமாம்....”

“எங்கட பிரிவுக்கு மிருதங்கமெண்டா பதினாறு அட்சரப்புரட்டல் மூன்று காலம் வாசிக்கவேணும். வயலின், வீணை எண்டா ஒருகீதம் வாசிக்கவேணும்....”

“அப்ப நீர் வயலினுக்குப் பெயர் குடுமன். நீர் கீதம் வாசிப்பீர் தானே....?”

“இல்ல.... நான் பெயர் குடுக்கேல்ல....!”

“ஏன் மகள்...?”

“ஒண்டைச் செய்தா நூறு வீதம் தகுதியோட செய்யவேணும். இல்லாட்டித் தகுதியான ஆட்களுக்கு விட்டுக் குடுக்கவேணும்....!”

“.....”

“நான் நல்ல திருப்தியாப் பயிற்சி செய்துபோட்டுவாறவருஷம் போட்டிக்குப் போறன்...”

“சரி பிள்ளை.....!”

எங்களுடன் மானசீகமாக வாழும் இசைமேதைகள் அவளுக்கு சுத்தமான சங்கீதத்தின் மேன்மையை உணர்த்தியுள்ளார்கள் என்பதனைப் புரிந்துகொண்டேன்.

அது ஒருதிங்கட் கிழமை. காலை 8.30 மணியிருக்கும்.

முதலாவது பாடவேளை ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

அலுவலகத்தில் எனது வழமையான பணிகளுடன் அல்லாடிக் கொண்டிருந்தேன்.

எமது பாடசாலையின் சங்கீத ஆசிரியை திருஞானம் டீச்சர் விரைவில் ஓய்வுபெறவுள்ளதால், புதிய ஆசிரியர் தேவையென கல்வித் திணைக்கழகத்திடம் கோரிக்கை விடுத்திருந்தேன். அந்தப் புதிய ஆசிரியர் அன்று வருவதாகவிருந்தது.

வாசலில் நிழலாடியது.

புடவையணிந்த இளம் பெண்ணொருத்தி கையிலொரு கோப்புடன் வாசலில் நின்றிருந்தாள். பின்பு மெதுவாக, அதிபர் என்னும் பெயர்ப் பலகையுடன் அமர்ந்திருந்த எனது மேசைக்கு அருகில் வந்து “வணக்கம் சேர்...!” என்றாள்.

“உட்காருங்கோ....” என்று கதிரையைக் காட்டினேன்.

“என்றை பெயர் சங்கீதா. இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு மியூசிக் டீச்சரா அப்பொயின்று ஆகியிருக்கிறன்...!”

“அ...அ...நல்லது....!”

தனது நியமனக் கடிதத்தை நீட்டினாள்.
 “நீங்கள் மியூசிக் கிராட்டியுவேற்றே....
 நல்லது.... என்ன பாடம் மெயின்
 செய்தனங்கள்...?”
 “வயலின்...!”

எனக்கு இரட்டிப்புச் சந்தோஷம்.
 ஒன்று, இந்தச் சின்னப் பாடசாலைக்கு
 ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியையை அனுப்பி
 வைச்சிருக்கினம். அடுத்தது, எங்களுக்கொரு
 வயலின் வித்துவாட்டி கிடைச்சிருக்கிறா.
 அதுவும் பல்லைக்கழகத்தில நாலுவருஷங்கள்
 வயலின் கலையைப் படிச்சிற்று வந்திருக்கிறா.
 சும்மாவா?

சங்கீதாவுக்கென ஏற்கெனவே தயாரித்து
 வைத்திருந்த நேரகூலியைக் கொடுத்து, சங்கீத
 வகுப்பறைக்கு அனுப்பிவைத்தேன்.

வருகிற சரஸ்வதி பூசை, விஜயதசமி
 நாளன்று சங்கீதாவின் வயலின் கச்சேரியை
 வைத்து மாணவர்களுக்கு இசையார்வத்தை
 பூட்டவேண்டும் எனத் தீர்மானித்துக் கொண்
 டேன்.

இடையிடையே அலுவலகத்திற்கு
 சங்கீதா வரும் பொழுது பல்கலைக்கழக
 இசைக்கல்வியைப் பற்றிக் கதைப்பேன்.
 மிகமிகப் பெருமையாகக் கதைப்பா. தனக்கு
 அங்கு விரிவுரையாற்றியவர் இந்தியாவில்
 முதலமைச்சர் பட்டம் முடித்து வந்தவர்
 என்று பூரிப்புடன் சொல்லிக் கொள்ளுவா.

நவராத்திரியும் வந்தது.

விஜயதசமி அன்று மாணவர்களின் கவிதை,
 பாடல், நடனநிகழ்ச்சிகளின் பின், சங்கீதா டீச்சரின்
 வயலின் கச்சேரி என்று நிகழ்ச்சிநிரல்படுத்தி,
 வெளியிலிருந்து ஒரு மிருதங்கவித்துவானையும்
 ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தேன்.

விழா ஆரம்பமானது.

வழமையான பூஜை, சகலகலாவல்லிமாலை
 என்பவற்றுடன் மாணவர்களின் நிகழ்ச்சிகளும்
 முடிய, ஒழுங்குபண்ணியபடி டீச்சரின் கச்சேரி
 ஆரம்பமானது.

மாணவர்களின் அமைதிப்படுத்திவிட்டு
 வயலிசையை மாந்துவதற்காக முன்வரிசையில்
 போயிருந்தேன்.

சங்கீதா இருக்கும் விதமும், ‘போ’ வைப்
 பிடிக்கும் விதமும் தென்னிந்திய வயலின்
 மேதையொருவரை நினைவூட்டின.

சிரித்தபடி வயலின் வாசிக்கத் தொடங்
 கினா சங்கீதா டீச்சர். நான் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து
 கொண்டேன்.

இதென்ன....

எனது காதுக்குள் எதுவோ குடைவது
 போலிருந்தது.

ஏதோ புதுவித சத்தங்கள்.

சுருதிசேர்க்கப்படாத தந்திகள் அழுதுகொண்
 டிருந்தன.

எனக்குப் பின்னாக்கிருந்த ஐந்தாம் வகுப்பு
 மாணவியொருத்தி “நேற்று எங்கிடவீட்டில்
 இப்பிடித்தான் பூனை அழுதுது...” என்று
 சொல்லிவிட்டுவாயைக் கைகளினால் மூடிக்
 கொள்வது எனது கடைக்கண் பார்வைக்குத்
 தெரிந்தது.

எனக்கு அவளது உவமானம் சரியெனப்
 பட்டது.

கை மணிக்கூட்டில் நேரம் பார்ப்பதுபோல்
 பார்த்துக்கொண்டு, எழுந்து, அலுவலகம்
 நோக்கி நடந்தேன். பின்னால் திரும்பிப்
 பார்த்தேன், நழுட்டுச்சிரிப்புடன் எனது மனைவி
 வேணியும் வெளியே வந்துகொண்டிருந்தாள்.

அடுத்தடுத்த நாட்கள் வழமைபோலக்
 கழிந்தன.

ஒருகச்சேரி செய்த மகிழ்ச்சியில் சங்கீதா
 டீச்சர் அலுவலகத்திற்கு வந்துபோனா. நான்
 எனது அலுவல்களில் மூழ்கியிருப்பதுபோன்று
 இருந்துவிடுவேன்.

ஒருநாள், மாணவர்களின் கல்விச்
 சுற்றுலாவுக்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டு
 மென முடிவெடுத்து, ஆசிரியர்களுடன்
 கலந்துரையாடினேன்.

சங்கீத ஆசிரியை திருஞானம் டீச்சர்,
 பிள்ளைகளுக்கு இசைவாத்தியங்களை
 அறிமுகப்படுத்துவதற்காகவும், பல்கலைக்கழகச்
 சூழலைத் தெரியப்படுத்துவதற்காகவும்
 பல்கலைக்கழக இசைத்துறைக்கு அழைத்துச்
 செல்லலாமென்று அபிப்பிராயப்பட்டா. அந்த
 மூத்த ஆசிரியையினது கோரிக் கையை
 அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

அந்தநாளும் வந்தது.

இசைமீதிருந்த அத்த ஈடுபாடு காரணமாக,
 அலுவல்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு அன்று
 நானும் மாணவர்களுடன் புறப்பட்டுப் போனேன்.

மாணவர்களைவரிசையாக இசைத்துறைக்கு
 அழைத்துச் சென்று, அங்கிருந்த வாத்திய
 அறையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த
 வாத்தியங்களை வாத்திய அறைக்குப் பொறுப்
 பானவரின் உதவியுடன் மாணவர்களுக்கு
 விளக்கினார் திருஞானம் டீச்சர், சங்கீதா
 டீச்சரும் வந்திருந்தா.

வாய்ப்பாட்டுப் பயிற்சியறை, மிருதங்கப்

பயிற்சியறையெனப் பார்த்துவிட்டு வயலின் பயிற்சியறையை நெருங்கினோம்.

அங்கு இருபதிற்கும் மேற்பட்ட மாணவிகள் ஆளுக்கொரு வயலினுடன் அமர்ந்திருந்தனர்.

எல்லோருக்கும் முன்னால் ஒரு நாற்பது வயதுமதிக்கத் பெண் வயலின் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தப் பெண்ணைச் சுட்டிக்காட்டி, “அவதான் எங்கிட சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்.... இந்தியாவில் முதுகலைமாணிபடிச்சிற்று வந்தவா.... இனிக் கலாநிதி செய்யப் போறா....” என்று சங்கீதா டீச்சர் பெருமையுடன் விளக்கிக் கொண்டுவந்தார்.

வகுப்பறைக்கு அருகே வந்ததும் அப்படியே நின்றேன்.

அதே பூனைச் சத்தம்.

அதே சுருதிசேராத தந்திகளின் அழகை பின்னால் தயங்கிநின்று எனக்கொரு அலுவலிருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டேன்.

சங்கீதா டீச்சர் பாவம்!

பூனைக்குப் பூனைக்குட்டினானே பிறக்கும். பின்னே, யானைக் குட்டியா பிறக்கும்?

அரசியல் நியமனங்களும், கலைக்குப் பெயர்ப்போன அண்டை நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களின் கலாநிதித் தளங்களும் எந்தளவுக்கு இந்தச் சிறிய நாட்டின் ஆற்றுகைத் துறைக்கு ஆபத்தை விளைவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்று எண்ணும்போதுமனம் திடுக்குற்றது.

வயலின் போட்டிக்குப் பெயர் கொடுக்கச் சொன்னபோது மகள் துர்க்கா சொன்ன வார்த்தைகளான “ஓண்டைச் செய்தா நூறு வீத தகுதியோட செய்யவேணும். இல்லாட்டி தகுதியான ஆட்களுக்குவிட்டுக் குடுக்க வேணும்....” என்பவை ஏனோ எனக்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஆயாசத்துடன் அலுவலகத்திற்குவந்த இருக்கையிலமர்ந்தேன்.

மேசையில், லால்குடி ஜெயராமனின் உருவப்படம் பொறித்த, நேற்று நான் வாங்கிவைத்திருந்த அவரது இறுவெட்டு இருந்தது.

ஆற்றுகையே தனது உயிர்மூச்செனவாழ்ந்த அந்தவயலின் மேதை எதிரே சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த இலங்கையின் வரைபடத்தைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

○○○

புதிய தலைமுறையின் புகழ்பூத்த பெருமைகள்

இமயத்தில் கொடியேற்றிய பெருமையை இற்றைவரை கூறிக்கூறி உச்சி குளிர்ந்த எம்மவரிந்தில் புதிய பெருமைகள் பலவும் புகலிடம் கோரி குடியரிமையும் பெற்றுவிட்டன!

வெளிநாட்டு மகள். பேரப்பிள்ளைகளுக்கு ‘இங்கிலிசு’ தான் வாயில் வரும் தமிழ் வரவே வராது என தமிழ் தாயொருத்தி சொல்லி தனிப்பெருமை கொண்டாட....

‘நம்ம மாப்பிள்ளைப் பையனுக்கு வேட்டியே கட்ட வராது’ மாமனாரின் பெருமை இப்படியாக.... சில இலட்சங்களை செலவு செய்து அலங்காரம் செய்தால் மட்டுமே மணவறையில் அழகான மணப் பெண்ணைக்கூட மரியாதை இராமன் மாலையிடும் மகிமையை என்ன சொல்ல?

‘காலை வணக்கம்’ காலாவதியாகி Good Morning சொன்னாலே தமிழ் பற்றாளர் பலரைக்குக்கூட முகமும் பொழுதும் விடிகிறது.

‘புதுவருட வாழ்த்து’ பாமரத்தனமாகி Happy New Year கனவான் தனமாக கைகுலுக்கி நிற்கிறது.

வாழையிலை போட்டு வருவிருந்து ஒம்பிய கலாசாரம் சாப்பாட்டுக் கோப்பையுடன் கியூவில் நின்று நவீனத்துடன் சமரசம் செய்கிறது.

ஓடையிலே ஓடிய நீரை ஊதிவிட்டு கைகளால் அள்ளிமொண்டவன் மினரால் வாட்டர் கேக்கிறான் கிணற்றுத் தண்ணியும் அவனுக்கு அலர்ஜியாம் ‘டா’போட்டு கணவனை மனைவியும் ‘டி’ போட்டு மனைவியை கணவனும் ‘டு’ ஏதும் இல்லாமலேயே சந்திதெருவில் அழைத்து சல்லாப்பிப்பதும் நம்ம புதிய தலைமுறை சந்ததியின் அதிநவீன பெருமைகளில் ஒன்றாக நடுத்தெருவில்.....

போடா.... போ.... இன்னும்...

ஷெல்ல்தாசன்

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் உலகத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் இணைக்கும் பாலமாக 'ஞானம்'

ஈழத்து இலக்கிய உலகல் ஞானம் சஞ்சிகைக்குத் தனியான ஒரு இடம் உள்ளது. 19 ஆண்டு காலமாக ஆரோக்கியமான இலக்கியப் பணியைச் செய்து இப்போது 20ஆம் ஆண்டில் காலடி வைக்கின்றது. “ஒரு சிறு சஞ்சிகையானால் தனது சஞ்சிகை மூலம் ஏனைய இலக்கியக்காரர்களை இயக்குபவராகவும், அதன் மூலம் ஒரு காலகட்ட இலக்கியப் போக்கை நெறிப்படுத்துபவராகவும் இருந்தல் வேண்டும்” எனவும் கூறும் ஞானம் ஆர்வியர் தி. ஞானசேகரன் அதனைச் செயல்படும் காட்டி வருகின்றார். ஒரு சஞ்சிகையானால் என்பதற்கு மேலாக இலங்கையின் முன்னணி எழுத்தாளராக தனது பன்முக ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியிருக்கும், ஞானசேகரன், பல இளம் எழுத்தாளர்களையும் ஞானத்தல் உருவாக்கியிருக்கின்றார்.

ஞானம் இலங்கையில் அச்சல் வெளிவரும் ஒரு சஞ்சிகை என்பதற்கு மேலாக, ஆயிரக்கணக்கான புலம்பெயர்ந்த தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஞானம் மீன் இதழாக இலவசமாகவே அனுப்பப்படுகின்றது. ஆக, பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களைக் கொண்ட சஞ்சிகையாகவுள்ள ஞானம் ஆர்வியர் ஞானசேகரனுடன் அவரது இலக்கிய, சஞ்சிகைப்பணிகள் குறித்து சங்கமம் சார்பில் உரையாடினோம். அவர் தந்திருக்கும் பயனுள்ள தகவல்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

ஞானம் சஞ்சிகை இருபதாவது அகவையில் காலழ எடுத்துவைத்திருக்கிறது. அதுவும் மாநந்தவறாது வெளிவந்தது என்பது எமது நாட்டின் சஞ்சிகை வரலாற்றிலே ஒரு சாதனை. இப்படி ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி உங்களிடம் உருவானது என்பதை முதலில் கூறுங்கள்.

தி.ஞா: இலக்கிய ஆர்வமும் ஈடுபாடும் தான் முக்கிய காரணம். எனது முதலாவது சிறுகதை ‘கலைச்செல்வி’ என்ற சஞ்சிகையில் 1964ஆம் ஆண்டு வெளியானது. அந்தச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக

— ஜீவா சதாசிவம்

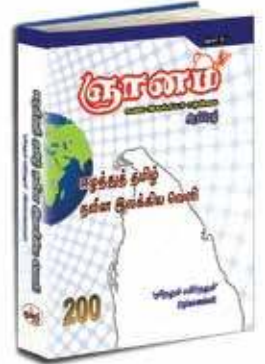
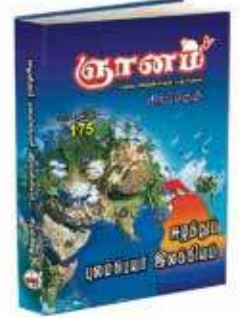
**ஞானம் சஞ்சிகை பிரதம ஆசிரியர்
தி. ஞானசேகரன் உடனான ஓர் உரையாடல்**

சிற்பி சரவணபவன் இருந்தார். அவர் அந்தச் சஞ்சிகையை நடத்தியபோது பக்கம்சாராது, குழுநிலையில் இயங்காது தரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். எழுத்தாளர்கள் தத்தம் கருத்து நிலைநின்று படைப்புகளை எழுதுவதற்கு இடமளித்தார். அது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. பிரபல்யம் பெற்ற எழுத்தாளர்களான செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ.யோகநாதன், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, சாந்தன், மு.பொன்னம்பலம் போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் கலைச்செல்வி மூலம் தோன்றினர். கலைச்செல்வியைப் போன்று பிற்காலத்தில் நானும் ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் அக்காலத்தில் தோன்றியது. அந்த எண்ணம் 2000ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் ஞானம் சஞ்சிகையாக மலர்ந்தது

இந்த இருபது வருடகாலத்தில் ஞானம் சஞ்சிகை மூலம் ஆற்றிய பணிகளில் உங்களுக்கு மனநிறைவைத் தந்த பணி எதுவெனக் கருதுகிறீர்கள்?

ஒரு சிறு சஞ்சிகையாளன் தனது சஞ்சிகை மூலம் ஏனைய இலக்கியகாரர்களை இயக்குபவராகவும் அதன்மூலம் ஒரு காலகட்ட இலக்கியப் போக்கை நெறிப்படுத்துபவராகவும் இருத்தல்வேண்டும். அத்தோடு புதிய எழுத்தாளர்களைத் தோற்றுவிப்பதும் பலதரப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சிக்குக் களமமைத்துக் கொடுப்பதும் முக்கியமானதாகும். அந்த வகையில் ஞானம் சஞ்சிகை மூலம் இலங்கையிலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் முப்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் உருவாகியிருக்கிறார்கள். பட்டியலிடுவதால் பலபெயர்கள் ஞாபகத்திலிருந்து தவறிப்போகலாம். அதனால் பட்டியலிடுவதைத் தவிர்க்கிறேன். இவர்கள் ஞானம் என்ற விருட்சத்தின் விழுதுகள். இவ்வாறு ஒரு எழுத்தாளர் பட்டாளத்தை உருவாக்கியது எனக்கு மன நிறைவைத் தருகிறது.

புலம் பெயர்நாடுகளிலும் புதிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியதாகக் கூறுகிறீர்கள். அது எவ்வாறு சாத்தியமானது?

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் உலகத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் இணைக்கும் பாலமாக ஞானம் வெளிவருகிறது. மாதந்தோறும் அச்ச இதழாகவும் மின்-இணைய இதழாகவும் வெளிவந்து உலகின் பரந்து பட்ட வாசகர்களைச் சென்றடைகிறது. ஞானம் சஞ்சிகையின்

இணையப் பிரதிகள் இலவசமாக பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வாசகர்களைச் சென்றடைகின்றன. புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் ஞானத்தின் ஒவ்வொரு இதழிலும் எழுதுகிறார்கள். டென்மார்க் ஜீவகுமாரன், கனடா அகில் போன்ற புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் ஞானத்தில் எழுதத் தொடங்கி இன்று பிரபல்யம்மிக்க எழுத்தாளர்களாக விளங்குகிறார்கள். அதேபோன்று பல புலம் பெயர் எழுத்தாளர்கள் ஞானத்தில் எழுதுவதன்மூலம் பிரபல்யம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஞானம் சஞ்சிகை 600 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட பாரிய சிறப்பு மலர்களை வெளியிட்டது. தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் இத்தகைய பாரிய தொகுப்புகள் தமிழகத்திலோ இலங்கையிலோ இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. இத்தகைய தொகுப்புகளை வெளியிடவேண்டிய தேவை எப்படி ஏற்பட்டது?

நமது நாட்டில் தமிழர்களின் உரிமைப்போர் தொடங்கிய காலகட்டத்திலிருந்தே நமது நாட்டின் இலக்கியச் செல்நெறியிலும் மாற்றம் ஏற்படத்தொடங்கியது. அது தமிழ்த்தேசிய உணர்வு சார்ந்ததாக இருந்தது. அதுசார்ந்த படைப்புகளும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவற்றைப் 'போர்இலக்கியம்' என்று வகைப்படுத்திக்கூறுவது பற்றிய ஒரு தெளிவைப் பலர் கொண்டிருக்கவில்லை. தமிழிலே போர் தொடர்பான இலக்கிய ஆக்கங்கள் பண்டைக்காலத்தில்

எழுந்துள்ளன. ஆயினும் அவற்றைப் போர் இலக்கியம் எனப்பெயர் சுட்டி வகைப்படுத்தும் இலக்கணமுறைமை இருக்கவில்லை. ஞானம் சஞ்சிகைதான் 'போர் இலக்கியம்' என்ற இலக்கிய வகைமையைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் 600பக்கங்களில் ஒரு சிறப்பிதழை முதன் முதலில் வெளியிட்டது. ஈழத்தமிழர்கள்தான் சமீப காலத்தில் போரைச் சந்தித்தவர்கள். இவர்கள் பல போர் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளார்கள். போர் இலக்கியத் தொகுப்பை நாம் மேற்கொண்டபோது பல வருடங்களின் பின்னரும் இத்தொகுப்பு யுத்தத்தின் சாட்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு போரின்போது நடந்த முக்கிய சம்பவங்களை வெளிக்கொணர்ந்த படைப்புகளை ஆவணப் படுத்தினோம்.

அதேபோன்று போர் இடம்பெற்ற வேளையில் உள்நாட்டில் இருப்பது தமது உயிர் பாதுகாப்புக்கு ஏற்றதல்ல என்று அஞ்சி பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சிதறுண்டு சென்றவர்கள் தமது நாட்டினைப் பிரிந்துசென்ற ஏக்கத்தினையும் சென்றடைந்த நாடுகளில் தமக்கு எற்பட்ட அல்லல் நிறைந்த அனுபவங்களையும் பதிவுசெய்யும் இலக்கியங்கள் 'புலம்பெயர் இலக்கியங்கள்' என வகைப்படுத்தப்பட்டன. அந்த இலக்கியங்களை புலம்பெயர் இலக்கியத்தொகுப்பாக 976 பக்கங்களில் வெளிக்கொணர்ந்தோம். இந்த இரண்டு தொகுப்புகளையும் வெளிக்கொணர்ந்ததன் மூலம் ஈழத்து நவீன இலக்கியத்திற்கு நாம் பெரும்பங்களிப்பினை நல்கியிருக்கிறோம்.

நங்கள் நேர்காணல் தொகுப்பொன்றினையும் அதிகபக்கங்களில் வெளிக்கொணர்ந்தீர்கள் அல்லவா?

ஞானம் 200ஆவது இதழ் நேர்காணல் சிறப்பிதழாகும். இது 1000 பக்கங்களில் வெளிவந்தது. ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய ஆளுமைகளாக விளங்கும் கதாசிரியர்கள், கவிஞர்கள், இதழாசிரியர்கள், விமர்சகர்கள், பத்தி எழுத்தாளர்கள் பேராசிரியர்கள், புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள், பெண்ணிலைவாதிகள், பத்திராதிபர்கள், ஒலி-ஒளி ஊடகவியலாளர்கள், நாடகக்கலைஞர்கள், நடனக் கலைஞர்கள், ஆய்வறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் என இலக்கியத்தின் பல

தளங்களில் இயங்கிய பலரையும் அவர்களது துறைசார் சிறப்புக்களையும் ஈழத்துக் கலை இலக்கிய மேம்பாட்டிற்கான அவர்களின் பங்களிப்புகளையும் இந்த நேர்காணர்களில் விரிவாக அவதானிக்க முடியும். இவற்றுள் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, எஸ்.பொ., செங்கை ஆழியான், தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோரின் நேர்காணல்கள் நீண்ட நேர்காணல்களாகும். இந்தச் சிறப்பிதழ் ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்வதற்கான ஒரு கையேடு என்றும் சொல்லலாம்.

ஞானம் சஞ்சிகையுடன் தொடர்புபட்ட ஏனைய பணிகள் பற்றிக்கூறுங்கள்

ஞானம் ஓர் இலக்கிய இயக்கம் என்ற நிலையில் இயங்கி வருகிறது. ஞானம் பதிப்பகம் என்ற வெளியீட்டகத்தின் மூலம் இலக்கியதரம் வாய்ந்த நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறோம். இதுவரை 61 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

'ஞானம் இலக்கியப் பண்ணை' என்ற அமைப்பின் மூலம் இலக்கிய விழாக்கள், சான்றோர் கௌரவம், நூல் வெளியீடுகள், நினைவு அஞ்சலிகள் இலக்கியப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் போன்றவற்றை நிகழ்த்தி வருகிறோம்.

உங்களது இந்தப்பணிகளுக்கு குடும்பத்தினரது ஒத்துழைப்பு எத்தகையதாகவுள்ளது?

எனது மனைவி ஒரு பட்டதாரி. பட்டப் பின்படிப்பு டிப்ளோமா செய்தவர். தமிழ் இலக்கியம் தெரிந்தவர். மத்தியமாகாண கல்வித் திணைக்களத்தில் இந்துசமயபாட இணைப்பாளராகப் பணி புரிந்தவர். இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது என்ற தொடரில் ஆறு நூல்களை எழுதியவர். அவர் ஞானம் சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியர். எங்களுடைய மகன் ஞானம் பாலச்சந்திரன் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுகொண்டவர். 'ஈழமும் தமிழும்' என்ற தொடரில் இதுவரை 7 ஆய்வு நூல்களை எழுதியவர். சிறுகதை, நாவல், பயணக் கட்டுரை, கட்டுரை, கவிதை ஆகிய துறைகளில் எழுதி வருபவர். 'அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில்' என்ற பயண இலக்கிய நூலுக்கு தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றவர். இவர் ஞானம் சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர். இவர்கள் இருவரதும் ஒத்துழைப்புடன்தான் ஞானம் சஞ்சிகையை மாதாமாதம் வெளிக்கொணர்கிறோம்.

இறுதியாக ஒரு கேள்வி. நீங்கள் ஒரு படைப்பாளி. பல சிறுகதைகள், நாவல்களை எழுதியவர். ஞானம் சஞ்சிகை உங்கள் படைப்பு இலக்கிய முயற்சிகளுக்குத் தடையாகிவிட்டதாக நீங்கள் உணரவில்லையா?

‘அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்’ என்ற எனது சிறுகதைத் தொகுதி 2000ஆம் ஆண்டுமுதல் கடந்த பத்தொன்பது வருடங்களாக சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்ச்சியாக கலைமாணி (பீ.ஏ.சிறப்பு) பட்டப்படிப்புக்குப் பாடநூலாக இருக்கிறது. எனது குருதிமலை நாவல் 1992-1993 காலப்பகுதியில் தமிழக மதுரை அமெரிக்கன் பல்கலைக்கழகக் கல் லூரியில் எம்.ஏ. பட்டப்படிப்புக்குப் பாட நூலாக விளங்கியது. இவ்வாறு இருவேறு இலக்கியத்துறை சார்ந்த படைப்புகள் இலங்கை, இந்தியா ஆகிய இருவேறு நாடுகளில் உள்ள இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்புக்கு பாடநூலாகத் தகுதிபெற்ற படைப்புகளைத் தந்ததில் எனக்கு என்றுமே மனநிறைவு உண்டு. இதற்கு இணையான ஒரு மனநிறைவினை இதழியல் துறையிலும் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நான் இயங்கிவருகிறேன்.

இன்னுமொன்று, பயண இலக்கியங்களை நான் எழுதுவதற்கு எனது இதழியல்துறை உந்து சக்தியாக இருந்துவருகிறது. இதுவரை ஐந்து பயண இலக்கிய நூல்களை நான் எழுதியிருக்கிறேன். ஞானம் சஞ்சிகைத் தேவைக்காக ஆரம்ப காலந்தொட்டே அவ்வப் போது நான் புனைபெயரில் கவிதைகளை எழுதிவருகிறேன். சமீபத்தில் 228ஆவது இதழிலேகூட எனது கவிதையொன்று புனைபெயரில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஞானத்தில் பல நூல்விமர்சனங்களை புனைபெயரில் எழுதியுள்ளேன். பத்தி எழுத்துக்களை எழுதியுள்ளேன். பல கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறேன். இரு நூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியத் தலையங்கங்களை எழுதியுள்ளேன் இவ்வாறு பல்துறைசார்ந்து எழுதுவதற்கான தேவைகளை ஞானம் சஞ்சிகை என்னுள் ஏற்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. தற்போது இந்த எழுத்துக்களையெல்லாம் தொகுத்து நூலாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறேன்.

(நன்றி: வீரகேசரி, சங்கமம், 22.06.2019)

○○○

பிணங்களித் தேசம்

பிணம் தின்னிக் கழுதிகள்
எம் தேசத்தைச்
கூழ்ந்துவிட்டன.
நரமாயிசுப் பட்சிகளும்
நோட்டமிடுகின்றன.
நானுக்குநான்
பிணங்களின் வரவு
உயர்கிறது.
பிணங்களைப் பாதுகாக்க
எதுவும் இதுவரை
நடக்கவில்லை.

பிணங்களாய் மாறிடாது
நகர்கின்றன
உயிரைக் கையிலேந்திய
மனிதங்கள்

சாவுக்கஞ்சிய
பிணவாடையைநுகரமறுத்த
உணர்வுகளைக் கட்டிவைத்த
ஒருதேசத்து ஐட மனிதர்களாக
எமதுவாழ்வு

இருளும் பகல்
எமக்கானவிடிவைத்
தரமறுக்கிறது.
ஆதவனின் பிரசன்னமும்
கின்னும் கில்லை.

எட்டும் எம் கிலக்கை
இழந்துவிட்டபாவிகளாய்
ஒவ்வொருவர் மனதிலும்
பாவ உணர்வுச் சுமைகளை
தாங்கியபடி

.....
சாவுக்கஞ்சிய
உணர்வுகளைக் கட்டிவைத்த
ஒருதேசத்து ஐட மனிதர்களாய்
எமதுவாழ்வு.

வக்வைக் கமல்

வேண்டும் ஒரு தடவை கடந்து போயிற்று

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் எரிக் கப்பட்டு, மற்றும் மொரு ஆண்டுக் கான நினைவுநாளையும் கடந்துசென்றுவிட்டோம். முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக இதை மறக்காமல் நினைவுசுர்வதுடன், எமது சமூக அக்கறையானது மிஞ்சிப் போனால் ஒருசில பத்திரிகைக் கட்டுரைகளுடன் நின்றுவிடுகின்றது. போதாக்குறைக்கு நூலகம் எரிந்தது மே முப்பத்தொன்றிலா ஜூன் ஒன்றிலா என்ற பட்டிமன்றம் வேறு. நிகழ்ந்துவிட்ட இனவாதிகளின் தமிழர் மீதான கலாசாரப் படுகொலையை வரிக்கு வரி நினைவில் மீட்டெடுத்துப் பின்னர் எமது அன்றாட 'சோலிகளுக்குள்' எம்மைத் தொலைத்துவிடப் பழகிக்கொண்டோம். இனி 39ஆம் நினைவுகூடலில் மீண்டும் வழமைபோலவே சந்தித்துக்கொள்வோம்.

இந்தக் கட்டுரையை நான் எழுதுவதன் நோக்கம் எனது பங்குக்கு யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பினை நினைவுசுர்வதல்ல. நாம் ஆண்டுதோறும் நினைவுசுர்வதால் மாத்திரம் எமது சமூகப் பங்களிப்பு முடிந்துவிடுவதில்லை என்ற செய்தியை ஆர்வமுள்ள ஒரு சில மனங்களிலாவது உறையவைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நூலக அழிப்பையொட்டிப் பிரசுரமாகும் ஒவ்வொரு ஞாபகார்த்தக் கட்டுரையிலும் இடம்பெறும் பிரதானமான சொல்லாடல் 'கலாசாரப் படுகொலை' என்பதாகும். கலாசாரப் படுகொலை என்றால் என்ன என்பதற்கு எனது வரைவிலக்கணம் எளிமையானது.

'ஒரு இனத்தின் கலாசாரத்தை, இனத்துக்குரிய தனித்துவ அடையாளத்தை, அரசியல் தனித்துவத்தை, இனத்துக்குரிய மத அடையாளத்தை, இனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வின் தூண்டுதலை படிப்படியாக மழுங்கடிக்கச் செய்வதன் மூலம் இன உணர்வற்றதொரு சமூகமாக அதனை காலக்கிரமத்தில் மாற்றிவிடுவது'

இலங்கையில் இதனை ஆரம்பத்தில் 1958 இனக் கலவரங்களின் மூலம் சாதிக்க முயன்றனர். 1974இல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினைக் குழப்பியதன் மூலம் சாதித்தனர். இவை தந்த நம்பிக்கையை, 1981இல் யாழ் நூலக எரிப்பின் மூலமும், தமிழரின் உணர்வைத் தூண்டும் கோயில் தேர் எரிப்பு, புத்தகக் கடைகள் எரிப்பு, பத்திரிகைக் காரியாலய எரிப்பு என்று பலமுனைத் தாக்குதல்களின் மூலம் பின்னாளில் வளர்த்துக்கொண்டனர்.

என். செல்வராஜா
லண்டன்

இன்று என்னவென்றால், தமிழர்களின் கலாசாரச் சீரழிவைத் தமிழர்களின் மூலமே அரங்கேற்றிவருகின்றார்கள். வாழ்வெட்டுக் கலாசாரம், சாதிய மீள்கட்டுமானம், ஹிந்துத்துவ / தமிழ் பௌத்த சிந்தனை, பாலியல் சீர்கேடுகள், தமிழக 'ஹீரோ வழிபாடு' என்பன அதன் எச்சங்களே. எம்மவர்கள் அதனை உணர்ந்தும் எதுவும் செய்ய முன்வராத கையறுநிலையிலேயே அவர்களை வைத்திருக்கும் வகையில், அவர்களுக்கு அன்றாடம் புதுப்புதுப் பிரச்சினைகளை தோற்றுவித்தும், அதன்மூலம் சலிப்பை ஏற்படுத்தி, அவர்களது நேரான சிந்தனையை வெற்றிகரமாகத் திசைதிருப்பியும் வருகின்றனர்.

ஒரு குற்றத்தை நேரடியாக ஆதரிப்பதும், அக்குற்றம் நடப்பதை அறிந்தும் அறியாதது போல இருந்து போலி மௌனம்காத்து அதனை மறைமுகமாக ஆதரிப்பதும், அக்குற்றமே நடக்கவில்லை என்று கண்களையும் காதுகளையும் மூடிக்கொண்டிருப்பதும் ஒருவகையில் சமூகக் குற்றமாகும்.

யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்துக் கலாசாரப் படுகொலை நிகழ்த்தியதாக 38 ஆண்டுகளாக நினைந்தழுதுவரும் நாம், கடந்த 38 ஆண்டுகாலமாக எமது நூல்களையும் ஆவணங்களையும் பாதுகாக்க, குறிப்பாக எமது மக்களின், எமது மண்ணின் படைப்பாக்கங்களை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்க என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைச் சற்றே எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்தபட்சம் நாம் எழுதும் படைப்பாக்கங்களையாவது பாதுகாத்துவைத்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் காவிச்செல்ல ஏதேனும் ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோமா?

எம் முன்னவர்கள் படைத்தளித்த நூல்கள் எமது இனத்தின் பண்பாட்டை, கலாசார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின் பாதுகாப்பு என்பது, எமது வளத்தை, அறிவின் தேட்டத்தை எமது தலைமுறைக்கும், அடுத்து வரும் தலைமுறைகளுக்கும் எடுத்துச் சொல்லும் வல்லமை படைத்தன. அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப்பதிவை, ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்தின் அறிவுத்தேட்டத்தின் கனதியை, எமக்கு எம் மூதாதையர் ஏடுகளாகவும், கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், பெட்டகங்களில் பாதுகாத்து வைத்துக் கையளித்தனர். நவீன தொழில்நுட்பம் வழக்கில் இல்லாதிருந்த அக்காலகட்டத்திலும் பூச்சிகளிலிருந்தும் இயற்கை அழிவுகளிலிருந்தும் பாதுகாத்து எமக்கு வழங்கப்பட்ட முதுசொத்தை

அடுத்த தலைமுறைக்கு பாதுகாத்து வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு எமக்குள்ளது. அந்த எதிர்பார்ப்புடனேயே முன்னோர்கள் எம்மிடம் அவற்றைக் கடத்தினார்கள். இன்று நாம் அதனை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்தலாம் என்று பொது நூலகங்களுக்கும் பல்கலைக்கழக நூலகங்களுக்கும் வழங்கிவிட்டு நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகின்றோம். சுவடிச்சாலையொன்று செய்யவேண்டிய ஒரு பெரும்பணியை வரையறைகள், கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதொரு பொது நூலகத்தில் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிந்த மூன்றாண்டுகளில் 1984இல் பருத்தித்துறை ஹார்ட்லி கல்லூரி நூலகமும் அழிக்கப்பட்டது. இன்றும் அது முழுமையான வளர்ச்சியைக் காண முடியாதுள்ளது.

1987-மார்ச் மாதத்திலிருந்து 1990வரை எமது மண்ணில் நிலைகொண்டிருந்த இந்திய இராணுவத்தின் (IPKF) கட்டுப் பாட்டுக்குள் வடக்கு-கிழக்கு திணறிக் கொண்டிருந்த ஒரு கால கட்டத்தில் ஏற்படுத்திய பாரிய நூலக/ஆவண அழிப்புகளை இலங்கைத் தேசிய நூலகமோ வேறெந்த அதிகார மையங்களோ கணக்கிட்டுப் பொது அறிக்கையாகப் பகிரங்கப்படுத்தவும் இன்றுவரை எவரும் அழுத்தம் கொடுக்கவில்லை.

மட்டக்களப்புப் பொது நூலகத்தின் வசமிருந்த 64000 நூல்கள் இந்திய இராணுவக் காலத்தில் 24000 நூல்களாகக் குறைந்துவிட்டதற்கு அந்நிறுவனத்தில் அக்கால கட்டத்தில் பணியாற்றிய நூலகரின் மீது பழியைச் சுமத்தியதுடன் சரி. இன்றளவில் அன்பளிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்தோ பிற ஆசிய நாடுகளிடமிருந்தோ நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சி எடுக்க உதவிடும் அளவுக்கு அங்குள்ள புத்திஜீவிகளுக்கும் நேரமில்லை. அங்குள்ள நூல்களின் பராமரிப்பு நிலைமை மிகவும் வேதனைக்குரியதாக உள்ளது. (அங்கிருந்த நூலகரும் தற்போது இடமாற்றத்துக்குள்ளாகி விட்டதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. வெற்றிடமாக உள்ள நூலகரின் இடம் நிரப்பப்பட்டுவிட்டதாகத் தகவல் இல்லை).

யாழ்ப்பாணத்தில் திருநெல்வேலியில் இந்திய இராணுவ காலத்தில்தான் Dr. கிருஷ்ணானந்த சிவம் தன் உயிரும் உடலுமாகப் பேணிவளர்த்திருந்த ஊற்று நிறுவனம் அதன் பெறுமதிமிக்க ஆய்வறிக்கைகள், நூல்களுடன் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. அந்நிறுவனத்தின்

வெளியீடாக பேராதனையிலும் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் இருந்து வெளிவந்த 'ஊற்று' சஞ்சிகை பாடசாலை உயர்வகுப்பு மாணவரிடையே எவ்வளவு செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது என்பதை பலரும் அறிவார்கள். இந்திய இராணுவத்தின் இந்த தமிழர் அறிவியல் நிறுவன அழிப்பை வருடாந்தம் நினைவுகூர்வார் எவருமில்லை.

தமிழகத்தில் இயங்கிய தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினிடம் ஏராளமான இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் போராட்டம் பற்றிய ஆரம்பகால ஆவணங்கள் பேணப்பட்டிருந்தன. இந்திய இராணுவம் 1987இல் தமிழர் பிரதேசத்தில் காலூன்றியதும், 'தமிழர் வாழ்வு சிறக்க வழி கண்டாயிற்று' என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்து அவர்களது ஆவணக்காப்பகத்தை இலங்கைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையின்போது, தமிழகத்தின் துறைமுகமொன்றில் வைத்தே அவர்களது மொத்த சேகரிப்புகளையும் இந்திய புலனாய்வுத் துறை பறிமுதல் செய்துவிட்டது. அவை இன்று எங்கே உள்ளதென்றே தெரியாத நிலையில் தமிழர் தகவல் நடுவம் (TIC) தப்பிப்பிழைத்த சில ஆவணங்களுடன் லண்டனில் குடியேறி இன்றும் இயங்கி வருகின்றது. மூல ஆவணங்கள் மீளக்கிடைக்கவேயில்லை. எடுத்தவர்கள் திருப்பித் தரும் நோக்கிலா பறித்திருப்பார்கள்?

1995 ஒக்டோபரில் எமது தாயக மண்ணில் நிகழ்ந்த வலிகாமம் இடப்பெயர்வு பல நூலகங்களை கைவிட்டுச் செல்லும் நிலைமையை மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருந்தது. பொது நூலகங்கள் மாத்திரமன்றி, குடும்ப நூலகங்கள் இருந்த வீடுகளும் தான் அவ்வேளையில் கைவிடப்பட்டன. 1996இல் படிப்படியாக மக்கள் வீடு திரும்பியபொழுது பெரும்பாலான நூல்கள் சூறையாடப்பட்டிருந்தன. யார் சூறையாடினார்கள்? ஏன் பிற சொத்துக்களை விட தமிழர்களின் புத்தகங்களை கையகப்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டார்கள் என்ற கேள்வி எங்கள் மனதில் இன்றளவில் உறைக்கவில்லை. அத்தகைய இழப்புகளின் கணக்கீடும் பெயரளவில் கூட எவரும் இன்றுவரை நடத்தியிருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் சுண்டிக்குளி-முர்வீதி நூலகங்களில் மாத்திரம் 29000 நூல்கள் இழக்கப்பட்டிருப்பதாக திருமதி ரூபா நடராஜா தனது நூலில் (பக்கம் 118) குறிப்பிட்டுள்ளார். மற்றைய கிளைகள், மற்றும் பிரதான நூலகத்தில்

இழப்புக்கள் பற்றிய ஏதும் புள்ளிவிபரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா என்று தெரியவில்லை.

தமிழ் மண்ணில் இவ்வாறாக நூலக சேகரிப்புகள், தனியார் சேகரிப்புகள் இயற்கை அழிவுகளாலும், பராமரிப்புக் குறைபாடுகளினாலும், போர் தந்த இடப்பெயர்வுகளாலும், குண்டு வீச்சுக்களாலும் தொடர்ச்சியாக அழிந்து செல்கின்றன. அவரவர் தமது அனுபவங்களை கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் எழுதும்போது தான் எமக்குச் சற்றே உறைக்கின்றது. எந்த எழுத்தாளரைக் கேட்டாலும் தான் இழந்த நூல்களையிட்டு கவலைப்படாதவர்களே இல்லை. இழந்தவை அனைத்தும் எதிர்காலத்தின் தேசியச் சொத்துக்களல்லவா?

2004இல் இலங்கைக் கரையோரங்களைத் தாக்கிய சுனாமியும் கூடத் தன் பங்குக்கு பலரது நூலகங்களைக் காவுகொண்டுவிட்டது. எனது இலங்கைப் பயணத்தின்போது லண்டனில் ஒருவர் குறிப்பிட்டதற்கிணங்க ஏழாலை மேற்கிலுள்ள சித்தி விநாயகர் நூல் நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். இந்தப் போர்ச் சூழலிலும் எறிகணைகளிலிருந்தும், பாரிய இடப்பெயர்வுகளில் இருந்தும் அந்த நூல்கள் தப்பிப் பிழைத்திருந்தன. அங்கு கணேச ராஜா என்ற இளைப்பாறிய பாடசாலை அதிபரொருவர் தன் முதுமைக்காலத்திலும் அந்நூலகத்தை எவ்வித நிதி உதவிகளுமின்றிப் பாதுகாத்து வருகின்றார். இத்தகைய சிறு நூலகங்களில் எமது தேசியச் சொத்துக்கள், உதவும் கரங்களை எதிர்பார்த்து முடங்கிக் கிடக்கின்றன.

2015இல் கொழும்பு பொது நூலகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். 2 வருடங்களுக்கு மேலாக எந்தவொரு வாகசகராலும் தீண்டப்படாதிருந்த பலநூறு தமிழ் நூல்களை நூலகர் சிகப்பு நாடாவால் தனியாகக் கட்டி ஒதுக்குப்புறமாக வைத்து அவற்றை அப்புறப்படுத்த ஆயத்தங்கள் செய்துவைத்திருந்தார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலக ஆட்சிக்குழுவினருக்கு இதனை உடனடியாகத் தெரிவித்து அவர்களின் துரித முயற்சியினால் சில நூறு நூல்களை காப்பாற்றித் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திற்கு எடுக்க முடிந்தது. பொது நூலகங்களில் பாவனையில் இல்லாத நூல்களை அப்புறப்படுத்தி ஏலத்தில் விற்றுவிடுவதொன்றும் புதிய செய்தியல்ல. பராமரிப்புச் சிக்கல்கள், இடப் பற்றாக்குறை என்பவற்றால் இந்த நடைமுறை கனடா மற்றும் ஐரோப்பாவிலும் கூட வழக்கில் உள்ளது தான். நீங்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு நூலகத்திற்கு உங்கள் சேகரிப்பை

வழங்கியிருந்தீர்களானால், இன்று அந்த நூலகத்திற்குச் சென்று உங்கள் நூல்களில் ஒன்றைத் தேடிப்பார்த்தால் இதனை நீங்கள் அனுபவமூலமாகக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

பொது நூலகங்களில் மாத்திரமல்லாமல் பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலும் கூட இந்த நடைமுறை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ அமுலாக்கப்படுகின்றது. போர்க்காலப் பிரசுரங்களை பாதுகாப்புக்காரணங்களுக்காக அப்புறப்படுத்தி சுயதணிக்கையை மேற்கொண்டு வரும் தமிழ்ப்பிரதேச நூலகங்கள் பலவுண்டு. பல அரிய நூல்களை பிரதேச சபை நூலகங்களில் இரவல் வழங்கும் பிரிவில் கண்டெடுத்து நூலகர்களிடமே அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரியப்படுத்தி அவற்றை உசாத்துணைப்பிரிவுக்கு மாற்ற ஆலோசனை கூறிய அனுபவங்களும் எனக்குண்டு. அவற்றின் ஆயுளை மேலும் சிறிதுகாலம் நீடிக்கவைக்கும் நப்பாசையே காரணம்.

1983-2007 காலகட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான போர்க்கால வெளியீடுகள் கிளிநொச்சி- அறிவு அமுது பதிப்பகம், தமிழ்த் தாய் வெளியீட்டகம், புதுக்குடியிருப்பு- சந்திரன் பதிப்பகம், பரந்தன் சுப்ரம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்- நங்கூரம் வெளியீடு எனப் பல வெளியீட்டக/ அச்சகங்களினால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன. இவை அனைத்தும் பிரதேச சபை நூலகங்களில் இன்றும் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் தெரியாமல் கவனிப்பாற்றாதிருக்கக்கூடும்.

இரவல் பகுதியில் வைக்கப்படும் நூல்கள் சாகாவரம் பெற்றவையல்ல. அவை ஒரு சில ஆண்டுக் காலத்தில் பாவனைக்கு உதவாதவையாகிவிடும். ஆனால் அந்த நூல்களை என்றுமே எதிர்காலத்தில் அடுத்த தலைமுறையென்ன, இந்தத் தலைமுறையிலேயே மற்றொருமுறை காணமுடியாது போய்விடும் அபாயமும் உள்ளது. இத்தகைய நூல்களை பிரித்தெடுத்து அவற்றை பாதுகாத்து வைக்கவேண்டும் என்ற அறிவுறுத்தல்களை உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் அலுவலக நிர்வாகிகள் ஒரு சுற்றறிக்கை மூலமாக வழங்கித் தடுத்து நிறுத்திவிடலாம். அதனால் கணிசமான ஈழத்தவரின் நூல்களை அவற்றின் அழிவிலிருந்தும் பாதுகாக்கலாம். இதனை உயர் நிர்வாகிகள் உணராதவர்களா என்ன?

அண்மையில் வி.பரந்தாமன் என்பவர் எழுதியிருந்த 'கெரில்லாப் போர் விரகுகள்' (விரகுகள்- தந்திரோபாயம்) என்ற ஒரு

சிறு நூலைத்தேடி, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அந்நூலாசிரியர் லண்டனில் உள்ள எனது இல்லத்துக்குத் தொலைபேசிமூலம் தொடர்புகொண்டிருந்தார். 1970களின் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட பல நூல்கள் இன்று பாதுகாக்கப்படாமல் அருகிவிட்டன. அதனைப் படைப்பவர்களும் எங்கோ ஒரு நூலகத்தில் அவை காலாதிகாலமாகப் பேணப்படும் என்ற கனவுடன் தன் வாழ்வை வாழ்ந்து முடித்துவிடுவார். அடுத்துவரும் தலைமுறையினர் அந்நூல்பற்றிய எவ்வித தகவலும் இன்றியே கைக்கெட்டிய நூல்களைவைத்துத் தமது ஆய்வுகளை ஒப்பேற்றிவிடுவார்கள். இந்த நிலைக்கு யார்தான் காரணம்? இனவாத அரசு என்று மாத்திரம் குற்றஞ்சாட்டிவிட்டு நாம் தப்பிவிட முடியாது. எதிர்கால சந்ததியினர் எம்மை மன்னிக்கமாட்டார்கள். எமக்கும் பொறுப்புள்ளது. இந்த இடத்தில் நூலகங்களுக்கும் ஆவணக் காப்பகங்களுக்கும் (சுவடிச்சாலைகள்) உள்ள பெரிய வித்தியாசத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தப் புரிதலை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது ஒவ்வொரு ஈழத் தமிழனதும் கடமையாகும்.

நூலகங்கள் என்றுமே சுவடிக்காப்பகங்களாக இருப்பதில்லை. அவற்றின் நோக்கம் 'வாசிக்க வருபவரின் வருகை ஏற்றும், மரியாதை காட்டி அவர்க்கிருக்கை தந்தும், ஆசித்த நூல் தந்தும் புதிய நூல்கள், அழைத்திருந்தால் அதையுரைத்தும், நாளும் நூலை, நேசித்து வருவோர்கள் பெருகும்வண்ணம், நினைப்பாலும் வாக்காலும் தேகத்தாலும், மாசற்ற தொண்டிழைப்பீர் சமுதாயச்சீர், மறுமலர்ச்சி கண்டதென முழக்கஞ் செய்வீர்' என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் தனது 'நூல்நிலையம்' என்ற கவிதையில் கூறியிருப்பதுபோலத் தன் பணியை ஆற்றுவதாகும். மாநகர சபை, நகர சபை, பிரதேச சபை நூலகங்கள் அதனையே செய்கின்றன. யாழ்ப்பாண நூல்நிலையம், மட்டக்களப்பு நூல்நிலையம் உள்ளிட்ட இலங்கையின் அனைத்துப் பிரதேச நூலகங்களும் ஒரு கட்டமைப்புக்குள்ளேயே அடங்கிவிடுபவை. அவற்றின் விரிவாக்கம் என்பது ஒரு எல்லை வரையிலுமே.

ஆவணக் காப்பகங்களின் பணிமுற்றிலும் வேறானது. அதன் பிரதான பணி காப்பகங்களாகச் செயற்படுவது மாத்திரமே. எமது மக்களால் எழுதப்பட்ட, அல்லது, எமது

‘சில்லறை’ வியாபாரம்

அந்த ஊரில் அந்தக் கடைதான் ஓரளவு பெரிய கடை. அது பலசரக்குக்கடை. எப்போதுமே வாடிக்கையாளர் இரண்டு மூன்று பேராவது நிற்கிற மாதிரி வியாபாரம் நடந்துகொண்டிருக்கும். இரண்டு பெடியங்கள் சிப்பந்திகளாக பொருட்களை நிறுத்து அல்லது எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு நிற்கிறார்கள். நிறையப் பொருட்கள் என்றால் சிட்டை போடுவது மற்றும்படி காசைக் கணக்குப் பார்த்து வாங்குவது யாவும் கருணாகரன் முதலாளிதான்.

ஊரில் வேறு சின்னக் கடைகள் மழைக்காளான்கள் போலத் தோன்றுவதும் மறைவதுமாக இருக்க கருணாகரன் முதலாளியினுடைய கடைதான் நிரந்தரமாக இருந்து வருகிறது.

மற்றக் கடைகாரர்கள் எல்லாம் கடன்வாங்கிக் கடை போட்டு கடன் கொடுத்து விரைவாகவே கடையைக் கைவிட்டுவிடுவதுதான் வரலாறு.

ஆனால் கருணாகரன் முதலாளியிடம் லேசில் கடன் வாங்கிவிட முடியாது. சிலசமயம் போட்ட பொருட்களுக்கு வாடிக்கையாளர் கொண்டு வந்த பணம் போதாமற்போய்விட்டால், குறைந்த பணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் ஒரு பொருளைத் திருப்பி எடுத்து விடுவார். அந்தளவுக்குத் தாராள மனம் படைத்த மனிதர்.

என்ன செய்வது. இந்தக் கடையை விட்டால் எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கக்கூடிய ஒரு கடைக்கு ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரம் போகவேண்டும்.

கருணாகரன் முதலாளி கணக்குப் பார்த்து காசை வாங்கி மிச்சக்காசைக் கொடுக்கும்போது பத்து ரூபாவுக்குள் சொச்சக்காசு கொடுக்க மாட்டார். சில்லறைக் காசு தயாராக வைத்திருக்கவும் மாட்டார். உடனே ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று “ரொபி”களை எடுத்துப்போட்டு கணக்கை முடித்துவிடுவார்.

மூன்று மாதகாலத்துள் வாடிக்கையாளராகிக்கொண்ட தங்கராசண்ணையும் இப்படி மிச்சக் காசுக்காக “ரொபி” திணிக்கப்படுகின்ற ஒரு ஆள்தான்.

அன்று தங்கராசண்ணை பொருட்களை வாங்கிய கணக்குத் தொகை ரூபா 845. திடீரென்று தங்கராசண்ணை தான் கொண்டு வந்த Bag இலிருந்து ஒரு தொகை “ரொபி”களை கருணாகரன் முதலாளியின் மேசையில் கொட்டினார்.

திகைப்படைந்த கருணாகரன் முதலாளி தங்கராசண்ணையைப் பார்த்துக் கேட்டார் “என்ன இது...”

“இதிலை நானூற்றி ஐம்பது ரூபாவுக்கான “ரொபி” இருக்கு.

எல்லாம் நீங்கள் தந்ததுதான். என்றை கணக்கிலை நானூற்றி ஐம்பதைக் கழியுங்கோ. மிச்சக்காசை நான் தாறன்.”

கருணாகரன் முதலாளிக்குக் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்து விட்டது.

“நான் உம்மை ரொபி தேவையெண்டு கேட்டனானோ...?

“நானும் எப்பவாவது ரொபி வேணுமெண்டு உம்மைக் கேட்டனானோ...?

மிச்சக்காசை எண்ணி வைத்துவிட்டு தன்னுடைய பொருட்களோடு புறப்பட்டார் தங்கராசண்ணை.

கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன்

மக்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், உள்ளிட்ட அனைத்து ஆவணங்களினதும் ஒவ்வொரு பிரதியை நிரந்தரமாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வைப்பது ஆய்வுத்தேவைகளுக்கு மாத்திரம் மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளின் ஊடாக ஆய்வாளர்களுக்கு மாத்திரம் பார்வையிட அனுமதிப்பது. உலகில் அதன் பிரதிகள் அழிந்தொழிந்துபோன அவசர நிலையில் அதற்கு புத்துயிர்கொடுக்க வேண்டிய நிலை வரும் வேளையில் பதிப்புரிமையாளர் கேட்டுக்கொள்ளும்படித்து அவ்வாவணத்தை மிகுந்த அவதானிப்புடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் பிரதியெடுத்துக் கொடுத்தல். இவை அனைத்தும் ஒரு ஆவணக்காப்பகத்தை நூலகத்திலிருந்தும் வேறுபடுத்திக் காட்டும். இது ஒரு சுதந்திரமான, தனித்தியங்கும் நிறுவனமாகவே உலக நாடுகளில் செயற்படுகின்றன. இவை பொதுவாக, தேசிய நூலகமொன்றின் அருகாமையில் ஆனால் எந்தவொரு நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி ஆவணக்காப்பகங்கள் சுதந்திரமாக இயங்குகின்றன. ஒரு ஆவணக்காப்பகப் பணியாளரின் பணி உலகின் எந்தவொரு நாட்டிலும் தமது தேசிய இனங்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் அதனைக் கண்டறிந்து, அதன் ஒரு பிரதியைப் பெற்றுப் பாதுகாப்பதுடன், உள்நாட்டில் வெளியிடப்படும் அனைத்து பிரசுரங்களிலும் ஒவ்வொரு பிரதியினை அச்சக, பதிப்பக வெளியீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் சட்டபூர்வமாகப் பெற்றுப் பாதுகாத்து வைத்தலாகும்.

மறைக்கப்பட்டுவரும் எமது வரலாற்றைப் பேணவும், அழிக்கப்பட்டுவரும் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணவும், 'படுகொலை செய்யப்பட்டுவரும் எமது காலாசாரத்தை' பேணவும் எமக்குத் தேவைப்படுவது ஈழத்தமிழருக்கான சுதந்திரமானதொரு ஆவணக் காப்பகமே.

எமது அறிவுஜீவிகள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கிறார்களோ இல்லையோ எமது அரசாங்கம் கட்சி வேறுபாடின்றி, மிகத் தீர்க்கதரிசனத்துடன் அதனையிட்டுச் சிந்தித்துவந்துள்ளது.

எவ்வகையிலும் ஈழத்தமிழர்களின் ஆவணங்கள் பேணப்படுவதையிட்டு அலட்டிக் கொள்ளாதவாறு இயங்கும் கொழும்பிலுள்ள சுவடிச்சாலையில் தமிழர் எவரும் ஊழியர்களாக இருப்பதை திட்டமிட்டுத்

தவிர்த்தும் வருகின்றது. காலாதிகாலமாக, தேசிய நூலகத்திலோ, தேசிய சுவடிகள் காப்பகத்திலோ குறைந்தபட்சம் உதவி இயக்குநர் பதவிகளிலாவது ஒரு தமிழரை தீர்மானங்களை எடுக்கும் அதிகாரமுள்ளவராக நியமிக்காதிருப்பதன் பின்னாலுள்ள அரசியலை நாம் கவனமாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சட்டபூர்வமாக இலங்கையின் ஒவ்வொரு பதிப்பகமும், அச்சகமும், தனிப்பட்ட ஆசிரிய வெளியீட்டாளரும் தத்தமது நூல்களில் ஐந்து பிரதிகளை சுவடிகள் காப்பகத்திற்கு வழங்கியாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சட்டநடவடிக்கை எடுக்கப்பட நேரிடும். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் எந்தவொரு தமிழராவது பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் சட்டத்தின் முன் சுவடிகள் காப்பகத்தினால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களா?

மிக அண்மைக்காலத்தில்கூட மாகாண அரசின் அதிகாரப்பகிர்வுகளின் போது, கல்வி, கலாசார, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை, மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு வடமாகாணத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. அதில் நூலகங்களை அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்த போதிலும், ஆவணக்காப்பகங்கள்-சுவடிச் சாலைகள் அமைப்பது சட்டத்தின்மூலம் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்குள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஏன் என்பதில் உள்ள அரசியலையும் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இந்நிலையில் ஒரு தேசிய இனமாக சுதந்திரமான இயங்குநிலைக்குள் வைக்கப்பட்டிராத ஈழத்தமிழர்களின் ஆக்கபூர்வமான அனைத்து ஆவணங்களையும் இன்றைய காலகட்டத்தில் பாதுகாப்பதற்கு என்னதான் வழி?

ஈழத்தமிழர்களின் ஆவணங்களை இலங்கையில் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் சட்டபூர்வமாகப் பாதுகாக்க முடியாது. அதனை தேசிய சுவடிச் சாலைக்கு வழங்குவதன் மூலம் மாத்திரமே அது சாத்தியமாகும். இது திருடனின் கைகளிலேயே பணப்பெட்டிச் சாவியை பாதுகாக்கக் கொடுத்தவனின் கதைபோலாகி விடும். மேலும், போர்க்கால இலக்கியங்களையும் ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்றதுமான போராட்ட ஆவணங்களையும் பேணி அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்கும் பணியை தற்காலச் சூழலில் இலங்கை மண்ணில்

நடைமுறைப் படுத்துவதென்பது சாத்தியமற்ற தொன்றாகும்.

இலங்கைக்கு வெளியே ஓரிடப்படுத்தி வைப்பதிலும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் நிறையவே உண்டு. புகலிடத்தமிழர் தமது வசதிக்காக தத்தம் நாடுகளில் ஆவணக் காப்பகங்களை நிறுவவே விரும்புவர். ஏற்கெனவே லண்டன் (முல்லை அமுதன் சேகரிப்புகள், ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும்), ஜேர்மனி, கனடா (வல்வை ஆவணக்காப்பகம்), அவுஸ்திரேலியா/இலங்கை (நூலகம் நிறுவனம்), ஆகிய இடங்களில் சேகரிப்புகள் தனித்தனியாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இவை பின்னாளில் பொது நூலகங்களாக பரிணாம வளர்ச்சிபெறாமல், சுவடிகள் காப்பகங்களாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டால் பயனுள்ளதாகும். எமது ஆவணங்களை உலகில் ஓரிடப்படுத்திப் பாதுகாத்து வைப்பதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே முக்கியமானதாகும்.

தற்போது நூலகம் நிறுவனம் மின்வருடல் முறையில் ஈழத்தவரின் ஆவணங்களை மின் வருடல் செய்து வழங்கி மின் நூலகமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது. இதற்கும் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் பல கட்டுப்பாடுகள், இயலாமைகள் இருப்பினும், ஆசிரியரின் எழுத்துமூல அனுமதியுடன் அவரது நூல்களை மின்வருடல் செய்து பாதுகாக்கின்றது. பல நூல்கள் கைவசம் மின்வருடலுக்காகக் காத்திருக்கும் நிலையில் நிதிப்பற்றாக்குறை, ஆளணிப்பற்றாக்குறை, கணினி வசதி என்பவற்றின் காரணமாக மின் வருடல் தர வேற்றம் என்பவை மந்தகதியிலேயே இடம்பெற்று வருகின்றன. ஈழத்தமிழரின் தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தின் ஓரங்கம் என்ற உணர்வுடன் போதிய நிதிவசதியை வழங்கி நூலகம் நிறுவனத்தின் பணியை துரிதப்படுத்துவதன் மூலமாக மின்நூல் ஆவணக்காப்பகத்தைக் கட்டி எழுப்பலாம்.

லண்டனில் (லூட்டன்) இயங்கும் ஐரோப்பிய தமிழர் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும் என்ற நிறுவனம் தனது சேகரிப்பில் 7000 ஆவணங்களைக் காத்து வருகின்றது. பெரும் பாலானவை ஈழத்தமிழர்களினதும், அவர்கள் சார்ந்த பன்னாட்டு படைப்பாளிகளினதும் ஆக்கங்களாகும். பிரித்தானிய அறக்கட்டளையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள போதிலும், நிரந்தர கட்டிட வசதியின்றி இயங்கும்

இந்நிறுவனத்திற்குப் பொருத்தமான கட்டிட வசதி கிட்டியதும், ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தின் ஓரங்கமாக அச்சிட்ட ஆவணங்களைப் பாதுகாத்துவரும் அங்கமாக இயங்கத் தலைப்படும்.

இவ்வாறே, யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் போன்ற அமைப்புகளும் தத்தம் பங்களிப்பாக தமது நிறுவனத்துக்குள்ளேயே ஒரு சுவடிகள் காப்பகப் பிரிவினை உருவாக்கி, தமது உசாத்துணைப் பிரிவிலிருந்து அரிய நூல்களை பிரித்தெடுத்து, அவற்றை சுவடிகள் பிரிவில் பாதுகாத்து, ஈழத்தமிழரின் ஆவணக்காப்பகத்தின் ஓரங்கமாகத் தம்மை இணைத்துக்கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு தனித்தனியாக கட்டமைக்கப்பட்டு இயங்கும் ஆவணக்காப்பகங்கள் தமது ஆவணச் சேர்க்கைகளை ஒரு மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட, கணனிமயப்படுத்தப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பட்டியலாக்கத்தின் மூலம் (Automated Union Catalogue) தம்மை ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசிய சுவடிக்காப்பகமாக இணைத்துக்கொள்ளலாம். இதற்கான மின் பட்டியலாக்க நெறிமுறையொன்றை வகுத்து அதன் வழியாக உலகெங்கும் உள்ள ஈழத்தமிழரின் ஆவணக்காப்பகங்கள் தம்மை அங்கத்துவ நிறுவனங்களாகப் பதிவு செய்துகொள்ளும் வழியொன்றை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கான இணையத் தொழில்நுட்ப அறிவுள்ள புத்திஜீவிகள் கைகொடுக்கவேண்டும்.

இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் நின்று சமூக உணர்வுள்ள எமது புத்திஜீவிகள் இணைந்து ஈழத்தமிழர்களுக்கானதொரு ஆவணக் காப்பகத்தினை உருவாக்கி வளர்த்தெடுக்க முன்வர வேண்டும். இதனை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தும் பணிகளில் ஈடுபட விரும்புவோர் தம்மை எழுந்துநின்று அடையாளம் காட்டி ஒருங்கிணைய எழ வேண்டும். எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் எமது கலாசாரப் படுகொலைகளுக்கு இனவாத அரக்கனையே குற்றஞ்சாட்டிக்கொண்டிருப்பது. நாம் கடந்துபோகும் ஒவ்வொரு நாளும், இலங்கையில் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஆவணச்சொத்தொன்று அழிந்துபோகின்றது. அதற்கு எமது அக்கறையின்மையே காரணமாகின்றது.

18.06.2019

வறுமையில் உழவும் கீழ்மட்டமக்களின் வாழ்வை உடறுத்த பயணத்தில்...

ஒரு காலைப்பொழுதில் கவிஞர் கொஞ்சம் உயரமானதன் இல்லத்தின் மேல்மாடியில் ஒரு யன்னலண்டையில் அமர்ந்து, கீழே குடிசைவாழ் கிராமமக்களின் துயரவாழ்வின் மீது அவதானம் செலுத்துகிறார். ஏலவே சிலபோது தான் தரிசித்திருந்த ஓரிரு இல்லங்களின் காட்சிப்படங்களையும் அவர் அறிவார் ஆதலால், இப்போதைய அவர்களது வாழ்வுமீது அவர் செலுத்தும் பார்வை, தடைக்கல் ஏதுமின்றி கற்பனைப் பயணத்தைத் தொடரமுடியுமாய் இருக்கிறது. அவர்களது ஜீவிதங்கள் மீதில் நெடிதுநீளும் வறுமையின் கோரத் தாண்டவம்தன் கண்முன் கொணருகின்ற படத்தை, அவர் வாசகர் கண் முன் அகலமாய் விரித்துவைக்கிறார்.

டி.எஸ்.எலியட் (1888-1965) நவீன கவிதைகளின் தந்தையென போற்றப்படுகின்ற அமெரிக்கநாட்டுக் கவிஞராவார். தோமஸ் ஸ்டீர்ன்ஸ் எலியட் அவரது முழுப்பெயராகும். 1888, செப்டெம்பர் 26 இல் அமெரிக்காவில் பிறந்து, 1965, ஜனவரி 4இல் இலண்டனில் இறந்தார். 'The Waste Land' 'Four Quartets' 'The hollow Men' 'Murder in the Cathedral' போன்றன அவரது அற்புதமான படைப்புகள் ஆகும். காதலையும், விளையாட்டையும், இயற்கையையும் பற்றி அவை வெகுவாகப் பேசின. ∴பிரான்சிய கவிஞர்களான சார்ள்ஸ் பவ்டெலெயர், ஜூல்ஸ் லெ.போர்க் போன்றோரின் எழுத்துக்கள் அவரை வெகுவாக ஈர்த்தன.

Morning at the Window யன்னலருகே ஒரு காலைப்பொழுது

T.S.Eliot

டி.எஸ்.எலியட்

கீழ்மட்ட அம்மாந்தரின் சமையலறைக்குள்
அவர்கள் தம் வெற்றுப் பீங்கான்களின்
உரையும் சப்தங்கள் கேட்கின்றன.
நானறிவேன்.
மானுடர்தம் விரக்தியால் தளர்ந்த
காலடியோசைகள் வீதியோரத்தே.
பணிப்பெண்மூர் சோர்ந்த நடையோடு
வேலைதேடி நகரத்தின் நுழைவாயில்
அருகே முண்டியடிக்கிறார்கள்.
அடர்பணி படர்ந்தாற்போல
கபிலநிறத்தாசின் அலைகளில்

நான் சுழற்றிஎறியப் படுகிறேன்.

கெக்கிராவ ஸ்லைவ்ரா

பாதைகளில் வெளிகளில்
 இறுகிய முகங்களின்
 தரிசனம் பார்க்கிறேன்,
 சேறுஅப்பிய பாவாடைகளோடு
 கண்களில் துளிர்க்கும் கண்ணீரோடு
 அவர்கள் என்னைக் கடந்துபோவது
 காண்கிறேன்.
 காற்றோடு சுழன்றடிக்கும்
 இலக்கற்ற அவர்தம் புன்னகை
 சுரைகளின் மட்டத்தோடு
 மறைந்து போகிறது அடியோடு.

அக்கால மனோரதியக் கவிதைகளுக்கு சவால் விடுக்குமாற்போல அமைகிறது அவரது இந்தக் கவிதை. முதலாம் உலகப்போருக்குப் பின் வறுமை ஆழவேருன்றி இருந்த அவ்வில்லங்களுக்குள் வாசகனையும் அவர் சிக்கல்களின்றி கூட்டிச் செல்கிறார். அவர் அக்குடிசைகளில் கண்ட இருண்ட பக்கங்களின் காட்சியை அப்படியே தன் வாசகனுக்குள் பதித்துப் போகிறார்.

காலைப்பொழுதில் அவசரமாய் அக் குடிசைவாசிகள் வேலைகளுக்குப் போக வேண்டி இருக்கிறது. உணவு குறைவாய் இருக்கும், அல்லது இல்லாதிருக்கும் அவர்கள் தம் பீங்கான்களின் சப்தங்கள் கேட்கின்றன. வெயிலோ மழையோ, பனியோ குளிரோ அவர்கள் இரவுவரை வேலை செய்தால்தான் அவர்கள் இல்லங்களில் இப்படியேனும் அடுப்புகள் எரியும் என்கிற நிலைதான் உள்ளது. நகர நுழைவாயிலில் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள் அவர்கள் சிலவேளை தம் கிராமங்களில் இருந்து வேலைக்கென வந்திருக்கலாம், ஒருவரைத் தொடர்ந்து ஒருவரெனப் போய் நிற்கிறார்கள். அவர்களிடம் அடையாளத்தைச் சொல்ல அவர்களிடம் எதுவுமில்லை. அவர்தம் அடையாளங்கள் தொலைந்துபோய் இருக்கின்றன. அவர்தம் வாழ்க்கைகளுக்கும் அர்த்தங்கள் கிடையாது. துயரம் ருத்ரதாண்டவம் ஆடுகின்றது அவர்கள் முகங்களிலே.

கவிஞரது பயணம் தொடர்கிறது. கபிலநிற தூசு படர்ந்திருக்கிறது அவர் பார்க்கும் திசையெல்லாம். நகரம் புகை மண்டிக் கிடக்கிறது. கவலையில், ஆழ்ந்த யோசனையில் முகங்கள் இறுகிக் கிடக்கின்றன. சிலரதுகண்களில் கண்ணீர் ஊற்றெடுத்தபடி இருக்கிறது. அழுக்கு ஆடைகளுடன்

நகரும் மக்களைக் காண்கிறார் கவிஞர். அத்தனை துயர்களினூடும் சிரிக்க முயலும் ஒருவர் தோற்றுப்போகிறார். முயன்று அவர் வரவழைத்த முறுவல் நகரத்தின் கூரைக்கு அப்பால் செல்ல முடியாமல் நசுங்கி சின்னாபின்னமாகி அழிவுறுகிறது. வறுமையினிடத்து புன்னகைக் கெல்லாம் ஏது இடம் என்பதாய் கவிஞர் கவிதையை நிறைவுசெய்கிறார். வறுமைப்பிணி ஆட்டிப் படைக்கின்ற நமது சூழலுக்கும் பொருந்துவதாய் அமைகிறது இந்தக் கவிதை.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப் புலவர், பத்தாயிரம் பாடல்களுக்கும் அதிக எண்ணிக்கையான பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவர் பல நகைச்சுவையான பாடல்களும் பாடியுள்ளார். புலவர் பாடிய நகைச்சுவையான தனிப்பாடல்களில் ஒன்று இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

ஓலை தேடி எழுத்தாண தேடி ஆள்

ஓய்ந்திருக்கும் இடந்தேடியே ஒரு

மூலை தேடி அணிந்தும் மூக்குக்கண்

ணாடி தேடி முகத்தீர் பொருத்தியே

மாலை தேடி வருமட்டும் ஓர் கவி

வந்த தென்று வரைந்து வருத்துவன்

சாலை நீடிய பாப்பாய் குளத் துக்குத்

தக்க சொக்க லிங்கக் கவிராயனே

என, ஒரு புலவர் இன்னொரு புலவரின் கவிதாசாமார்த்தியத்தைக் கேலி செய்கின்றார். பாட்டொன்று எழுதப் புகுந்தவர் ஓலை தேடி, எழுத்தாணி தேடி, ஆளரவம் இல்லாத மூலை தேடி, மூக்கு கண்ணாடி தேடி முகத்திலே அணிந்துகொண்டு காலை எட்டு மணிக்கு எழுதத் தொடங்கினார். ஒருவரி சரியாகக்கூட வரவில்லை. ஆனால், மாலைக் காலம் அவரைத் தேடிவந்துவிட்டது. படாதபாடுபட்டு ஒருகவி எழுதி முடித்துவிட்டார் அவர். பாவம்! பரிதாபம்!!

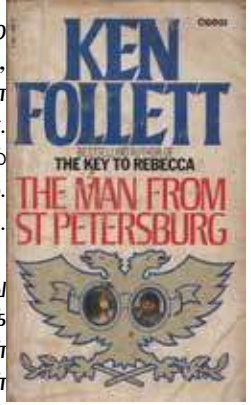
ஔரண்டு உலகப் ஁ோர்கள் ஁ொடங்கு முன்னரும் அவை நடைபெற்ற ஁ோதும் அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள், சர்வதேச உறவுகள், ஁ோரில் ஈடுபட்ட நாடுகளினுடைய ஒற்றர்களின் பணிகள் என்னும் விடயங்களை மையமாக வைத்து ஆங்கிலத்தில் ஏராளமான நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவை உண்மைச் சம்பவங்களையும் உண்மையான ஆளுமைகளையும் மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதொரு விடயம். இத்தகைய முறையில் ஏராளமான நாவல்களை இனங்காண முடியும். இவற்றில் ஔரிரண்டு நாவல்களைப் பற்றி இவ்விடத்தில் நோக்கலாம்.

஁ேர்மனி, இரு உலக யுத்தங்களிலும் பிரதான பங்கை வகித்து தோல்விகண்ட நாடு. ஁ேர்மனி முதலாம் உலக யுத்தத்தின்போது பிரான்னைக் கைப்பற்றி, இங்கிலாந்து மீதும் படையெடுக்க முற்பட்டபோது, இங்கிலாந்தின் தலைவர் ஁ேர்மனிய தாக்குதலில் இருந்து தப்பிப்பதற்காக ரஷ்யாவின் உதவியை நாட முற்பட்டார். அதற்காக ரஷ்யாவோடு ஒரு நட்புறவு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்த விரும்பினார். அதற்கு ரஷ்ய ஆட்சியாளர் ஒருவர் இங்கிலாந்திற்கு வருவதற்கு முயற்சிக்கின்றார். ஆனால் ரஷ்யாவில் இருந்த பீலிக்ஸ் என்பவர் இதனை விரும்பவில்லை. ரஷ்யா இங்கிலாந்துடன் இணைந்து கொண்டால் ரஷ்யாவில் உள்ள சாதாரண குடிமக்கள் ஁ோரில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு அழிந்துபடுவார்கள். இதனைத் தடுக்க வேண்டும் என்று பீலிக்ஸ் கருதுகின்றார். அவர் இதற்காகவே ஔலோவ் என்ற ரஷ்ய தூதுவரைத் ஁ொடர்ந்து வந்து, இங்கிலாந்தில் வைத்து அவரைக் கொல்ல முயல்கின்றார்.

அவரைக் கொலைசெய்து விட்டால் இங்கிலாந்து ரஷ்ய ஁ொடர்புகள் முடிவடைந்துவிடும் என்பது அவருடைய எண்ணம். இங்கிலாந்தில் உள்ள வால்டன் பிரபு ரஷ்ய தூதுவருடன் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபடுகின்றார். அவருடைய மனைவி லைடியா என்பவர் புரட்சிக்காரனான பீலிக் ஁ுடன் ரஷ்யாவில் ஁ொடர்புகளை வைத்திருந்தவர். பீலிக்ஸ் ஔலோவ்வை கொல்ல மேற்கொண்ட முதல் முயற்சியின் ஁ோது தனது பழைய காதலி லைடியாவை சந்திக்கின்றார். பீலிக்ஸ் மீண்டும் தனது பழைய காதலியைச் சந்தித்து ரஷ்ய தூதுவர் எங்கே ஔளிந்திருக்கிறார் என்பதை அறிய முயல்கிறார். எவ்வாறாயினும் லைடியா அதற்கு பெரியளவில் உதவுவதாக இல்லை.

இவ்விடத்தில் லைடியாவின் மகள் சார்லட் அறிமுகமாகிறாள். அவர் அக்காலத்தில் இருந்த ஁ோலித்தனமான, பெண்களுக்கெதிரான பிரித்தானிய சிந்தனைகளை எதிர்க்கின்றார். வீதியோரத்தில் எவராலும் கவனிக்கப்படாத ஏழைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்றார். இதன் காரணமாக அவர் புரட்சிகர சிந்தனையை உடைய பீலிக்ஸ் இனால் கவரப்படுகிறார். ஆனால் காலப்போக்கில் பீலிக்ஸ் அவள் தனது பழைய ஁ொடர்பினால் பிறந்த மகள் என உணர்கின்றான். ஆனால் தந்தை பிரபு வால்டன் இது பற்றி ஒன்றும் அறியாதவர். எவ்வாறாயினும் இறுதியில் பீலிக்ஸ் தான் நினைத்தவாறு ரஷ்ய தூதுவரை கொலை செய்கின்றான். அத்துடன் ஆபத்தில்மாட்டிய தனது மகள் சார்லெட்டை காப்பாற்றும் முயற்சியில் மரணமடைகின்றான்.

இந்நாவலின் முக்கியத்துவம் அக்காலத்தில் இருந்த சர்வதேச உறவுகளை யதார்த்தமாக பிரதிபலிப்பதாகும். இங்கிலாந்து ரஷ்யப் ஁ேரரசுடன் ஁ொடர்பை ஏற்படுத்த முற்பட்டமை உண்மையே ஆகும். இவ்வாறான ஁ொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் தான் இங்கிலாந்தும் அதன் நட்பு நாடுகளும் முதலாம் உலகப் ஁ோரில் வெற்றி பெற முடியும் என்பதும் ஒரு வரலாற்று உண்மையாகவே இருந்தது. அத்துடன் இந்நாவலின் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் காணப்பட்ட

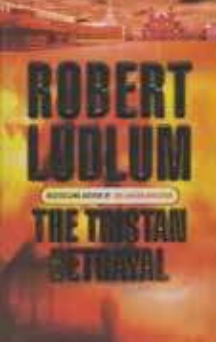
஁ோராசிரியர்

஁ோ. சந்திரசேகரம்

உலகப் ஁ோர்கள் பற்றிய ஆங்கில நாவல்கள்.

Ken Follett, The Man From Petersburg

இங்கிலாந்தின் சமூக நிலைமைகள் தெளிவாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கால உயர்குல பிரபுக்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை முறை நூலில் நன்கு விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், இங்கிலாந்து, ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் ஐரோப்பிய நாடுகள் என்ற முறையில் அவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட திருமண மற்றும் சமூக

உறவுகள் பற்றி நூலிலிருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இலக்கியங்கள் சமகால சமூக நிலைமைகளின் பிரதிபலிப்பு, காலத்தின் கண்ணாடி என்றெல்லாம் விபரிக்கப்படுவது வழக்கம். இதனை நாவல் மிகச்சிறப்பாக விளக்குகின்றது என்பது ஒரு முக்கிய விடயமாகும்.

Robert Ludlum, The Tristan Betrayal

இந்த நாவல் ஆசிரியர் காலம் சென்ற பின்னர் அவருடைய நாவல் தொடர்பான குறிப்புகளை வைத்து வேறு ஒருவர் எழுதியது இந்த நாவலாகும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தை வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு பிரமாண்டமான நாவல் இது எனக் கொள்ளலாம். பிற்காலத்தில் பொதுவுடைமை ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தபோது கொர்ப்ச்சோவ் நாட்டை ஜனநாயகப்படுத்த முற்படுகின்றார். எவ்வாறாயினும் அவருக்கெதிராக சதித்திட்டம் தீட்டும், ஸ்ராலின் சார்பான தீவிரவாதிகள் மீண்டும் பழைய 'கொடூர்' ஆட்சியை நிலைநாட்ட முற்படுகின்றனர். அவர்கள் வெற்றி பெறும் நிலமையும் காணப்படுகின்றது. அப்போது இந்தச் சதியை எவ்வாறு முறியடிக்கலாம் எனச் சிலர் சிந்திக்கின்றனர். சதிகாரர்கள் வெற்றி பெற்றால் ஐக்கிய அமெரிக்காவுடன் அணுகுண்டு யுத்தம் தொடங்கும் ஆபத்தும் இருந்தது. சதிகாரர்களினுடைய நடவடிக்கை காரணமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான குடிமக்களும் கொல்லப்படும் நிலையும் காணப்பட்டது. இதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தும் நோக்குடன் ரஷ்ய அதிகாரியொருவர் அமெரிக்கத் தூதுவரான மெட் கபே என்பவரை ரகசியமாகச் சந்திக்கின்றார். இவரால்தான் இந்த பேராபத்துக்களைத் தடுத்து நிறுத்தி, ஒரு மூன்றாம் உலக யுத்தத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்று அவ்வதிகாரி கருதுகிறார். இந்த அமெரிக்க தூதுவர் ஏற்கனவே 1940களில்

இவ்வாறான ஒரு சாதனையை இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் செய்திருந்தார். அச்சாதனை என்ன என்பது விளக்குவதாக இந்த நாவல் அமைந்துள்ளது.

அமெரிக்க தூதுவராக பணியாற்றிய மெட் கபே 1940களில் ஒரு செல்வந்தர், அமெரிக்க இளைஞர். அவருடைய தந்தை சோவியத் யூனியனுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தார். அதன் காரணமாக மெட் கபே இளமைக்காலத்தில் சோவியத் யூனியனில் தங்கியிருந்தார். அப்போது அவர் ரஷ்ய நாடக நடிகை ஒருத்தியை காதலிக்கின்றார். சிலகாலம் காதலில் ஈடுபட்டுப் பின்னர் அவர் நாடு திரும்புகின்றார். அவர் அமெரிக்க அரசின் ஒரு ஒற்றராகவும் பணியாற்றுகின்றார். உயர்தரமான பல்கலைக்கழக கல்வியைப் பெற்ற அவர் மிகுந்த புத்தி சாதுரியம் படைத்தவர். அதிகளவில் பெண் நண்பர்களைக் கொண்டவர். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் பிரான்சை ஜெர்மனி கைப்பற்றிய போது அவர் பரிஸ் நகரத்தில் அமெரிக்க ஒற்றர் ஆக பணியாற்றுகின்றார். பல பெயர்களில் பல்வேறு நாட்டவர்களின் அடையாளத்துடன் பணியாற்றும் அவர் பாரிஸ் நகரத்தின் செல்வந்த குடும்பங்களோடு நல்ல தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஆர்ஜென்ரீனியா நாட்டின் டானியல் என்ற பெயரில் அவர் கறுப்புச் சந்தை வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடுகின்றார். ஜெர்மன் அதிகாரிகளுடன் அவருக்கு தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. ஜெர்மன் நாசி அதிகாரிகளின் வசம் உள்ள பரிஸ் நகரத்தில், அமெரிக்க ஒற்றர்களுக்கான மறைவிடத்தில் அவர் பணியாற்றுகின்றார்.

இக்காலத்தில் ஹிட்லர் ரஷ்யாவுடன் ஒரு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை செய்து கொள்ளுகின்றான். இதனால் சோவியத் யூனியனின் தலையீடு இன்றி மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தலாம் என்பது ஹிட்லரின் நோக்கம். அவனால் சோவியத் யூனியனுடனும் பிரித்தானியாவுடனும் ஒரே நேரத்தில் போரிடுவது கடினமாக இருந்திருக்கும். இதுவே அவனது ராஜதந்திரமாக இருந்தது. மறுபுறம் ஐக்கிய அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் இதனை உணர்ந்து, எவ்வாறு சோவியத் யூனியன் - ஜெர்மன் தொடர்புகளை முறியடிக்கலாம் எனச் சிந்திக்கிறார்கள்.

இதில் ஒரு சுவாரஸ்யமான அம்சமும் இருக்கின்றது. உண்மை நடப்பும் அதுதான். சோவியத் யூனியனின் பொதுவுடைமை ஆட்சி முற்றிலும் மேற்கு நாடுகளால் எதிர்க்கப்பட்டது.

அதேவேளையில் கிட்லரின் பயங்கர சர்வாதிகார ஆட்சியும் மேற்கு நாடுகளிற்கு ஒத்துவராது. இந்நிலையில் பொதுவுடமையை விட கிட்லரே பரவாயில்லை என்ற சிந்தனை அப்போது மேற்குலகில் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இத்தகைய பின்புலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்க ஒற்றர் ஸ்தாபனம் மெட்லாகபேயை வைத்து ஒரு திட்டத்தை வகுக்கின்றது. இதுவே இந்த நாவலின் ஒரு அடிப்படையின் கதைக் கரு என்று கூறலாம்.

மெட்லாகபேக்கு சோவியத் யூனியனின் ஒரு பழைய காதலி மொஸ்கோவில் உள்ள ஒரு ஜெர்மனிய ராஜதந்திரியுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதும் அவர்களுக்கு தெரிய வருகின்றது. மெட்லாகபேயின் பழைய வர்த்தக தொடர்புகளைக் காரணமாகக்கூறி அவன் மொஸ்கோவிற்கு செல்ல வேண்டும். அங்கு அவன் தனது பழைய காதலியை சந்திக்க வேண்டும். அவளுக்கூடாக ஜெர்மனிய ராஜதந்திரியுடன் தொடர்பு கொண்டு அவனை ஹிட்லருக்கு எதிராக பணியாற்றுமாறு ஊக்குவிக்கவேண்டும். அமெரிக்க உளவுத்துறை வழங்கிய தகவலின்படி ஜெர்மனிய ராஜதந்திரி ஹிட்லருக்கு எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதாக உளவுத்துறைக்கு தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. இந்த அடிப்படையில் மெட்லாகபே இப்பணியை மேற்கொள்ள மொஸ்கோவிற்குப் பயணமாகின்றான்.

மொஸ்கோவில் அவனது பழைய காதலி ஸ்வெட்லானா நல்ல முதிர்ச்சி பெற்ற ரஷ்யப் பெண். அமெரிக்கர்கள் முதலாளித்துவ வாதிகள் என்பதால் அவர்களை வெறுப்பவள். சகல அமெரிக்கர்களுமே உளவாளிகள் என்று நினைப்பவள். அவள் மெட்லாகபேயுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளதை அவளது நாசி நண்பன் அறிந்தால் எல்லாமே பிழைக்கும். எவ்வாறாயினும், ஜெர்மனிய நாசி உளவுத்துறை ஒற்றன் கிலிஸ்ட் என்பான் மெட்லாகபே ஆர்ஜெண்டினாவின் டானியல் என்ற அடையாளம் பொய் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கின்றான். வயலின் வாசிப்பவனாக வேடமிடும் இவன் மெட்லாகபேயின் நண்பர்கள் என்று பலரை வயலின் கம்பியால் கொல்கின்றான்.

ஹிட்லர் ரஷ்யாவின் இராணுவமும் ஆயுதங்களும் பலவீனமானவை என அறிந்தால் கட்டாயம் ரஷ்யாவின் உறவை முறித்துக் கொள்வான் என்பது அமெரிக்காவின் இராஜதந்திரம். அதற்கான போலி ஆவணங்களை எந்த வகையிலும் பிடிபடாத முறையில், ஐக்கிய அமெரிக்க உளவுத்துறை தயாரிக்கின்றது.

இதற்கான தரவுகள் மெட்லாகபேயின் காதலியின் தந்தையிடமிருந்து களவாடப்படுகின்றன. காதலி இப்போலி ஆவணங்களைத் தனது நண்பனான ஜெர்மன் அதிகாரியிடம் கொடுக்கின்றாள். இவ்வாறு போலியான தகவல்கள் ஹிட்லரைக் சென்றடைகின்றன.

மெட்லாகபே தனது பழைய ரஷ்ய காதலியைத் தொடர்ந்து சந்திக்க அவளுக்கு ஆபத்து அதிகரிக்கின்றது. ஜெர்மன் ஒற்றர்கள் இருமுறை மெட்லாகபேயைச் சுடுகின்றார்கள். அவன் எப்படியோ தப்பிஓடி தனது ஒற்றர் தலைவனை சந்திக்கின்றான். தனது வேலையிலிருந்து விலக விரும்புகின்றான். அப்போது அவனது ரஷ்ய காதலி நாசிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ள பெர்லினுக்கு வருவதை அறிகின்றான். பெர்லினில் அவனை ஒரு பெண் அடையாளம் கண்டு கொள்கின்றாள்.

இதன் பின்னர் நாசிகளும் ரஷ்ய ஒற்றர்களும் அவனைப் பின் தொடர்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும் ஹிட்லரையும் ஸ்டாலினையும் வெறுக்கும் குண்டோங் என்ற ரஷ்ய ஒற்றர் உதவுகின்றான். பெர்லின் வந்தபோது தனது ரஷ்ய காதலியைச் சந்தித்து அவளுக்கு அமெரிக்காதான் பொருத்தமான நாடு என வற்புறுத்துகின்றான். அவளோ தனக்குத் தாய்நாடு ரஷ்யாதான் முக்கியமானது என வாதிடுகின்றாள். ரஷ்யாவை காட்டிக் கொடுத்தமையால் தனக்கு மரணதண்டனை கிடைக்கும் என்பதை அவள் அறிவாள். எனவே அவள் பெர்லினில் இருந்து மொஸ்கோ திரும்புகின்றாள். மெட்லாகபே அவளை அப்போது இறுதியாக சந்திக்கின்றான். இது மெட்லாகபே, கொர்பிச் சொவ் காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துணைத்தலைவரிடம் கூறிய தனது பழைய கதை. கொர்பிச்சோவுக்கு எதிராக சதி நடந்தபோது, அவர் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தார். ஒரு மாளிகையில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தார்.

எவ்வாறாயினும், கொர்பிச்சோவுக்கு எதிரான சதிமுயற்சி தோல்வியடைகின்றது. ஒரு பிரதான பிரமுகரின் ஆதரவு சதிகாரர்களுக்குக் கிட்டவில்லை. இப்பிரமுகரைச் சந்தித்து சதியைத் தோற்கடிக்கவே மெட்லாகபே மொஸ்கோ வந்திருந்தான்.

இரண்டாம் உலகப்போர் தொடர்பான இந்நூலில் உண்மைச் சம்பவங்கள், சர்வதேசப் பிரச்சினை, சதி, துணிகரச் செயல், காதல், நாசிகள் கைப்பற்றிய பிரான்சின் இருண்டயுகம், ஒற்றர்களின் ஈவிரக்கமற்ற செயற்பாடுகள் யாவும் உண்டு.

ஏன் என்னை
முறைத்துப்பார்க்கிறாய்?

என்னில்
என்ன இருக்கிறதென்று
பார்க்கிறாய் ?

நானென்ன
கசிப்புக் குடித்தவனா?
கள்ளச் சாராயம் அடித்தவனா?

கஞ்சாகுடித்தவனா?
கொக்கேயின் அடித்தவனா?
இல்லை
ஹெரோயின் புசித்தவனா?

போ...தை...யி...லேயேஉளறுகிறேன்
என்றுதான் நீநினைக்கிறாயா?

சொல்லுடா...
நானென்ன
போதைக்கடிமையானவனா?

ஏன் என்னைமுறைக்கிறாய் ?

ஊழலையும் போதைப்பொருளையும்
ஒழிப்போமென்றுநேற்றுப் பேசியவன்
நான்தான்ஓய்...

உனக்குத் தெரியாதா?
நானொருஅரசியல்வாதிடா...
எதிர்க்கட்சிக்காரன்டா
இப்போது
நான் ஆளும்கட்சிக்காரன்டா...

சொல்லுடா...
என்னை
யாரென்றுநினைத்து
இப்படிப் பார்க்கிறாய் நீ?

த..ள்.. எரிநிலிலுடும்
கொஞ்சம் தள்..ளா..டி...னா...ல்...
நான் போட்டிருக்கிறேனென்றுதான்
நீநினைக்கிறாயா?

நா..ன்...தடுமாகிறேன்
என்றுநினைக்காதே

நானென்னதாதாவா?
கடத்தல்காரனா?
இல்லை
பாதாளஉலகக் குழுத்தலைவனா?

நான்அரசியல்வாதிடா...
அதுவும்
கைநிறைய
சம்பாதிப்பவன்...

என்பக்கத்துவீட்டுக்காரன் கூட
எனக்குக் கூட்டாளிதான்
ஆனால்
பங்காளியல்ல...
கூட்டாளிடா...

போதை ... ஏ...ரி
உளரேனென்று
நினைக்காதே

என்னைத் தெரியாதுஉனக்கு....
கோடிகோடியாய்
கொட்டிக் கிடைக்கிறது
என் காலடியில்

இந்தமண்ணில்தானடா
வியாபாரம் செய்யவந்தவனெல்லாம்
அரசியல் நடத்தினானுங்கள்

நாங்கள்மட்டும்தான்டா
அரசியல் நடத்தும் இடத்தில்
வியாபாரம் செய்கிறோம்

இதிலென்னபிழை?
கிரண்டிலும்
நல்லபாபம்தானே...
சம்பாதிக்கிறோம்

மக்கள் எதையும்பேசட்டும்
எனக்கென்ன...
வேர்வைசிந்தாத
வர்த்தகத்தில்தான்
பெருளாய்
அதில்
வெட்கமேது? துக்கமேது?

கூட்டாதேபல்லசே...
களவாணிப் பயலே
காலைஎடு!
டேய் யாராநீ?

போடா...

தள்ளிநில்
தறுதலைப் பயலே
இல்லையென்றால்
உன் கணக்கைத்தான் நான் பார்ப்பேன்
நாங்கள்தான்டா
இந்நாட்டின் பணநாயகவாதிகள்...

பணநாயகவாதிகள்

- இனியவன் இசார்தீன் -

செய் பழைய டயரிப்படுத்தி...

இலங்கையில் நாடக முன்னோடிகள்

ஈழத்து தமிழ் நாடகத்துறைக்கு தமிழகத்து நாடக முன்னோடிகள் இருவரே முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளார்கள். இந்தத் தகவல்களை எனது பழைய டைரியில் குறித்து வைத்துள்ளேன். இதனை எனக்குச் சொன்னவர், இலங்கையில் 'நாடகத் தந்தை' எனப் போற்றப்பட்ட கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள்.

'தமிழ் நாடக உலகம் என்பது மறக்க முடியாதவர்கள் இருவரால் ஆனது. ஒருவர் ஸ்ரீ சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், மற்றவர் எனது குருநாதர் ஸ்ரீ பம்மல் சம்ந்த முதலியார். இவர்களின்றி நமது நாடக உலகம் இப்போதிருக்கும் மதிப்பைப் பெற்றிருக்க மாட்டாது. நாடகம் ஆடும் நாம் கூத்தாடிகள் என்ற பெயருடனேயே இருந்திருப்போம். என்று கூறிய கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் அவர் நாடக மலர் ஒன்றில் 'இலங்கையில் சுவாமிகள்' என்று எழுதிய கட்டுரையை மானிப்பாயில் அவர் இல்லத்திற்கு சென்றிருந்த பொழுது என்னிடம் காட்டினார். அந்தக் கட்டுரையில் முக்கியமான பகுதிகளை எனது டைரியில் குறித்துக் கொண்டேன். அதனை இப்பொழுது 'ஞானம்' வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"எனது குருநாதர் பம்மல் அவர்கள் பல நாடகங்களை எழுதி, அவற்றில் தாமும் நடித்து ஏராளமான நடிகர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வந்தார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், பம்மல் சம்பந்த முதலியார் இவர்கள் இருவரின் சேவையினாலும் நமது நாட்டில் நாடகக் கலை பிரபலம் அடைந்திருக்கிறது.

1900 ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் புத்துவாட்டியார் தோட்டத்தில் ஒரு மண்டபத்தை அமைத்து சிறந்த தமிழ் நடிகர்களை அழைத்து வந்து வண்ணை இந்து விநோத சபா என்னும் பெயரில் மூன்று மாதம் தொடர்ந்து நாடகங்களை நடத்தினார்கள். இந்த சபாவிடமிருந்து ஸ்ரீ சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் ஆசிரியராகவும், சூத்திரராகவும் கடமையாற்ற வந்திருந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு நாடகமும் ஆரம்பமாகுவதற்கு முன் சுவாமியவர்கள் சூத்திரதாரராக வந்து அன்று நடக்கும் நாடகத்தின் சாரத்தைப் பற்றியும் மற்றும் கருத்துக்களையும் விளக்கிக் கூறுவார். அவரது தூய தமிழ் பேச்சு என் தந்தையின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவிட்டது. இதனால், சுவாமியவர்களுக்கும் எங்கள் குடும்பத்தவர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

அடுத்த ஆண்டிலும் அதே கோஷ்டி மறுபடியும் வந்து தொடர்ந்து நாடகங்களை நடாத்தினார்கள். இந்தத் தடவை சுவாமியவர்கள் இரண்டு புதிய நாடகங்களை இயற்றித் தயாரித்து நாடாத்திக் காட்டினார். ஒன்று வெகுசாலமாக நாட்டுக் கூத்தாக நடித்துவரப்பட்ட 'புத்ததம்பி' சரித்திரத்திற்கு புதிய பாடல்களை இயற்றி நாடக முறையில் நாடாத்திக் காட்டினார். மற்றது 'மணிமாலிகை' மணிமேகலையல்ல. இந்த நாடகம் அவரது சொந்தக் கற்பனை. இந்த நாடகம் உள்ளூர் நாடகக் காரரூள் பெரும் செல்வாக்குடன் பல வருடங்களாக நடிக்கப்பட்டு வந்தது.

இதே வருடம் இறுதியில்தான் அதாவது 1901இல் நானும் நாடகமேடையில் பிரவேசித்தேன் என்று கலையரசு சொன்னார்.

கலையரசு சொன்னதைப் பார்க்கும் பொழுது இலங்கைத் தமிழ் நாடகத்துறைக்கு தமிழகத்து முன்னோடிகளான சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், பம்பல் சம்பந்த முதலியார் ஆகியோர் பணிகள் வரலாற்றுப் பதிவுக்குரியதாகும்.

அந்தனி ஜீவா

சமரபாகு சீனா உதயகுமாரின் 'தமிழினி' சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒரு பார்வை

நூல்	: தமிழினி
வகை	: சிறுகதை
ஆசிரியர்	: சமரபாகு சீனா உதயகுமார்.
வெளியீடு	: குபேந்திரா பதிப்பகம் , வல்வெட்டிமத்துறை
புத்தக வடிவமைப்பு	: ஸ்ரீ மாருதி பிறிண்டேர்ஸ்
விலை	: ரூபா.280/=

“இளைஞர் சீர்திருத்த சிறுகதைத் தொகுப்பு”

சீனா உதயகுமார் நாடறிந்த எழுத்தாளர். இணையத்தளம் மூலமாக உலகறிந்த எழுத்தாளராகவும் மாறிவருகிறார். இவரது பெயர் இவரை சீனாவில் இருந்து எழுதுகிற எழுத்தாளராக சிலரை மயக்குகிறது. சில ஆய்வாளர்கள் அப்படிக்குறிப்பிட்டுள்ளதை நான் அறிவேன். சின்னராசா உதயகுமார் என்பதுதான் இவரது முழுப்பெயர். எனவே சி.உதயகுமார் என்று எழுதுவதுதான் பொது வழக்கம்.

சி.உதயகுமார் என்பதை இப்படியே வாசித்தால் அல்லது அழைத்தால் இன்றைய வாசிப்பு மரபின்படி எள்ளி நகையாடுவதாக அமைந்துவிடும். உண்மையில் சி.என்பது ஒரு எழுத்து. அது ஒரு சொல் அல்ல. எனவே அதை சீனா என்றே தான் உச்சரிக்கவேண்டும். சி. என்று உச்சரிக்கக் கூடாது.

உதாரணமாக பூ என்பது எழுத்தாக இருக்கும் போது அது பூவன்னா என்றே உச்சரிக்கப் படவேண்டும். பூ ஒரு சொல்லாக இருக்கும் போது அது பூ என்று உச்சரிக்கப்படவேண்டும். இதுதான் இலக்கண முறைமை.

உதய குமார் இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்க சீனா உதயகுமார் என்றே எழுதிவருகிறார் என்றே நினைக்கிறேன். ஊர்ப் பெயரோடு, சமரபாகு சீனா உதயகுமார் என்பது இவரது எழுத்துலகப் பெயராயிற்று.

சீனா உதயகுமார் பல துறைகள் சார்ந்த ஒரு படைப்பாளி. இவரது எழுத்துலக ஆரம்ப காலத்தில் இவரது இரண்டு கவிதை நூல்களை அறிமுகம் செய்து பாராட்டி உற்சாகப் படுத்தினேன்.

இப்போது பதின் நான்காவது நூலாக “தமிழினி” என்ற தனது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலைத் தந்துள்ளார். எனது கணிப்படி, வாழ்த்தும், வீண் போகவில்லை என்பதில் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி.

ஓயாமல் வாசிக்கிறார். ஓயாமல் யோசிக்கிறார். ஓயாமல் படைக்கிறார். ஓயாமல் அவற்றை வெளியிடுகிறார். இது இவரது சாதனை. இவரது படைப்புகள் எத்துறை சார்ந்தும் சிறப்பாக உள்ளன என்பது பாராட்டுக்குரிய விடயம்.

பதினொரு சிறுகதைகள் கொண்ட சிறுகதைத் தொகுப்பாக தமிழினி என்ற இந்தத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. வீரகேசரி, தினக்குரல் ஆகிய தேசியப் பத்திரிகைகளிலும், ஞானம், ஜீவந்தி, ஒளி அரசி, ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் 2014 முதல் 2017 வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த சிறுகதைகளையே இவர் தொகுத்து நூலாக்கியுள்ளார்.

தமிழினி என்பது இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு சிறுகதையின் பெயர். அதுவே நூலின் பெயராகவும் ஆகியிருக்கிறது.

நூற்றி ஐம்பத்தி ஐந்து பக்கங்களில் சிறுகதைகள் அடங்குகின்றன. “புலமைப்பரிசில்” என்ற சிறுகதையைத் தவிர ஏனைய பெரும்பாலான சிறுகதைகள் கொஞ்சம் நீண்ட சிறுகதைகள்தான். எல்லாச் சிறுகதைகளிலும் போதனைகள்தான் அதிகம். ஆனால் பிரச்சாரம் இல்லை

“புனைகதைகள் சம்பவத்தை, அல்லது ஒரு செய்தியைச் சொல்ல வேண்டுமே ஒழிய கருத்தை வற்புறுத்தக் கூடாது. கருத்தைப் பிரச்சாரப் படுத்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அந்தப் படைப்பு யதார்த்தத்தை இழந்து விடுகிறது.” என்று நவீன புனைகதைக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“சொல்லப்படுகின்ற கதையினூடாக போதனையை வாசகன் பெறக்கூடியதாக கதை சொல்லப்பட வேண்டும். அதுதான் நல்ல கதை சொல்லும் உத்தி” என்கிறார்கள் இக்கோட்பாட்டாளர்கள்.

இவரது கதைகள் இந்தவகையைச் சாராமல் சம்பவங்களினூடான போதனைகளாகவே அமைந்துள்ளன. இதுவும் சரியான முறை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

“நாம் ஆடுற ஆட்டமும் பாடுற பாட்டும் படிப்பினைத் தந்தாகணும்—நாட்டுக்குப் படிப்பினைத் தந்தாகணும்—”

என்று புலமைப்பித்தன் நல்லநேரம் என்ற படத்தில் எம்.ஜி.ஆருக்காக “ஓடி ஓடி உழைக்கணும்” —என்ற பாடலில் எழுதுகிறார்.

எம்.ஜி.ஆர் ஒரு நிகழ்வில் பேசும்போது, தான் தனது படங்களில் நல்ல கருத்துள்ள பாடல்களையும், நல்ல கருத்துள்ள வசனங்களையும் விரும்பிச் சேர்த்துக் கொண்டதாகவும், தனது படங்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு நல்ல போதனைகளை எளிய முறையில் சொன்னதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பணம் கொடுத்து படம் பார்க்க வரும் ஏழைகளுக்கு பொழுது போக்கிற்கு மேலதிகமாக நல்ல போதனைகளைத் தனது திரைப்படங்கள் வழங்கின என்று பெருமைப்பட்டார்.

ஒரு படைப்பாளி இதனை நோக்கமாகக் கொள்வது தவறல்ல. இரசனைக் காக மட்டும் படைக்கும் போக்கு வேறு. சமூகப் பயன்பாட்டுக்காகப் படைக்கும் நோக்கு வேறு. இந்தவகையில் சீனா உதயகுமார் தனது படைப்புக்களில் இரசனைக்குரிய படைப்பு

எது, சமூகப் பயன்பாட்டுக்குரிய படைப்பு எது என்று இனங்கண்டே புனை கதைகளைப் படைத்துவருகிறார்.

இவர் சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் இலக்கு வைத்தே இந்தக் கதைகளைப் படைத்திருக்கிறார். சொல்லப் போனால் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒரு “இளைஞர் சீர்திருத்த சிறுகதைத் தொகுப்பு” என்றே சொல்லலாம்.

தமிழினி, காசிநந்தால் வாங்கலாம், சுயம் உரிப்பு, அம்மா, மகேஸ்வரன் சேர், முதுசொம், கிறுக்கல் சித்திரங்கள். மழைக்குமிழ் கர்வம், அவளும் ஒரு பெண், புலமைப் பரிசில், மைதிலி என்னும் பதினொரு சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. இச் சிறுகதைகளில் பல்வேறு வகையான சமூக முரண்பாடுகளை அழகாகச் சொல்கிறார்.

இயல்பான மொழிநடை. கதையை சிக்கலில்லாமல் விளங்கக்கூடிய நீரோட்டமான அமைப்பு முறை. வாசகனை தொடர்ந்து வாசிக்கத் தூண்டும் கவர்ச்சி, எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு என்ற வாய்பாட்டு முறையைச் சரியாகக் கடைபிடிக்கும் சிறப்பு என்பவை பாராட்டத்தக்கன.

சிலகதைகள் சிறுகதைகள் என்பதைத் தாண்டி குறுநாவல்கள் ஆகின்றன போன்ற ஒரு உணர்வு எனக்கு வருகிறது. இவர், தான் சொல்ல வந்ததை அதிகம் விபரிப்பதால் கதைகள் நீண்டுவிடுகின்றன.

ஆனால் அதைக் குறையாகச் சொல்ல முடியவில்லை. இவர் தான் சொல்ல வந்ததை முழுமையாகச் சொல்ல முயலும்போது அளவு கூடிவிடுகிறது என்று கருதுகிறேன்.

நூலின் அணிந்துரையை வடமராட்சி தெற்கு, கரவெட்டி பிரதேச செயலாளர் திரு.ஈ.தயாநுபன் எழுதியுள்ளார். அட்டையின் பின் புறத்தில் சந்தக்கவிஞர் வே.முல்லைத்தீபன் நூல்பற்றியும் நூலாசிரியர் பற்றியும் அறிமுகப் படுத்தியுள்ளார்.

இந்நூலை தனது பாலர் வகுப்பு ஆசிரியை மலர் ரீச்சருக்குச் சமர்ப்பணம் ஆக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். நன்றியைத் தவிர ஆசிரியரின் உரை எதுவும் இடம்பெறாதது ஒருகுறையே.

நல்ல சிறுகதைகளைத் தொகுத்து நூலாகத் தந்த சீனா உதயகுமாருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். இவரது சமூகச் சிந்தனை சரியான வழியில் தான் செல்கிறது என்பது மகிழ்ச்சி.

இவரிடமிருந்து இன்னும் எதிபார்க்கிறேன். வாழ்த்து. நன்றி.

விரதமெலாம் தானிருந்து
விரும்பியெனை இறைவனிடம்
வரமாகப் பெற்றவரே
வாய்மைநிறை என்னப்பா
விரல்பிடித்து அரிசியிலே
எழுதவைத்த என்னப்பா
உரமாக என்னுள்ளே
உணர்வோடு கலந்துவிட்டார்!

மகாதேவ ஜயர் ஜெயராமசர்மா,
மெல்பேன், ஆஸ்திரேலியா

தோள்மீது எனைத்தாக்கி
தான்மகிழ்ந்து நின்றிடுவார்
வாழ்நாளில் வீழாமல்
வளரவெண்ணிப் பலசெய்தார்
மெய்வருத்தம் பாராமல்
எனையெண்ணித் தானுழைத்தார்
கண்ணெனவே காத்துநின்றார்
கருணைநிறை என்னப்பா!

பொட்டுவைத்த என்முகத்தை
கட்டிக்கட்டிக் கொஞ்சிடுவார்
பட்டுச்சட்டை வாங்கிவந்து
பரவசத்தில் மூழ்கிடுவார்
இஷ்டமுடன் தன்மார்பில்
எனையுறங்க வைத்திடுவார்
அஷ்ட ஊஸ்வரியமென்று
அனைவர்க்கும் சொல்லிடுவார்!

என்னப்பா!

நானுண்ட மிச்சமெலாம்
தானெடுத்துச் சுவைத்திடுவார்
அவர்பாதி நானென்று
அவருக்குள் எண்ணிடுவார்
உலகிலென்னை உயர்ந்தவனாய்
உருவாக்க உருவானார்
நிலவுலகில் என்னப்பா
நிகரில்லா தெய்வமன்றோ!

பட்டம்பல நான்பெற்றேன்
பதவிகளும் வகித்துநின்றேன்
கஷ்டம்பல பெற்றாலும்
கைகொடுத்தார் என்னப்பா
விருதுகளோ எனையணுகி
விரும்பிவந்து சேர்ந்தனவே
விரும்பிநின்ற என்னப்பா
விண்ணுலகு சென்றுவிட்டார்!

ஆளாக்கி விட்ட எந்தன்
அன்புநிறை அப்பாவை
அனுதினமும் எண்ணியெண்ணி
அமலந்து நிற்கின்றேன்
ஆண்டவனின் திருவுருவாய்
அப்பாவைக் காணுகிறேன்
அவர்நினைப்பை மனமிருத்தி
அவர்வாழ்த்தை வேண்டுகிறேன்!

‘நிகழ்காலத்தில் வாழ்தல்’

கலாபூஷணம் வீ.என்.சந்திரகாந்தியின் ஏழாவது வெளியீடான ‘நிகழ்காலத்தில் வாழ்தல்’ அவரது நான்காவது சிறுகதை தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. வீரகேசரி வாரமஞ்சரி , தினக்குரல் வாரமலர், ஞானம் மாதசஞ்சிகை , ஜீவந்தி மாத சஞ்சிகை ஆகியவற்றில் பிரசுரமான பன்னிரு சிறந்த சிறுகதைகள் தொகுப்பில் இடம் பிடித்துள்ளன. கவிஞர் தி.லலிதகோபனின் முகவுரையுடன் திரு.ப(f)பரினாஸ் ஸ்மைல் (SLAS) அவர்களின் அணிந்துரையும் நூலுக்கு அணி சேர்க்கின்றது.

இத்தொகுப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு கதையும் வேறுபட்ட பின்புலங்களில் வரையப்பட்டுள்ளன சிறப்பம்சமாக உள்ளது. வாசகர்கள் அறியாத ஆசிரியர் மட்டுமே நேரடியாக அனுபவித்து அறிந்த கரு ஒவ்வொரு பின்புலத்திலும் சிறப்பாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கதையின் முடிவுகள் எதிர்பாராதனவாக உள்ளதுடன் கதையோட்டம் எங்கும் திசை திரும்பாமல் சிறுகதைக்குரிய நியதியுடன் செல்கின்றது. 144 பக்கங்களையும் அழகிய அட்டைப்படத்தையும் கொண்ட நூலின் விலை ரூபா 400/= மட்டுமே.

வீ.என்.சந்திரகாந்தி 572A ஏகாம்பரம் வீதி திருக்கோணமலை என்ற விலாசத்துடன் தொடர்புகொண்டு நூலின் பிரதிகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தபால் செலவு ஆசிரியரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். மேலும் ஆசிரியருடனான தொடர்புகளுக்கு 0719392190 மற்றும் 026-2224706 ஆகிய தொலைபேசி இலக்கங்களை பயன்படுத்த முடியும்.

இச் சிறுகதை தொகுப்பு சிறுகதை பிரியர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை!

“மலைமுரசு” க.ப. சிவம்

இன்று கண்டியிலிருந்து எழுதும் தமிழ் பேசும் பத்திரிகையாளர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முத்த பத்திரிகையாளராகவும், வழிகாட்டியாகவும் திகழ்பவர் “மலைமுரசு” க.ப. சிவம் அவர்கள். வீரகேசரிகண்டி நிருபர் என்றால் இலங்கை பத்திரிகை உலகம் அறிந்த, தெரிந்த ஒரு பெயராகும். நண்பர் சிவம் அவர்கள் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பத்திரிகையாளராக விளங்கி வருபவர் அனுபவமிக்கவர்.

சிவத்திடம் உள்ள சிறப்பான அம்சம் என்னவெனில் இந்த 52 ஆண்டு காலப்பகுதியில் வீரகேசரியைத் தவிர வேறு எந்த பத்திரிகைக்கும் செய்தி எழுதியதில்லை என்பதாகும்.

கண்டி வர்த்தக பெருமக்கள் மத்தியிலும் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியிலும் மதிப்பும், மரியாதையும், செல்வாக்கும் உள்ள ஒருவராவார்.

கண்டி அம்பிட்டிய மீக்கனுவ பகுதியில் 13.05.1933 இல் கருப்பண்ணப்பிள்ளை, பச்சையம்மாள் தம்பதியருக்கு பிறந்த இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை அம்பிட்டிய சென்மேரிஸ் ஆர்.சி. தமிழ் பாடசாலையில் கற்றார். தனது உயர் கல்வியை கண்டி புனித சில்வெஸ்டர் கல்லூரியில் நிறைவு செய்தார்.

தனது மாணவ பருவத்தில் இருந்து சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றை வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

1949ஆம் ஆண்டு கவிஞர் எஸ்.எஸ்.நாதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “பகுத்தறிவு” இதழில் இவரது முதலாவது கட்டுரை வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் 50களில் வெளிவந்த “உரிமைக் குரல்” “நாம்” “தொண்டன்” “அண்ணா” “சமூக முன்னேற்றம்” “மலைப்பொறி” “விடிவு” போன்ற இதழ்களில் எழுதினார்.

சிவம் அவர்கள் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். தமிழில் மாத்திரமல்ல, சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறப்பாக உரையாற்றக் கூடியவர்.

தமிழ்நாட்டில் திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் தாக்கம் இலங்கையிலும் இளைஞர்களிடையே ஒரு பெரும் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. மலையகத்தில் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன் தலைமையில் மலையகமெங்கும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

சிவம் அவர்கள் தனது தந்தையாரின் தடையை மீறி தி.மு.க. கொள்கை பரப்பும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

தனது மேடை பேச்சின் திறத்தால் மலையக இளைஞர்களை எழுச்சி பெறச் செய்தார். தோட்டம் தோட்டமாக சென்று பகுத்தறிவுப் பிரசாரத்தை மேற்கொண்டார். பல கீர்திருத்தத் திருமணங்களை நடத்தி வைத்தார்.

தமிழ் நாட்டிலிருந்த தி.மு.க. தலைவர்களை இங்கு அழைத்து வருவதற்கு பெரிதும் உதவியவராக இருந்தார்.

முன்னாள் இலங்கைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் தோழர் ஏ. இளஞ்செழியன்தான் தனது அனைத்துக் துறைகளுக்கும் முதல் வழிகாட்டி என நன்றியுடன் கூறினார்.

1958ஆம் ஆண்டு கண்டியில் முத்தமிழ் மன்றம் எனும் அமைப்பை ஆரம்பித்து கலை, இலக்கிய, கலாசார நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளார்.

1959ஆம் ஆண்டு மலையகத்தில் இளைஞர்களிடையே ஒரு புதிய எழுச்சி ஏற்பட்டது. மலையக புத்தி ஜீவிகளை ஒன்றிணைத்து “மலைநாட்டு நல் வாழ்வு வாலிபர் சங்கம்” என்ற அமைப்பு இளைஞர்களின் தளபதி என்று போற்றப்பட்ட இர. சிவலிங்கம் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கலாநுஷணம் கண்டி. இரா.அ. இராமன்

மலையக மன்னன் என்று அன்று போற்றப்பட்ட பி.டி. இராஜன் ஐயாவின் வழி காட்டலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கத்தில் நண்பர் சிவம் முக்கிய பங்கேற்று அதன் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகத் திகழ்ந்தார்.

கண்டியில் 1958 வரை நல்ல பத்திரிகையோ, சஞ்சிகையோ வெளிவரவில்லை அதனைப் போக்கும் முகமாக கவிஞர் ஈழக்குமாரும், சிவமும் இணைந்து “முத்தமிழ் முழக்கம்” எனும் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார்கள். அவ்விதம் சில இதழ்களோடு தனது வாழ்வை முடித்துக் கொண்டது.

1960ஆம் ஆண்டு கண்டி சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் உருவானது. ஆம் அவ்வாண்டுதான் கவிஞர் ஈழக்குமாரும், க.ப. சிவமும் இணைந்து “மலைமுரசு” என்ற சஞ்சிகை ஆரம்பித்தார்கள். மலையக எழுத்தாளர்களை ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டுவரும் ஒரு பெரும்பணியை ஆரம்பித்தது “மலைமுரசு”

மலையகத்தில் முதன் முதலாக மலையகச் சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றை நடத்திய பெருமையும் “மலைமுரசு” சஞ்சிகையையே சாரும். இலங்கையில் “மறுமலர்ச்சிக் காலம்”, “செய்தி” காலம் போல, “மலைமுரசு காலம்” என்ற முத்திரையையும் பதித்துச் சென்றது இவ்விதம்.

நண்பர் க.ப. சிவம் கலை உலகிலும் கால் பதித்துள்ளார். 1965ஆம் ஆண்டு முதல் 1975 வரை கண்டியில் பல நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றினார்.

அத்துடன் கிஸ்லி எஸ். செல்லையா கண்டியில் மேடையேற்றிய பல நாடகங்கள், டாக்டர் நந்தி மேடையேற்றிய “குரங்குகள்” நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை மேடையேற்றிய “எதிர்பாராத முடிவு” போன்ற நாடகங்கள் மேடையேற்றுவதற்கும் தனது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கினார். 1965ஆம் ஆண்டு வீரகேசரி கண்டி நிருபராக நியமிக்கப்பட்டார். ஐம்பத்து நான்கு (54) ஆண்டு காலமாக வீரகேசரி நிருபராக மட்டும் இருந்து முத்திரை பதித்துள்ளார். “ மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்” “ மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை” “ மத்திய மாகாண இந்து மாமன்றம்” போன்றவற்றின் ஸ்தாபக உறுப்பினர் இவர்.

கண்டி கலா ரசிகர் மன்றம், மலைய கலை இலக்கியப் பேரவை, மலையக கலை, கலா சார சங்கம் (இரத்தின தீபம்) இரத்தினபுரி நல்லுறவு ஒன்றியம் போன்ற அமைப்புகள் இவரை பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளன.

1994ஆம் ஆண்டு இந்து கலாசார

அமைச்சின் தேசிய சாகித்திய விழாவில் விருதும் “தமிழ் மணி” பட்டமும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1998ஆம் ஆண்டு மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவில் விருது, சான்றிதழ், பொற்கிழி வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

கடந்த ஆண்டு இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம் நடத்திய சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருது வழங்கும் வைபவத்தில் சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருதினை இவர் பெற்றார்.

இவரது கலைப் பணிகளையும் மதித்து அரசு கௌரவமான கலாபூஷணம் பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. மலையக கலை கலாசார சங்கம் க. ப. சிவம் அவர்களைப் பாராட்டி “இரத்தின தீபம்” பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் சங்கம் தங்க சான்றோன் விருதும் வழங்கப்பட்டது. நடிகர் காமினி பொன்சேகா தயாரித்த சிங்களத் திரைப்படமான ‘சாகரயா மெத்’ என்ற திரைப்படத்தில் சிறு பாகம் எற்றி நடத்துள்ளார்.

எம்மை விட்டு, பத்திரிகை உலகை விட்டு பிரிந்து செல்லும் வீரகேசரியின் மூத்த பத்திரிகையாளர் அமார் க.ப. சிவம் அவர்களுக்கு எங்களது ஆழ்ந்த கண்ணீரை காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

குமாரசாமிப் புலவருக்கு பொ. பாண்டித்துரை

அவர்கள் எழுதிய கடிதங்களில் ஒன்று:

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

29-11-01

ஐயா,

தாங்கள் மதுரைச் சங்கத்தின் கல்வியங்கத்தவருள் ஒருவராக அமர்ந்து செந்தமிழ்ப் பாடிவருந்தீங்கு வேண்டுவனவற்றைப் புவதற்கு மனமுடந்து வரவருந்த சம்மதப் பத்திரிகையைக் கண்ணூற்றுப் பெருமதீழ்ச்சயடைந்தேன். இவ்வாறு அன்புகூர்ந்து மனமுடந்து வாக்குதவிய தங்கட்கு அநேக வந்த அன்பு அளிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம், பொ. பாண்டித்துரை

எழுதத் தூண்கும் எண்ணிக்கை

யோசியீ துரை மனோகரன்

நேசியுக்குரிய ஒரு பெருந்தகை

உலகில் பலரின் இழப்புகள் சாதாரணமானவை. ஆனால், சிலரின் இழப்புகள் ஈடுசெய்ய முடியாதவை. அத்தகைய ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்புகளில் ஒன்றுதான் பத்திரிகையாளர் க.ப.சிவத்தின் இழப்பும் ஆகும். மலையகம் என்றதும், இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் உடன் ஞாபகத்துக்கு வரும் பெயர்களுள் ஒன்று, க.ப.சிவம் ஆகும். அந்த அளவுக்கு, மலையக வளர்ச்சியைத் தமது உயிர்பூச்சாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர், அவர்.

மலையகத்தில் 1960களில் முத்தமிழ் முழக்கம், மலை முரசு ஆகிய இதழ்களின் தோற்றத்திலும், வளர்ச்சியிலும் க.ப.சிவத்தின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து காலமாகும் வரை வீரகேசரி பத்திரிகையின் கண்டி நிருபராகவே நீண்டகாலம் கடமையாற்றிய பெருமை அவருக்கு உரியது. அறுபதுகளில் நாடகத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக அவர் விளங்கினார். மேடையில் ஏறினால், அடித்தொண்டையால் எப்போதும் மலையகம் பற்றி உணர்ச்சிகரமாகவே அவர் பேசுவார். எல்லோரையும் அன்புடன் நேசிக்கும் இயல்பு கொண்டவர், அவர். தமிழ், முஸ்லிம் மக்களும், அரசியல்வாதிகளும் மட்டுமல்லாது, சிங்கள மக்களும், சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் கூட அவரை மிகவும் நேசித்தனர். அவர் தமது வாழ்நாளில் பல்வேறு விருதுகளையும் பெற்றுக்கொண்டார். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச்சங்கமும் அவருக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. மத்திய மாகாண முத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் போஷகரில் ஒருவராகவும் அவர் விளங்கினார்.

எளிமை என்பது, க.ப.சிவத்தோடு கூடப் பிறந்த உறவு. அவர் பகிரங்கப் படுத்தப்படாத காந்திய வாழ்வு வாழ்ந்தார். நீண்ட காலமாகக் காலில் செருப்புப் போடா மலே நடந்துதிரிவார். குடும்பத்தினர் வற்புறுத்தியே பிற்காலத்தில் செருப்பு அணியத்

தொடங்கினார். குடும்பத்தினர் தமக்காகச் சிரமப்படக்கூடாது என்பதற்காக, தேநீர் கூடத் தாமாகக் கேட்டுவாங்கி அருந்தமாட்டார். அவர்களாக அவரின் தேவை அறிந்து கொடுத்தால் மட்டும் குடிப்பார். காலை, பகல் உணவுகளைத் தவிர்த்துக்கொள்வது அவரின் வழக்கம். இரவில் மட்டுமே அவர் உணவு உண்பார். அவரின் இத்தகைய விசித்திரமான வாழ்வுப் போக்கைப் பற்றி, அவரது மருமகனே ஒருமுறை தனிப்பட என்னுடன் பேசும்போதும், இரங்கலுரை ஆற்றும்போதும் தெரிவித்தார்.

க.ப.சிவம் இறுதிவரை தொழில் பக்தி மிகுந்த ஒருவராகவே வாழ்ந்தார். சத்திய வேட்கை மிகுந்த பத்திரிகையாளராகவே தமது வாழ்வை அவர் அமைத்துக்கொண்டார். மத்திய மாகாணத்தின் பல்வேறு பத்திரிகையாளர்களுக்கும் அவர் பிதாமகராகவே விளங்கினார். 1970களில், அப்போதைய அரசு பெருந்தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கியபோது, பெருந்தோட்ட மக்கள் பட்ட துன்பங்களைப் பத்திரிகையில் வெளிக் கொணர்ந்ததற்காக, அப்போதைய பேரினவாத அரசியல்வாதி ஒருவரால் துப்பாக்கிமுனையில் க.ப.சிவம் மிரட்டப்பட்டபோதும், 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்' என்ற தோரணையில், தமது கருத்தில் அவர் உறுதியாக நின்றார்.

சிவம் நீண்டகாலமாக என்னுடனும் மிகவும் அன்புடன் பழகிவந்தவர். அவர் பற்றி ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ப்ரியநிலா இதழில் நான் எழுதியுள்ளேன். அவரைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம், அவரது பத்திரிகைப் பணி உள்ளடங்கலாக, அவரின் கலை, இலக்கிய, சமூக, அரசியல் அனுபவங்களை எழுத்தில் கொண்டுவருமாறு கூறுவேன். அவரும் மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்துக்கொண்டு சம்மதிப்பார். ஆனால், எனது எதிர்பார்ப்பு கடைசிவரை நிறைவேறவில்லை. அவரின் மகள் பரிமளா, கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்

லூரியில் எனது மனைவியின் மாணவியாகவும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது மாணவியாகவும் கற்றிருக்கிறார். அவரது மருமகனும், கண்டி இந்து சிரேஷ்டக் கல் லூரியின் அதிபருமான சிவகுமார், எனது நல்ல நண்பர்.

சிவத்தின் இறுதிச் சடங்கின்போது, நானும் கலந்துகொண்டு, இறுதி அஞ்சலியும் செலுத்தி, இரங்கலுரையும் ஆற்றினேன். அரசியல்வாதிகள், பத்திரிகையாளர்கள் உட்படப் பலரும் கலந்துகொண்டு, இரங்க லுரைகள் ஆற்றினர். ஆனால், அவர் நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றிவந்த வீரகேசரி நிறுவனம் சார்பாக யாருமே அந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு, அவருக்கு இரங்கலுரை ஆற்றவில்லை என்பது சோகமான ஒரு பதிவு.

நம்மல் ஒற்றுமை நீங்கிடல்...

நமது நாட்டில் இனங்களுக்கு இடையிலான பிரச்சினைகளுக்கு ஒருபோதும் குறைவில்லை. நல்லதே நடக்கவேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், நடப்பவை என்னவோ எதிர்மாறாகத்தான் நடக்கின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தில் நீண்டகாலமாகப் பிட்டுத் தேங்காய்ப் பூவும் போல வாழ்ந்துவந்த தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் இன்று தேவையின்றி முரண்பட்டுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. சுலபமாகத் தீர்த்திருக்கக்கூடிய இப்பிரச்சினை, இன்று பூதாகரமாகப் பெருப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

கல்முனை வடக்கு உப பிரதேச செயலகம் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பது, தமிழ் மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கை. அக்கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால், அக்கோரிக்கையின் நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஒரு சாரார் தயங்குவதும், பிரித்தாளும் கொள்கையில் பழகிப்போன அரசுகள் அசமந்தமாக இருப்பதும், தமிழர் களின் வாக்குகளைப் பெற்று, தமது அரசியல் ஆசனங்களை ஒவ்வொருமுறையும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, அரசுகளின் வாய் மொழி களை ஏமாளித்தனமாக நம்புவதுமே இப் பிரச்சினையை இவ்வளவு தூரம் வளர்த்து வந்துள்ளன.

இப்பிரச்சினையில் ஆச்சரியமான முறை யில், தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையின்

நியாயத்தினை உணர்ந்து, பௌத்த தேரர்களும் ஆதரவு தெரிவித்துப் பங்குபற்றியுள்ளார்கள். 'கீரைக்கடைக்கும் எதிர்க்கடை வேண்டும்' என்ற ஆர்வத்தில், ஒரு சாரார், கோரிக்கையின் நியாயத்தை ஏற்க மறுத்து, இன்னொரு 'போராட்டத்தையும்' நடத்தியிருந்தனர். வழக்கம் போல ஆட்சியாளர்களும் பிரச்சினையின் சூட்டைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கால அவகாசம் கோரிச் செய்தி அனுப்பியிருந்தனர். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் முக்கியஸ்தர் ஒருவர், வேறும் சில அரசியல்வாதிகளோடு வந்து, நாட்டின் முக்கியஸ்தர் ஒருவர் கொடுத்தனுப்பிய செய்தியைத் தமிழில் வாசித்துக் காட்டி, அரசுக்கான தமது நன்றிக்கடனைச் செலுத்திக்கொண்டதோடு, தமிழ்மக்களுக்கான தமது 'பணியை'ச் செவ்வனே நிறை வேற்றியதாகத் திருப்திகொண்டு, மக்களின் வெறுப்பையும் இலகுவாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

கல்முனை வடக்கு உப பிரதேச செயலகம் தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்ற தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கையை மறுப்பதற்கு, எவரிடமும் நியாயமான காரணங்கள் எவையும் இல்லை. சில அரசியல்வாதிகள், ஒருவகையான ஆதிக்க வெறித்தனத்தில் வாய்க்கு வந்தபடி ஏற்கமுடியாத காரணங்களைக் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், அப்படி எதிர்ப்பவர்கள் வசதியாக ஒன்றை மறந்துவிடுகின்றனர். கடந்த கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலின்போது, 11 ஆசனங்களைப் பெற்ற தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, 7 ஆசனங்களை மட்டுமே பெற்ற முஸ்லிம் காங்கிரஸுக்கு முதலமைச்சர் பதவியை வழங்கி, தனது பெருந்தன்மையைக் காட்டிக்கொண்டது. இராஜதந்திரம் என்ற பெயரில், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு முட்டாள்தனமாக நடந்துகொண்டது என்ற விமர்சனமும், அக்கட்சிமீது இன்றுவரை உண்டு. இலங்கை வரலாற்றில் இத்தகைய 'பெருந்தன்மையை' இதுவரை வேறு எந்தக் கட்சியும் காட்டிக்கொண்டதாக நினைவில் இல்லை. அப்படி இருந்தும், நியாயமான காரணங்களுக்காகக் கல்முனை உப பிரதேச செயலகத்தைத் தரம் உயர்த்துவதை ஒருசாரார் எதிர்ப்பதில் எந்த வகையில் நியாயம் உண்டு என்பது புலப்படவே இல்லை. முஸ்லிம் மக்கள் இயல்பாகவே நல்ல சுபாவம் கொண்டவர்கள்.

மற்றவர்களுக்கு நல்லதே செய்யவேண்டும் என்ற இறைபக்தி கொண்டவர்கள். ஆனால், கணிசமான முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் தமிழ் அரசியல்வாதிகளுக்கு ஒரு முகத்தையும், முஸ்லிம் மக்களுக்கு இன்னொரு முகத்தையும் காட்டிப் பழகிவிட்டார்கள். அதில் இருந்து அவர்கள் மீட்சி பெறுவது இலகுவான காரியம் இல்லை.

கிழக்கில் அந்நியோன்யமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் இப்போது எதிரும் புதிருமாக மாறிவிட்டார்கள். ஒற்றுமையாகச் செயல்பட்டு, தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்கவேண்டிய இந்த இரு சாராரும் இன்று பிளவுபட்டு நிற்கிறார்கள். ஒருவரது நியாயத்தை மற்றவர் மதித்து நடந்தால், இந்நாட்டில் பிரச்சினைகளுக்கே இடம் இல்லை. 'நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கிவிட்ட அனைவர்க்கும் தாழ்வே.'

தேவையற்ற தீர்ப்பு முடிவுகள்

ஏப்ரல் 21 இன் பின்னர், 'நாடு நடக்கிற நடப்பிலே நல்லது கெட்டது தெரியல்லே.' எல்லாம் தலைகீழாக மாறி, 'மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்' என்பது போல ஆகிவிட்டது. முக்கியமாக முஸ்லிம் மக்கள் மீதான மற்றவர்களின் பார்வையில் பாரிய வித்தியாசம் தெரிகிறது. அம்மக்களோ, சொல்லவும் முடியாமல் மெல்லவும் முடியாமல் மனத்துக்குள் தவித்துக் கொண்டும், குமைந்துகொண்டும் இருக்கின்றனர். அவர்களில் பலர் ஏதும் அறியாத அப்பாவிக்கள். நல்லெண்ணம் படைத்த முஸ்லிம் மக்கள், இயன்றவரை நாட்டின் அனைத்து இன மக்களோடும் இணைந்துவாழ முயற்சிக்கின்றனர். ஆனால், எங்கே மற்ற இன மக்கள் தங்களைப் புறம்தள்ளிவிடுவார்களோ என்ற இயல்பான பயம் இப்போது அவர்கள் மத்தியில் ஓரளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்மைய அசம்பாவிதத்தின் பின், அம் மக்களின் இயல்பான மனோநிலை சற்றுப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களைச் சகஜ நிலைக்குக் கொண்டுவருவது, நாட்டுமக்கள் அனைவரதும் பெரும் கடமையாகும்.

ஏப்ரல் 21இன் பின், சில முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்புணர்வின் காரணமாக, யாரும் சற்றும் எதிர்பாராத முறையில் அமைச்சரவையில்

இருந்து முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் அனைவரும் ஓட்டுமொத்தமாகப் பதவி விலகினர். உண்மையில் அவர்கள் பதவி விலக வேண்டிய அவசியம் எதுவும் கிடையாது. அமைச்சரவையில் ஒரு முஸ்லிம் அரசியல்வாதிக்கு எதிராக மட்டுமே குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. தம்மீதான விசாரணை முடியும்வரை, தற்காலிகமாக அவர் தமது பதவியை ராஜினாமாச் செய்திருந்தால், அவர் மீது ஒரு மதிப்பு இயல்பாகவே எழுந்திருக்கும். இப்படிக் கூண்டோடு பதவி விலகிவிட்டு, அவதிப்படத் தேவையில்லை.

முஸ்லிம் அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரை, இச்செயலை அவர்கள் வரலாற்றில் ஓர் ஏடு என்று கருதியிருக்கலாம். ஆனால், அது வரவேற்புக்கோ அல்லது பாராட்டுக்கோ உரிய ஒன்றல்ல. அவர்களது பதவி விலகலால், முஸ்லிம் சமுதாயத்துக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. பதிலாக, அவர்களது பதவி விலகல், விஷயம் அறிந்தவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தையே ஏற்படுத்தியது. ஆளுக்கொரு கட்சியை வைத்திருக்கும் முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், அவர்களது கட்சிகளின் பிரகடனப்படுத்தப்படாத உயர் 'அரசியல் கொள்கை'யாக விளங்குவது, மந்திரிப் பதவி. உயிரைக் கைவிட்டாலும், அவர்கள் மந்திரிப் பதவியைக் கைவிடமாட்டார்கள் என்று மக்கள் நினைத்திருந்தவேளையில், அவர்கள் தமது மந்திரிப் பதவிகளில் இருந்து விலகியது ஆச்சரியமான விடயமே.

என்றாலும், அதிக காலம் பொறுமை காட்ட முடியாமல், இருவர் மீண்டும் மந்திரிப் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டது வரவேற்புக்கு உரிய விடயமே. மற்றவர்கள் வெளியுலகுக்குத் தம்மைத் தியாகிகள் போலக் காட்டிக்கொண்டாலும், மனத்துக்குள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தத் தவிப்பு? மீண்டும் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் என்ன தவறு? அரசியல்வாதிகளின் தேவையற்ற தீர்ப்பு முடிவுகள், மக்களையும் பாதிக்கும். சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனங்களையும் பாதிக்கும்.

சம கால இலக்கிய கழிவுகள்

பொன்ஷூக்கண்ட கனடா எழுத்தாளர் குரு அரவிந்தனுடனான கலந்துரையாடல்

ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் ஏற்பாட்டில், பொன்ஷூக்கண்ட கனடா எழுத்தாளர் குரு அரவிந்தனுடனான கலந்துரையாடல் 16-06-2019 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் இசைத்தார். ஞானம் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் வரவேற்புரை ஆற்றினார். பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம், திரு.பாரதி இராஜநாயகம் ஆகியோர் வாழ்த்துரைகளை வழங்கினர். குரு அரவிந்தனின் 'நினைவே நிழல்' என்று சிறுகதைத் தொகுதியின் விமர்சன உரையை 'தகவம்' செயலாளர் திருமதி வசந்தி தயாபரன் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து 'கனடாவில் தமிழர் பண்பாடும் இலக்கியமும்' என்ற தலைப்பில் குரு அரவிந்தன் உரையாற்றினார். ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் சார்பில் குரு அரவிந்தன் 'கதாவித்தகர்' விருது வழங்கி பென்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். ஞானம் இணை ஆசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் நிகழ்ச்சிகளைத்தொகுத்து வழங்கினார். விழா தொடர்பான படங்களை இங்கு காணலாம்.

மறைந்து போன ஈழத்து தமிழ் நூல்கள்

கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கம் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் 14.06.2019 அன்று திருமதி வசந்தி தயாபரன் தலைமையில் "மறைந்த போன ஈழத்து தமிழ் நூல்கள்" என்ற தலைப்பில் திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் உரையாற்றினார். தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது.

வாசகர் பேசுதாரார்

ஞானம் 228ஆம் இதழ் சற்றுத் தாமதமாகவே கிடைத்தது. நண்பர் அந்தனி ஜீவாவின் நேர்காணல் விடயம் பொதிந்ததாகவும் சுவாரஷ்யமாகவும் இருந்தது. ஆனால், அவருடைய உயிர்மூச்சான கொழுந்து சஞ்சிகையைப் பற்றி தாங்களும் எதுவும் கேட்காததும், அவரும் அதுபற்றி எதுவுமே இந்நேர்காணலில் பேசாததும் ஒரு பெருங்குறைபாடாகவே எனக்குத் தோன்றியது. கண்டியில் அவர் இருந்தபோது எத்தனையோ இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, வெற்றி தோல்விகளில் உழன்று, சலிப்படைந்து, தன் இலக்கியப் பணிகளைச் சிறப்பாகத் தொடரமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் கொழும்புக்கு வந்தார். ஞானத்தின் பேராதரவோடு அவர் ஆற்றிவரும் இலக்கியப் பணிகள் போற்றத்தக்கன.

இவரைப் போலவே, இன்னொரு இலக்கிய ஆர்வலர் கண்டியில் கடந்த கால்நூற்றாண்டுக்கு மேலாக, முக்கியமாக மலையக மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, பெரும்பாடுபட்டு வருகின்றார். அவர்தான் 'அகிலம்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் கலாபூஷணம் திரு.K.V.இராமசாமிJ.P. அவர்கள். அவர் இப்போது கொழும்பில் வசித்தாலும், இவ்வருடம் மார்ச் மாதம் 24ஆம் திகதி, அவர் 'அகிலம்' சஞ்சிகையின் வெள்ளிவிழா மலரை வெளிக்கொணர்ந்ததோடு, மலையக மாணவர்களுக்கு பலபோட்டிகளை நடத்தி, அதன் பரிசளிப்புவிழாவையும் கண்டி திருத்துவக் கல்லூரி கேட்போர் கூடத்தில் மிகப் பிரமாண்டமாக நடத்தினார்.

—**அ.சந்தியாகு, கண்டி.**

செம்பியன் செல்வன் 2018 ஞாபகார்த்தப் போட்டியில் நாலாவது பரிசுபெற்று, ஞானம் ஏப்ரல் மாதசஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட எனது சிறுகதையை அவுஸ்திரேலியாவின் SBS வானொலியில் கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை 16/6/2019 அன்று ஒலிப்பரப்பினார்கள். இக் கதை கொழும்பில் வெளியாகும் ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது எனவும் கூறியுள்ளேன்.

எனது கதையை உங்கள் சஞ்சிகையில் பிரசுரித்ததற்கு நன்றியும் கூறி, அதன் ஒலி வடிவத்தின் 'லிங்கை' (இணைப்பை) கீழே இணைத்துள்ளேன். — **தேவகி கருணாகரன், அவுஸ்திரேலியா**

தங்களின் மலர் கிடைத்து மகிழ்வுற்றேன். இலக்கியச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் இருபது ஆண்டுகள் என்பது மிக நீண்ட காலம்தான். அதிலும் நீங்கள் ஆரம்பித்து நடைபயின்ற காலம் ஆபத்தானதும் கூட. எல்லாப் பக்கத்தாலும் தங்கள் புத்திசாலித்தனம் இதில் முக்கியம் பெற்றது என நான் கருதுகிறேன். உண்மையும் அதுதான். இந்த இடைவெளியில் எத்தனை எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களைத் தரமான இலக்கிய வாதிகளாகத் தரமுயர்த்தி மகிழ்ந்திருக்கிறீர்கள். இதுவே ஒரு சஞ்சிகை மேற்கொள்ளும் அதிகூடிய சிறப்பென நான் நினைக்கிறேன். எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் நன்றியுடையவர்களாக வலம் வருவதை நான் நேரில் கண்டிருக்கிறேன். இது உங்களின் வெற்றிதானே!

ஒரு சஞ்சிகை வெளி வந்ததும் அடுத்த சஞ்சிகை எப்போது வரும் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்க்கும் எங்கள் எதிர்பார்ப்பிற்கு மாதம்தோறும் தீனிபோடும் 'ஞானம்' ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு இலக்கியமே. சஞ்சிகைக்கு அப்பால் தரமான ஆக்கங்களைத்தந்து புகழ்பெற்றவர் நீங்கள். ஐரோப்பாவிற்கு தம்பதிகளாக வருகை தந்தபோது, அதுவும் இலக்கிய நிகழ்வாக அமைந்தபோது, நானும் டென்மார்க்கில் முதலில் சந்தித்தபோது ஒரு பெரியமனிதருக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மரியாதையோடு கூனிக்குறுகி நின்றபோது, அனைத்தையும் முறியடித்து நட்போடு முகமலர்ந்த அந்த மனிதரைக் கண்டு பெருமைகொண்டேன். சிரிப்பும்கலகலப்பும்திறைந்த ஞானம் ஆசிரியரை அங்குகண்டு மகிழ்ந்தேன். இவையெல்லாம் இவரின் வெற்றியின் ரகசியங்கள். அறிமுகப்படுத்தி வைத்த டென்மார்க் எழுத்தாளர் திரு ஜீவகுமாரன் அவர்களுக்கு இவ்வேளை நன்றிகளைக் கூறிக் கொள்கிறேன். அன்றைய இலக்கிய நிகழ்விலும் அதன் பிறகு யேர்மனியிலும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் வெளியீடு செய்த 'செவ்வரத்தை' நூல் அறிமுகத்தின் போதும் பிரதம விருந்தினராகக்கலந்து சிறப்பித்தீர்கள். தங்கள் பாரியார் நூல் விமர்சனம் செய்து மகிழ்வித்தார். இது சம்பந்தமாக தங்களின் அனுமதி கேட்க நான் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டபோது எந்தவித மறுப்பும் தெரிவிக்காது சம்மதித்த உங்கள் பெருந்தன்மையை இப்போதும்

நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நன்றிகள். கனதியான புலம்பெயர் இலக்கியங்களை அவர்களின் ஆக்கங்களைக்கொண்டு படைத்தளித்தீர்கள். ஐரோப்பிய -மேற்கத்திய நாடுகளில் கூட பல ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இலக்கியச் சேவையாற்றிவருவதை அறியமுடிகிறது. இருபது ஆண்டுகளை சாதனைகளோடு நிறைவு செய்யும் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்த உங்களுக்கும் குடும்பத்தாருக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வளர்ச்சிப் பாதையில் புதிய எழுச்சியை வழங்க நலமும் வளமும் பெருகுமென நம்புகிறேன்.

- வயான்.புத்திசிகாமணி.. யேர்மனி

ஞானம் இதழில் வாகரைவாணன் எழுதிய மொழி - சில சிந்தனைகள் குறித்த கட்டுரை, இந்தி - தேசியம் - ஓற்றை மொழி - மும்மொழி என மொழி - மொழி சார்ந்த பிரச்சனைகள் என தமிழகம் தத்தளிக்கும் இக்காலக்கட்டத்தில் மிக பயனுள்ள ஒரு கட்டுரை. எழுத்துகள் பிறக்கும் இடம் (ஒலி பிறக்குமிடம் என இருக்க வேண்டும்) எட்டு எனத் தொல்காப்பியர் சொல்லியிருந்தாலும் ஒலி பிறப்பது, 'நா'விலிருந்துதான். லத்தீன் மொழியில் நா என்பதற்கு LINGUA என்று பெயர். இதிலிருந்து பிறந்ததுதான் LANGUAGE. ENGLISH ஏன் ஆங்கிலம் என அழைக்கப்படுகிறது...? என்கிற சந்தேகம் எனக்கு நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வந்தது. அச்சந்தேகத்தை இக்கட்டுரை போக்கியுள்ளது. இந்தோ- ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியில் ஒன்று ஜெர்மன். இதன் கிளை மொழியான ஆங்கிலம் அதன் ஆரம்பக் காலத்தில் Anglo-saxon என்றே அறியப்பட்டது. இம்மொழிக்கான காலம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு. இம்மொழி மிகக்குறுகிய காலத்தில் ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, லத்தீன் சொற்களை உள்வாங்கி உலக மொழி என்கிற அளவிற்கு வளர்ந்திருப்பது வியப்பாகத்தான் உள்ளது. இக்கட்டுரையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் துறைப் பேராசிரியராக விளங்கிய டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம் அவர்களின் மொழிப் பகுப்பு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. ஒட்டு மொழி. உட்பிணைப்பு நிலை மொழி என்கிற இரு வகைகளின் கீழ் பிரித்துள்ளார். துருக்கி, தமிழ் இரண்டும் ஒட்டு மொழி. பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளைத் தமிழிலுள்ள பகுபதங்கள் கொண்டிருக்கின்றமையே அதனை ஒட்டு மொழி என்றும், கிரிக், லத்தீன், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் இலக்கணக்கூறுகள், வேர்ச்சொல்லோடு மிகவும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதால் உட்பிணைப்பு நிலைமொழி என்றும் கொள்வது மொழிகுறித்த மேலாய்வுக்கு தேவையான ஒன்று. CULTUERE என்கிற சொல்லிற்கு டிகேசி பண்பாடு என இணையான சொல் தந்தது, PRETTY, HANDSOME என்கிற இரு சொல்லிற்கும் தமிழில் அழகு என்றே பொருள் கொள்வது, ENGLISH LAND - ENGLAND, TAMIL LAND தமிழ்நாடு இரண்டும் மொழிகளான தேசம் என்கிற இடம் நிலம் - மொழி இணைப்புச் சார்ந்த ஒரு பதிவு. மொழி மனிதனைப் பண்படுத்தும் அதே நேரம் வெறியுமுட்டும் என்கிற இடத்திற்கு வந்து முடிகிறது அக்கட்டுரை. ஞானம் இதழுக்கு என் நன்றி!

அண்டனூர் சுரா - தமிழ்நாடு

'ஒரு புறம் நாகம் மறுபுறம் வேடன்'

இவ்வாண்டு சித்திரைத் திங்கள் 21இல் இலங்கையில் 'சர்வதேசமும் அஞ்சும்' ஐ.எஸ். பயங்கரவாதம் அரங்கேறிய பின்பு கொழும்பு மறை மாவட்டப் பேராயர் மல்கம் றஞ்சித் அவர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டியுள்ள பேராசிரியர் துரைமனோகரன் (ஞானம் ஆனி இதழ்) கடந்த காலத்தில் தமிழர் பல்வேறு இன்னல்களுக்குட்பட்டிருந்தபோதும் அவற்றுக்கெதிராக ஆயர் குரல் கொடுக்கவில்லையே என்ற விமர்சனமும் உண்டு என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை முற்றிலும் உண்மை.

இது தொடர்பில் இரண்டொரு செய்திகளை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். பேராயர் மல்கம் றஞ்சித் அவர்களை ஒத்தவர்தான் மன்னார் மறைமாவட்டத்தின் முன்னாள் ஆயர் இராயப்ப யோசப் ஆண்டகை அவர்கள். சமயப்பற்றும் தமிழ்ப் பற்றும் சரிசமமாகக் கொண்ட இவரை முன்னாள் அமைச்சர் றிசாட் பதியூதீன் நாடாளுமன்றத்தில் கண்டித்துப் பேசியது பத்திரிகையில் வெளிவந்த பின்பும் "மௌன விரதம்" பூண்டிருந்தவர்தான் மல்கம் றஞ்சித் ஆண்டகை அவர்கள்.

இதுமட்டுமல்ல, சில வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழர்களுக்கெதிரான விதத்தில் பேராயர் மல்கம் றஞ்சித் தெரிவித்திருந்த கருத்தை எதிர்த்து நான் எழுதியது 'மன்னா' மாத இதழில் வெளியானது.

அவ்விதழின் அன்றைய ஆசிரியர் வண. தமிழ்நேசன் அடிகளாரும் பேராயரின் அக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை அவரது ஆசிரிய உரையும் (Editorial) வெளிப்படுத்தியது.

இதிலிருந்து பேராயர் மல்கம் றஞ்சித் தமிழர்களுக்கெதிரான தோற்றப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது புலனானது. “மரத்தால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தது போல” சிங்களப் பேரின வாதத்தால் சிதையுண்டு சீரழிந்து போன தமிழர்களை ‘அகில உலக’ ஐ.எஸ். பயங்கரவாதமும் ‘பதம்’ பார்த்து விட்டதை எண்ணி மனம் பதறாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் பேராயர் மல்கம் றஞ்சித் அவர்கள் ஆற்றிய ‘அமைதிப்பணி’ தமிழருக்கானதல்ல என்பதை மனச்சாட்சியுள்ள தமிழ்க் கிறிஸ்தவனாகிய என்னால் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூற முடியும்.

இலங்கைத் தமிழரின் இன்றைய பரிதாப நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது ‘ஒரு புறம் நாகம் மறுபுறம் வேடன் இரண்டுக்குமிடையே அழகிய கலைமான்’ என்னும் திரைப்படப்பாடல்தான் நினைவுக்கு வருகிறது.

229ஆம் இதழுடன் 20ஆவது அகவையில் கால்பதிக்கும் ‘ஞானம்’ இதழுக்கு என் ஆழ்ந்த வாழ்த்துக்கள். நடுநிலைபேணி, நற்சிந்தனையுடன் ஒழுகும் ஓர் ஆசிரியரை மையமாகக் கொண்டு சஞ்சிகை தவறாது மலர்வது மட்டுமல்ல, அதன் தனித்துவ சிந்தனை, அதன் புகழைப் பாடும். இதில் இரு மொழிகளில்லை. எதிர்காலம் ஒளிமயமாக இருக்கும். சந்தேகமில்லை. வாழ்க, வளர்க, வல்லமையுடனே.

கடந்த 228ஆம் இலக்க ‘ஞானம்’ இதழில் அந்தனி ஜீவாவின் ‘எனது பழையடயரிலிருந்து என்ற கட்டுரையைப் படித்தேன். மாமேதை கார்ல்மார்க்ஸ் நல்லதொரு சிந்தனையாளர். அவர் சிந்தனையில் உதித்ததே “மதம் ஒரு அயினி” என்ற வார்த்தையும், இதற்கு காரணமுமிருந்தது. கார்ல் மாக்ஸின் தந்தை யூதமத போதகர். அவர் கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவினர். இதனால் இருமதப் பிரிவினர்களும் அவரை சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்த்தனர். இருதரப்பினராலும் ஒதுக்கப்பட்டது கார்ல் மாக்ஸுக்கு மதங்களின் மேல் வெறுப்புத் தோன்றக் காரணமாக அமைந்தது. ‘மதம் அபின்’ என்றார். மதங்களைப் பற்றி அவர் சிந்தித்திருந்தால் அவர் எண்ணக் கருவில் மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கலாம். இதைச் சிலர் ஏற்பார்கள். சிலர் ஏற்கமாட்டார்கள். பழைய சிந்தனையை நினைவூட்டிய அந்தனி ஜீவாவுக்கு நன்றி.

இல.229ம் ஞானம் இதழில் பேராசிரியர் துரைமனோகரன் தமது பக்தியெழுத்தில் நல்லது நடைபெறவேண்டும் என்ற தலைப்பில் பாதுகாப்பு தரத்தினர் தமது கடமைகளை இயன்றவரை செய்து வருகின்றனர் என்றார். உண்மைதான்? மும்மொழிகள் நல்லதுதான். யார் மனதில் எது இருக்கிறது அறியேன். ஆனால் மொழிகள் மனிதனுக்காகவே அன்றி மனிதன் மொழிக்காக அல்ல, பலாத்காரம், வற்புறுத்தல் கூடாது. அதிலும் மொழிவெறியும் கூடாது. எல்லாம் நல்லது, நல்லவிதமாக நடக்கும். நன்றி.

- யாணந்துறை எம்.பி.எம்.நிஸ்வான்.

சென்ற இதழில் வெளிவந்த குரு அரவிந்தனின் பேட்டி கனடாவில் இடம்பெறும் கலைஇலக்கிய முயற்சிகளை வெளிக் கொணர்வதாகவும் அவரது படைப்பு முயற்சிகளை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்தது. அட்டைப்பட அதிதி கண. மகேசுவரன் பற்றி ச.முருகானந்தன் சிறப்பான பதிவினைத் தந்துள்ளார். விவேகானந்தனார் சதீஸ் எழுதிய சிறுகதை நல்லதொரு மகனாகப்போகிறேன் சிறந்த கதை. பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் எழுதியகட்டுரை ‘இலட்சக் கணக்கான பிரதிகள் விற்கும் ஆங்கில நாவல்கள்’ மூலம் பல தகவல்களை அறிய முடிந்தது. இப்படியான கட்டுரை பயன்மிக்கது. நமது எழுத்தாளர்களும் புதிய கோணத்தில் நாவல்கள் படைக்கலாம் என்ற சிந்தனையைத்தரவல்லது.

மு.தயாநிதி,புரந்தன்

வாகரைவாணனின் கட்டுரைகள் மொழியார்வம் உள்ளோர்க்கு விருந்தளிப்பவை. **catamaran** (கட்டுமரம்), **Cheroot** (சுருட்டு), **Mulligatawny** (மிளகு தண்ணீர்), **Pariah** (பறையா) போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு வந்த **lone words** (ஆகக் கொள்ளப்படுகின்றன).

சட்டத்தரணியான வீ. கமால் அஹமட்டின் கட்டுரைகள் ஆங்கில மொழிமூலம் கல்வி கற்று, ஆங்கில இலக்கியத்துடன் உறவாடி ஆங்கில நூல்களே அதிகமாக வாசித்து பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைக்க மறந்த என்போன்றோருக்குப் பலத்த அடி கொடுப்பவை. அவரது பணி தொடரட்டும்.

வே. தில்லைநாதன், திருகோணமலை.

•••

- ஈழத்து இலக்கியத்தின்
- ஈடற்ற வரலாறே
- ஞாலத்திற்கு (இலக்கிய) ஞானம் போதித்த
- ஞானச் சஞ்சிகையே
- அகவை இருபதில்
- முகவரி பதிக்கும் முழுமதியே
- அகம் மலர முகம் மலர
- அன்போடு வாழ்த்துகிறோம்
- பத்தொன்பது பேராண்டு
- ஞானத் தேர் வடம் பிடித்து
- எழுத்தால் இழுத்துச் செல்லும்
- ஞானக் குடும்பத்திற்கும்
- பாராட்டுக்கள்...வாழ்த்துக்கள்

- செ.சுப்ரமணியம், கல்பிட்டி

•••

ஞானம் 229வது இதழில் வெளி வந்திருந்த வாகரைவாணனின் 'மொழி சில சிந்தனைகள்' நல்ல கட்டுரை. அதில் சில வாதப்பிரதிவாதத்திற்குரிய கருத்துக்கள் இருந்தாலும் அவரது கட்டுரை பயனுள்ளது. எப்பவும் அவரது கட்டுரை ஞானத்தில் காணப்பட்டால் அதையே நான் முதலில் வாசிப்பது. முன்னர் இவர் போலவே மொழி பற்றிய சிந்தனைகளை முருகையன் தெரிவித்தார். தொடர்ந்து வாகரைவாணனை எழுதுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் வீ. கமால் அஹமட் அவர்களின் 'இலக்கியங்களில் பாடவேறுபாடு மற்றும் பொருள் வேறுபாடு' கட்டுரையும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. அவருக்கும் அக்கட்டுரையைப் பிரசுரித்த ஞானத்திற்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

மு. பொன்னம்பலம், கொழும்பு - 6.

•••

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2019

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக கிணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் கீடது பக்க மூலையில்

"அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 31.07.2019

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்

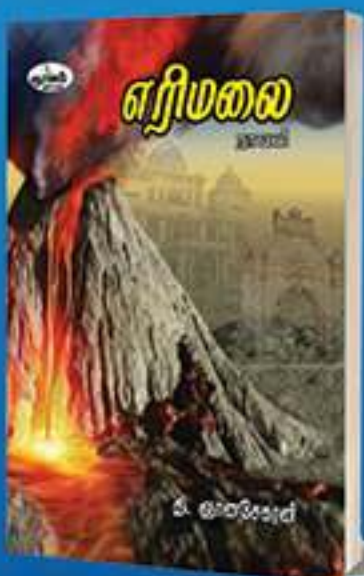

விலை: ரூபா. 500/=

விலை: ரூபா. 400/=

தி. ஞானசேகரனின்
நூல்கள்
2018

விலை: ரூபா. 600/=

விலை: ரூபா. 500/=

விலை: ரூபா. 500/=

விலை: ரூபா. 750/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B 46^{ஆம்} ஒழுங்கை,

கொழும்பு 06

+94 11 258 6013

+94 777 306 506

editor@gnanam.info